

VAASAN YLIOPISTO

Filosofinen tiedekunta

Lauri Rintala

Vakuuttamisen keinot puoluejohtajien blogeissa kuntavaaleissa 2012

VAASA 2014

SISÄLLYS

KUVIO- JA TAULUKKOLUETTELO	2
TIIVISTELMÄ	3
1 JOHDANTO	5
1.1 Tutkimuksen tavoite	7
1.2 Aineisto	8
1.3 Menetelmä	10
2 BLOGIT POLIITTISESSA VIESTINNÄSSÄ	12
3 RETORIIKKA JA VAKUUTTAMISEN KEINOT	21
3.1 Retorinen analyysi	22
3.2 Retoriikan lajit	25
3.3 Tekstien tyylit	26
3.4 Vakuuttamisen keinot: eetos, logos ja paatos	26
3.4.1 Eetos	27
3.4.2 Paatos	28
3.4.3 Logos	29
3.5 Poliittinen kirjoitustyyli yleisesti	30
4 KUNTAVAALIT 2012	33
5 POLIITIKKOJEN JULKISUUSKUVAN RAKENTAMINEN	37
6 PUOLUEJOHTAJIEN VAKUUTTAMISEN KEINOT	48
6.1 Jyrki Katainen	49
6.2 Jutta Urpilainen	54
6.3 Juha Sipilä	60
6.4 Timo Soini	63
6.5 Paavo Arhinmäki	69
6.6 Ville Niinistö	74
6.7 Carl Haglund	79
6.8 Päivi Räsänen	84

7 JOHTOPÄÄTÖKSET	91
LÄHTEET	
KUVIOT	
Kuvio 1. Retoriikan luokittelu	22
Kuvio 2. Tekstin odotettu kokonaisuus	24
TAULUKOT	
Taulukko 1. Puoluejohtajien blogien määrä	9
Taulukko 2. Vakuuttamisen keinot	48
Taulukko 3. Eetos-ilmaukset Jyrki Kataisen blogiteksteissä	49
Taulukko 4. Logos-ilmaukset Jyrki Kataisen blogiteksteissä	51
Taulukko 5. Paatos-ilmaukset Jyrki Kataisen blogiteksteissä	53
Taulukko 6. Eetos-ilmaukset Jutta Urpilaisen blogiteksteissä	55
Taulukko 7. Logos-ilmaukset Jutta Urpilaisen blogiteksteissä	57
Taulukko 8. Paatos-ilmaukset Jutta Urpilaisen blogiteksteissä	58
Taulukko 9. Eetos-ilmaukset Juha Sipilän blogiteksteissä	60
Taulukko 10. Logos-ilmaukset Juha Sipilän blogiteksteissä	61
Taulukko 11. Paatos-ilmaukset Juha Sipilän blogiteksteissä	62
Taulukko 12. Eetos-ilmaukset Timo Soinin blogiteksteissä	64
Taulukko 13. Logos-ilmaukset Timo Soinin blogiteksteissä	65
Taulukko 14. Paatos-ilmaukset Timo Soinin blogiteksteissä	67
Taulukko 15. Eetos-ilmaukset Paavo Arhinmäen blogiteksteissä	69
Taulukko 16. Logos-ilmaukset Paavo Arhinmäen blogiteksteissä	71
Taulukko 17. Paatos-ilmaukset Paavo Arhinmäen blogiteksteissä	73
Taulukko 18. Eetos-ilmaukset Ville Niinistön blogiteksteissä	74
Taulukko 19. Logos-ilmaukset Ville Niinistön blogiteksteissä	76
Taulukko 20. Paatos-ilmaukset Ville Niinistön blogiteksteissä	78

VAASAN YLIOPISTO**Filosofinen tiedekunta**

Tekijä:	Lauri Rintala
Pro gradu -tutkielma:	Vakuuttamisen keinot puoluejohtajien blogeissa kuntavaaleissa 2012
Tutkinto:	Filosofian maisteri
Oppiaine:	Viestintätieteet
Työn ohjaaja:	Anne Soronen
Valmistumisvuosi:	2014

TIIVISTELMÄ:

Suomessa järjestettiin kuntavaalit 28. lokakuuta 2012. Aina vaalien lähestyessä puolueet käyvät kovaa kamppailua äänistä, ja etenkin puolueiden puheenjohtajat nousevat mediassa esille lausunnoillaan. Puoluejohtajien vastuulla on paljon, sillä useat äänestäjät yhdistävät heidät suoraan tiettyyn puolueeseen ja sen edustamaan aatteeseen. Tämän vuoksi puoluejohtajien blogit voidaan nähdä arvokkaana vaalikampanjointikanavana. Tämän tutkimuksen tavoitteena on selvittää suomalaisten puoluejohtajien blogien argumentointia ja ulkoasua. Analyysi keskittyy puoluejohtajien blogiteksteissä käyttämiin vakuuttamisen keinoihin. Lisäksi tutkimus kartoittaa puoluejohtajien argumentoinnin välisiä eroja ja sitä kuinka he tuovat julkisuuskuvansa blogeissaan esille.

Tutkimuksen aineisto koostuu jokaisen puoluejohtajan tutkimusaikana 1.8.2012-14.11.2012 julkaisemasta blogista. Aineistoanalyysin perusteella on muodostettu erilaisia vakuuttamisen keinojen ryhmiä. Ryhmiin on kerätty kaikki puoluejohtajien blogeissa esiintyneet vakuuttamisen keinot. Analyysimenetelmänä käytettiin retorista analyysiä

Tutkimus osoitti, että puoluejohtajat suosivat erilaisia vakuuttamisen keinoja blogeissaan. Mikään tietty vakuuttamisen keino ei erottunut joukosta suurella määrällä. Voidaan kuitenkin todeta, että neljä kahdeksasta puoluejohtajasta suosi paatosilmauksia teksteissään eniten. Tähän joukkoon mahtui vaalien selkeä voittaja, mutta myös selkeitä häviäjiä. Blogeja eniten kirjoittaneella ja vaalit voittaneella Timo Soinilla suosituin yksittäinen vakuuttamisen keino oli yhteisöllisyyden korostaminen. Yleensä asiantuntijuuden korostaminen vakuuttamisen keinona on poliitikoille luontevaa. Tutkimuksen tulokset kuitenkin osoittavat, etteivät puoluejohtajat käyttäneet tätä vakuuttamisen keinoa blogeissaan kovinkaan paljon. Ulkoasut blogeissa olivat hillittyjä ja puoluejohtajien pukeutuminen blogien yhteydessä olevissa kuvissa oli odotettavaa. Kuitenkin arkista pukeutumista esiintyi Paavo Arhinmäen, Päivi Räsäsen ja Ville Niinistön kuvissa.

AVAINSANAT: puoluejohtajat, blogi, kuntavaalit, vakuuttamisen keinot, retoriikka

1 JOHDANTO

Argumentointi ja äänestäjien vakuuttaminen on poliitikolle tärkeä keino saada ääntään kuuluviin mahdollisten äänestäjien keskuudessa. Tällöin suureen asemaan nousevat poliitikkojen käyttämät retoriset keinot. Retoriikalla pyritään vaikuttamaan yleisöön ja heidän mielipiteisiinsä. Parhaimmassa tapauksessa onnistunut retoriikka vaikuttaa vastaanottajan äänestämiskäyttäytymiseen (Leiwo & Pietikäinen 1996: 94). Argumentaation tavoite onkin lisätä tai vähentää jonkin väitteen uskottavuutta yleisön keskuudessa. Kirjoittajan on myös hyvä tuoda omia luonteenpiirteitään esille ja pyrkiä vakuuttamaan yleisönsä kirjoittajan pätevyydestä.

Nykypolitiikassa on syytä tuntea Aristoteleen kirjassaan *Retoriikka* esittelemät kolme keinoa vaikuttaa puhumalla yleisöönsä. Pääkeinot ovat eetos, paatos ja logos. Kaikkia niitä voidaan käyttää puheissa tai väittelyissä, kun halutaan vaikuttaa vastapuoleen tai yleisöön. Poliittisen keskustelun ja väittelyn perustana on esittää argumentteja jollekin väitteelle, johon kuulijoiden halutaan uskovan. Etenkin vaaliaikana ehdokkaiden erottuminen kilpailijoista on tärkeää, sillä politiikka saa huomattavan paljon näkyvyyttä eri medioissa.

Poliittinen puhe tai kirjoitus pyrkii useasti taivuttelemaan vastaanottajaa. Poliitikko tuo omaa näkemystään ja puolustaa sitä eri vakuuttamiskeinoin. Kirjoittaja pyrkii vaikuttamaan vastaanottajien uskomuksiin ja tunteisiin. Poliittinen kirjoittaja pyrkii motivoimaan vastaanottajiaan haluttuun toimintaan ja pyrkii tekstillään usein myös luomaan eroja itsensä ja kilpailijoidensa välille. Tehokeinoina käytetään usein asioiden kärjistämistä. (Ylikoski 1998: 162, 423)

Poliitikot ovat yleensä saaneet mielipiteitään esille lähinnä sanomalehtien kirjoituksissa, puheissaan sekä televisiossa. Internetin yleistymisen myötä myös poliitikot ovat ryhtyneet hyödyntämään internettiä mielipiteitensä julkituomisessa. Puolueet ja poliitikot hyödyntävät tiedottamisessa mm. omia verkkosivujaan sekä sosiaalisen median mukana tuomia hyötyjä. 2000-luvulla viestintään on tullut mukaan myös poliittinen blogi. Poliittista blogia kirjoittaa yleensä poliitikko tai puolue. Aiheet ovat

niinkuin politiikka, yhteisien asioiden vaikuttamiseen pyrkimistä. Myös toimittajat voivat kirjoittaa poliittisia blogeja. Toimittajien kirjoittamat poliittiset blogit ovat yleensä toimittajan omia näkemyksiä ja arviointeja vallitsevista poliittisista tilanteista. Poliittiseen blogiin voidaan tekstin lisäksi liittää myös kuvitusta. Politikkojen blogit ovat usein osana heidän omaa verkkosivuaan, mutta myös erillisiä blogisivustoja esiintyy. Blogien olennainen piirre on usein niiden kommentointimahdollisuus. Blogiin on mahdollista liittää myös videoita, kuvia tai ääntä. Blogien merkitys on jatkuvassa kasvussa, minkä ovat huomioineet myös muut mediat. Esimerkkinä toimivat televisioidut ajankohtaisohjelmat, jotka saattavat nostaa poliitikon blogikirjoituksessa esiintyneet mielipiteet aina uutiseksi saakka. Blogit ovat poliitikolle helppo tapa tiedottaa uutisia suurelle joukolle vastaanottajia. (Aaltonen & Uusisaari 2009: 62–63)

Syksyllä 2012 kuntavaalit järjestettiin 28. lokakuuta. Ennen varsinaista äänestyspäivää puheenaiheet keskittyivät mm. sosiaali- ja terveystalouden uudistukseen, jossa hallituspuoleet kokoomus ja sosialidemokraatit kiistelivät terveystalouden ulkoistamisesta. Sosialidemokraatit kannattivat julkisten palveluiden selvää turvaamista ja kokoomus puolestaan väläytti valoa myös ulkoistamisen mahdollisuuksille kunnan tilanteen mukaan. Hallituskumppanit olivatkin puhejohtajatenteissa usein vastakkain, kun kyseessä olivat sosiaali- ja terveystaloudesta koskevat kysymykset. (HS 2012a)

Toisena merkittävänä keskustelun aiheena oli kuntauudistus, joka myös aiheutti kiistoja hallituksen sisällä. Kuntauudistuksen yhteydessä keskustelun pääaiheeksi nousi kuntien yhdistäminen, mikä aiheutti paljon kritiikkiä istuvaa hallitusta kohtaan. Kuntauudistuksen yhteydessä oppositiopuolueet kritisoivat hallitusta ankarasti ja tekivät siitä vaalien yhden pääteeman. Lisäksi kriittisyys EU:n talouspolitiikkaa kohtaan esiintyi oppositiopuolueiden teemana melko usein. Opposition puolueista perussuomalaiset saivat mediassa merkittävästi huomiota. Vaalivoitto oli käytännössä ennustettavissa, mutta sen suuruuden arviointi nousi lähes kaikissa valtamedioissa esille. Myös keskustan menestystä arvioitiin mediassa paljon, sillä puolue oli kärsinyt eduskuntavaaleissa suuren tappion. Kuntavaaleja varjosti kuitenkin huomattavan alhainen äänestysprosentti, joka oli koko maan osalta 58,3%. (YLE 2012a)

1.1 Tutkimuksen tavoite

Tutkimukseni tavoitteena on tarkastella suomalaisten puoluejohtajien blogien argumentointia ja ulkoasua. Tutkimuskysymyksinä on kartoittaa johtajien argumentoinnin välisiä eroja ja selventää, löytyykö esimerkiksi puoluejohtajien edustamien puolueiden välillä eroja blogitekstien perusteella. Lisäksi on tärkeää selventää myös puoluejohtajien vallitsevaa julkisuuskuvaa. Blogien tekstejä ja kuvitusta tarkastelemalla selvitän, millaista julkisuuskuvaa ne puoluejohtajista rakentavat. Julkisuuskuvaa arvioidaan tässä tutkimuksessa blogien yhteydessä olevien henkilökohtaisten tietojen perusteella.

Puoluejohtajilla on blogeissaan mahdollista kertoa itsestään haluamallaan tavalla. Puoluejohtajien antamat henkilökohtaiset tiedot antavat hyvän vertailukohteen julkisuuskuvan eroille. Myös blogeissa esiintyvät kuvat puoluejohtajista huomioidaan. Tällöin etenkin vaatetuksen tulkinnalla voidaan päätellä, millaisen kuvan puoluejohtaja haluaa kuvalla itsestään antaa. Henkilökohtaisten tietojen esittämistä puoluejohtajien blogeissa voi tulkita osaksi politiikan viihteellistymistä. Aarnion (2004) mukaan puoluejohtajat nähdään puolueensa kasvoina ja puhemiehenä. Vaikka puolueiden tulisi henkilöityä suureen määrään poliitikkoja, useasti puolueet henkilöityvät juuri puoluejohtajaan.

Alkuoletuksena uskon, että esimerkiksi useiden hallituspuolueiden johtajien kirjoitukset todennäköisesti puolustavat hallituksen linjaa ja vetoavat paljon auktoriteettiin ja asiantuntijuuteen kirjoituksissaan. Tutkimuksen tuloksia on mahdollista vertailla hallituksen ja opposition kesken, sillä niiden erilainen asema eduskuntatyöskentelyssä voi näkyä myös puoluejohtajien tavoissa vakuuttaa yleisöään blogikirjoituksissa. Kuitenkin uskon, että myös hallituksessa istuvien puoluejohtajien kirjoitusten tyyliässä löytyy selkeitä eroja ottaen huomioon, että hallituksessa istuu niin oikeiston kuin vasemmiston edustajia.

Lisäksi tutkimus myös selventää sitä, kuinka paljon puoluejohtajat kirjoittavat blogeja ennen vaaleja ja hieman niiden jälkeen. Blogikirjoitusten määrät vaihtelevat puoluejohtajien välillä suuresti, mikä vaikuttaa myös analyysin ja johtopäätöksiä

tekemiseen. Vaikutuskeinojen kolmijako ethos, pathos ja logos pyrkivät kaikki samaan tavoitteeseen eli pääväitteen tai tekstin sanoman uskottavuuden lisäämiseen. Vaaliaikana juuri näiden asioiden tulisi kaikesti korostua poliitikkojen teksteissä.

Tavoitteen saavuttamiseksi perehdyn jokaiseen blogitekstiin, jonka puoluejohtajat valitulta aikaväliltä kirjoittivat. Analyysiluvussa muodostan blogien perusteella erilaisia vakuuttamisen keinojen ryhmiä, joihin blogeissa esiintyviä esimerkkejä sijoitan. Tällöin myös tutkimuksen määrällinen luonne tulee esille, sillä taulukoissa näkyvät mm. blogienpostausten lukumäärät sekä eri vakuuttamisen keinojen luokat, joiden avulla erottelua puoluejohtajien argumentaatiotapojen välillä teen. Blogeissa esitettyjen henkilökohtaisten tietojen mukaan ottamista perustelen sillä, että blogit ovat yleensä tyyliltään henkilökohtaisia. Tällöin poliitikkojen ja etenkin puoluejohtajien tekemät valinnat tietojen esille tuomisessa tuovat mielenkiintoisen lisän tutkimukselle.

1.2 Aineisto

Aineistoni koostuu Kokoomuksen Jyrki Kataisen, SDP:n Jutta Urpilaisen, Keskustan Juha Sipilän, Perussuomalaisten Timo Soinin, Vihreiden Ville Niinistön, Vasemmistoliiton Paavo Arhinmäen, Kristillisdemokraattien Päivi Räsänen sekä Suomen ruotsalaisen kansanpuolueen Carl Haglundin blogeista. Aineisto on kerätty 1.8-14.11.2012 välisenä aikana. Kuitenkin muutamat blogit on julkaistu aiemmin, mutta ne ovat osa aineistoa, sillä ne olivat blogisivuston etusivulla nähtävissä. Kaikki henkilöt toimivat puolueensa puheenjohtajina. Syksyllä 2012 Timo Soini sekä Juha Sipilä ovat ainoat puoluejohtaja, jotka eivät olleet ministereitä istuvassa hallituksessa syksyllä 2012. Blogiaineisto on kerätty puoluejohtajien omilta kotisivuilta. Puoluejohtajien omat verkkosivut ja niissä julkaistavat blogit ovat virallisemmassa asemassa kuin esimerkiksi Facebookissa julkaistut kirjoitukset. Facebookin kirjoitukset sisältävät yleensä melko vähän perinteistä mielipidekirjoitustyyliä, ja ne ovatkin usein tyyliltään arkisempia. Jokainen puoluejohtaja on julkaissut tietoja itsestään omilla kotisivuillaan.

Henkilökohtaiset tiedot valottavat sitä, kuinka paljon henkilökohtaisia tietoja he haluavat julkisuuskuvaansa yhteyteen liitettävän. Julkisuuskuvan tietoiseksi rakentamiseksi voidaan nähdä esimerkiksi yksityiselämään liittyvien henkilökohtaisten

tietojen avointa kertomista. Poliitikkojen imagon rakennus on jatkuvassa muutoksen tilassa. Jo pelkästään oman blogin ylläpitäminen ja henkilökohtaisten tietojen julkaiseminen on osa poliitikon imagonrakennusta sekä vallitsevaa julkisuuskuvaa.

Tutkimuksen aineisto koostuu yhteensä 79 puoluejohtajan blogikirjoituksesta. Lisäksi jokaisen puoluejohtajan henkilökohtaiset tiedot osiot ovat analysoitavana. Henkilökohtaiset tiedot ovat yleensä esillä blogien yhteydessä puoluejohtajien omilla kotisivuillaan. Blogien julkaisumäärissä oli selkeitä eroja. Perussuomalaisten Timo Soini oli selkeästi aktiivisin blogien kirjoittaja. Soini julkaisi yhteensä 26 blogikirjoitusta aineiston keräämisen aikana. Vähiten bloggeja julkaisivat pääministeri Jyrki Katainen sekä puolustusministeri Carl Haglund, molemmat julkaisivat neljä blogitekstiä. Vihreiden ympäristöministeri Ville Niinistö julkaisi yhteensä kuusi blogitekstiä. Keskustan Juha Sipilä julkaisi puolestaan seitsemän. Sosialidemokraattien valtionvarainministeri Jutta Urpilainen sekä vasemmistoliiton kulttuuriministeri Paavo Arhinmäki julkaisivat molemmat kymmenen blogikirjoitusta. Kristillisdemokraattien sisäasiainministeri Päivi Räsänen julkaisi yhteensä 12 blogikirjoitusta. Hallituksen ja opposition välinen vertailu näyttää selvästi, että hallituspuolueiden puheenjohtajat julkaisivat blogikirjoituksia eniten. Keskimäärin kuitenkin Timo Soinilla oli eniten blogikirjoituksia. Kuitenkin on syytä huomioida, että oppositiopuolueita on pelkästään kaksi, Suomen Keskusta sekä Perussuomalaiset. Opposition yhteinen blogikirjoitusten määrä oli 33. Hallituspuolueiden yhteenlaskettu blogikirjoitusmäärä oli 46.

Hallituspuolueet	Tehtävä	Blogikirjoitusmäärä
Jyrki Katainen, kokoomus	Pääministeri	4
Jutta Urpilainen, sdp	Valtionvarainministeri	10
Paavo Arhinmäki, vas	Kulttuuriministeri	10
Ville Niinistö, vihreät	Ympäristöministeri	6

Carl Haglund, rkp	Puolustusministeri	4
Päivi Räsänen, kd	Sisäasiainministeri	12
Oppositiopuolueet	Tehtävä	Blogikirjoitusmäärä
Timo Soini, ps	Kansanedustaja	26
Juha Sipilä, keskusta	Kansanedustaja	7

Taulukko 1. Puoluejohtajien blogien määrä.

Blogit tarjoavat kätevän kanavan jakaa informaatiota suurelle joukolle vastaanottajia (Aaltonen & Uusisaari 2009: 62–63). Aineisto antaa suhteellisen kattavan kuvan puoluejohtajien blogien tyylistä ja määrästä. Se mahdollistaa myös visuaalisen ilmeen ja lukijan kommentointimahdollisuuden tarkastelun. Analyysini tulosten perusteella teen päätelmiä siitä, ketkä puoluejohtajat erityisesti suosivat blogeja vaalikampanjoinnin ja näkyvyyden muotona.

1.3 Tutkimusmenetelmä

Tutkimusmenetelmäni on retorinen analyysi. Etsin aineistosta erilaisia vaikutuskeinoja, joita puoluejohtajat argumentoinnissaan käyttävät. Retorisen analyysin kohteena ovat teksti ja sen vaikutuskeinot. Tekstien analysoinnin jälkeen muodostan taulukon, jossa voidaan nähdä mitä vaikutuskeinoja blogikirjoituksissaan johtajat käyttävät. (Kaakkuri-Knuuttila 2000: 234- 235) Tekstien sisältöjen ja vaikutuskeinojen ohella tarkastelen, millaista julkisuuskuvaa blogitekstit puoluejohtajista rakentavat.

Tutkimusaineiston pohjalta muodostan erilaisia vakuuttamisen keinojen luokkia, joita ovat mm. asiantuntijuuteen vetoaminen, arvoihin vetoaminen sekä tunteisiin vetoaminen. Havainnoin kerätyistä blogeista puoluejohtajien vakuuttamisen keinojen

välisiä eroja ja samankaltaisuuksia. Oletuksenani on, että puoluejohtajien julkisuuskuvioiden väliset erot tulevat esille blogien henkilökuvauksissa.

Tutkimus on siis kvalitatiivista tekstien analysointia, mutta se sisältää myös kvantitatiivisia osia. Kvantitatiivinen puoli tutkimuksessa tulee esille mm. erilaisten vaikutuskeinojen lajittelussa ja niiden taulukoinnissa.

2 BLOGIT POLIITTISESSA VIESTINNÄSSÄ

Blogi on verkkosivusto, johon tuotetaan tekstiä, kuvia tai videoita. Sivun sisältö voi myös olla yhdistelmä edellämainittuja ominaisuuksia. Päivämäärät ovat yleensä selkeästi näkyvillä kaikissa viesteissä, ja vanhojen viestien selaaminen on yleensä mahdollista blogisivustossa. Myös sisältöjen kommentointi ulkopuolisten toimesta on yleensä mahdollista. Vuorovaikutus niin kirjoittajien kuin lukijoiden välillä on blogeissa yleistä. Blogi on yleensä luonteeltaan hyvin henkilökohtainen tuotos, joka kuvastaa bloggaajan ajatuksia, mielipiteitä, mieltymyksiä sekä ajankohtaisuutta. Blogin yhteydessä voidaankin useasti puhua ns. nettipäiväkirjasta, jonka luonne voi olla hyvin arkipäiväinen. (Kilpi 2006:3)

Internetin yleistymisen ja etenkin ilmaisten blogialustojen myötä henkilökohtaisten blogien määrä on jatkuvassa kasvussa. Esimerkkinä tästä toimii journalistityylinen blogikirjoitus, joka ei keskity ainoastaan tiettyjen ilmiöiden tai henkilökohtaisten mieltymysten kuvaamiseen, vaan keskittyy tekstin asiapitoisuuteen. Tämän tyyppiset blogit voidaan nähdä poliitikkojen suosimina blogityyppinä, joissa kuvataan omaa maailmankatsomusta sekä mielipiteitä vallitsevista asioista. Lisäksi asiapitoinen blogi toimii hyvänä kanavana silloin kun kirjoittaja haluaa nopeasti kommentoida eri tapahtumia ja esitettyjä mielipiteitä. (Lintulahti 2005)

Perinteisesti poliittinen viestintä on ollut ns. suoraa kasvokkain viestintää poliitikon ja äänestäjien keskuudessa. Puhetilaisuudet ovat edelleenkin tärkeä osa poliittista viestintää, jossa poliitikko saa mielipiteensä esille reaaliaikaisesti käyttäen sekä eleitä että tunteisiin vetoamista. Retoriset vakuuttamisen keinot ovatkin alkuperäisesti suunniteltu juuri puheiden ja esiintymisen tulkintaan. Radion sekä television myötä niin poliittiset keskustelut kuin puheetkin voidaan kokea kotona. Tämän kehityksen myötä myös poliitikkojen imagoon sekä ulosantiin pyritään vaikuttamaan selkeämmin, sillä puheet ja keskustelut saavuttavat suuria kansalaismääriä. Esiintymistä sekä asiaosaamista pystytään harjoittelemaan etukäteen. Tiedotusvälineet ovat siis elintärkeä keino poliitikolle saada kantansa esiin. Myös poliitikon julkisuuskuvan muokkaaminen onnistuu parhaiten tiedotusvälineiden kautta. (Mancini 1996: 11)

Poliitikoille verkkosivut takaavat informoinnin suurelle käyttäjäjoukolle, ja ne myös helpottavat uusien puolueaktiivien rekrytointia. Uusien kannattajien lisäksi poliittiset verkkosivut palvelevat myös vanhempaa kannattajakuntaa tyydyttäen heidän tiedontarpeensa. Verkkokampanjointi ei tule kumoamaan normaalia kenttäkampanjointia ja televisiomainoksia, mutta se on muodostunut merkittäväksi tekijäksi 2000-luvun vaalikampanjoinnissa. (Bimber & Davis 2003: 166) Puolueilta äänestäjät odottavat vieläkin ns. perinteistä kampanjointia, mutta juuri vanhanaikaisen ja modernin kampanjoinnin yhteistyö on molempien osapuolten kannalta eduksi. (Emt. 167) Aktiivinen osallistuminen molempiin osa-alueisiin on puolueelle merkittävä vaikutuskeino. Äänestäjät, jotka vierailevat puolueen verkkosivuilla, huomioivat enemmän myös muiden medioiden mainostuksen ja uutisoinnin. Poliitikassa omien verkkosivujen hankkiminen on tärkeää, sillä äänestäjille tulisi antaa kuva aktiivisesta henkilöstä tai puolueesta, joka on ajassa kiinni. Useat kansanedustajat omistavat omat verkkosivunsa, puolueen sivujen lisäksi. Tämä voidaan nähdä osana poliitikon oman mediakuvan muokkaamisesta, sillä vaikka yleisin syy verkkosivujen ja sen sovelluksien hyödyntämiseen on tiedottaminen, poliitikot luovat myös kuvaa itsestään viestinnän aktiivisena seuraajana. (Aarnio 2004: 33-37)

Internetin ja blogien vaikutus näkyy myös julkisen sektorien toimijoilla. Valtio ja kunnat ylläpitävät omia verkkosivujaan, joiden tarkoitus on informoida kansalaisia tarkemmin päätettävistä asioista ja tulevista haasteista. Päätöksentekoon liittyvä materiaali on helposti kansalaisen nähtävillä, mikä lisää keskustelua ja vuorovaikutusta kansalaisten ja päätöksentekijöiden välillä. Voidaan siis sanoa, että internetin myötä julkisen sektorin avoimuus on lisääntynyt huomattavasti ja verkkosivut sekä blogit toimivat ikään kuin ilmoitustauluina, joita seuraamalla aktiivinen kansalainen pysyy ajan tasalla kuntansa taikka valtion toiminnasta. (Luomala 2009: 130)

Puolueet ovat panostaneet verkkosivujensa multimedial määrittämiseen ja sivujen käyttökelpoisuuteen. Erot ovat selkeimmillään pienten ja suurien puolueiden välillä. Suurten puolueiden sivut ovat sofistikoituneempia kuin pienten puolueiden. Erot ovat selitettävissä esimerkiksi resurssieroilla. Varakkaat puolueet pystyvät ostamaan teknistä

osaamista, minkä johdosta sivujen laatu ja ulkoasu paranevat verrattuna pienempiin puolueisiin. (Strandberg 2009: 76-77). Blogien yleistymisen myötä poliitikot pystyvät karsimaan kuluja, joita kampanjoinnista sekä muusta vaalityöstä aiheutuu. Tällaisia kuluja voivat olla esimerkiksi tv- ja radiomainokset, jotka ovat internetin ylesitymisen myötä vähentyneet.

Internetin myötä poliitikko pystyy tuomaan itseään sekä mielipiteitään helpommin julkisuuteen. Lisäksi verkko on ainakin teoriassa tasa-arvoisempi media verrattaessa esimerkiksi televisioon taikka radioon, sillä jokainen poliitikko saa kerrottua asiansa ilman välikäsiä. Televisiossa, radiossa sekä sanomalehdissä poliitikkojen mielipiteet ja imagonrakennus saattavat poiketa halutusta, sillä viimekädessä journalistit määrittelevät uutisen esitystavan sekä tyylin, jolla poliitikko saa mielipiteensä esille. Perinteisiä medioita yhdistää myös se, että aiheiden sekä persoonallisuuksien tulee olla jollain tavalla kiinnostavia taikka hätkähdyttäviä. Esimerkiksi televisioon pääseminen vaati poliitikolta jotain kiinnostavaa piirrettä tai avautusta, joka yksinkertaisesti herättää median huomion. Toisaalta poliitikon status voi lisätä mediahuomiota. Esimerkiksi ministerin sanomisia ja kirjoituksia tarkaillaan todennäköisesti rivikansanedustajaa tarkemmin.

Toimittajien rooli politiikassa ja sen viestimisessä on merkittävä. Toimittajat ovat useasti roolissa, jossa he voivat vaikuttaa siihen, mitä poliitikoista kirjoitetaan. Tätä kautta toimittajat pystyvät vaikuttamaan siihen, millainen julkisuuskuva poliitikolle syntyy. Toisaalta myös poliitikot tarvitsevat toimittajia, sillä heidän täytyy olla yhteydessä kansalaisiin ja muihin yhteiskunnan vaikuttajiin. Poliittinen viestintä on kamppailua poliittisten toimittajien välillä, poliitikkojen ja toimittajien välillä sekä kamppailua poliitikkojen kesken. Jokainen toimija pyrkii toimimaan mahdollisimman vakuuttavasti ja olemaan häviämättä toiselle osapuolelle. Kansanedustaja tarvitsee siis mediaa oman julkisuuskuvasa rakentamisessa. (Aarnio 2004: 51-53). Verkkosivut ja oma blogi voi siis olla poliitikolle yksi mahdollinen keino välttää ja muokata vallitsevaa toimittajasuhdetta.

Nykyään toimittajat nähdään ikään kuin poliittisina toimijoina, jotka pystyvät vaikuttamaan poliitikkojen julkisuuskuvaan itseään tai mediavälinettä hyödyntävillä asiavalinnoilla. Toimittajalla on kuitenkin suuri vastuu siitä, mitä hän poliitikosta uutisoi. Toimittajien ja poliitikkojen välinen kamppailu voidaan nähdä jännitteisenä vuorovaikutustilanteena, jossa molemmat tarvitsevat toisiaan.

Ajankohtaisohjelmien sekä uutisten antama kuva politiikasta on jatkuvasti muuttunut yhä negatiivisempaan suuntaan. Toimittajat ovat ikään kuin vaihtuneet politiikan kuuntelijoista sen yleisöksi, jolloin toimittajat ovat herkemmin uutisoineet poliitikoista omien näkemystensä kautta. Tällöin on mahdollista, että niin sanottu asianmukainen kuva poliitikoista ei ole välttämättä tiedotusvälineissä välittynyt yleisölle. Journalismin ottaessa suurempaa roolia politiikan yleisönä, on tavallisen kansan rooli muuttunut joiltain osin passiivisempaan suuntaan. (Kunelius 1996: 382-383)

Yleisön passivoituminen voi näkyä esimerkiksi siinä, että politiikan ilmiöihin ja skandaaleihin kyllästytään, jolloin vaaleista tulee vain satunnainen velvollisuus, jos sitäkään. Tässä tilanteessa poliitikon ja puolueiden tulisi olla aktiivisia ja näyttäytyä yleisölleen todellisina henkilöinä, jotka ajavat kansalaisten asioita heille suodulla mandaatilla. Esimerkiksi puolueiden sekä poliitikkojen verkkosivut sekä blogit voidaan nähdä aktiivisuuden osoituksena kansalaisia kohtaan.

Blogi on poliitikolle nopea ja edullinen tapa olla yhteydessä suuriin ihmisjoukkoihin. Internetin yleistymisen myötä, useat poliitikot ovat ryhtyneet hyödyntämään blogeja politikoinnissaan. Vuonna 2009 julkaistussa Scott Wrightin tutkimuksessa brittiläisillä poliitikoilla ilmeni useita syitä pitää blogeja. Vahvin syy oli ylläpitää ja löytää uusi yhteys kansalaisiin ja ylläpitää olemassa olevia suhteita. Poliitikot näkevät blogien ylläpitämisen siis jonkinlaisena uudenlaisena foorumina, jossa suuri määrä kansalaista on. Toisena syynä oli poliitikkojen halu kuvailla työnsä arkea sekä vaikuttamista kansalaisia koskeviin asioihin ja päätöksiin. Kolmantena syynä oli yksinkertaisesti uusien äänestäjien hankkiminen ja kiinnostuksen herättäminen. Viimeisenä poliitikkojen bloggaamisen syynä oli pysyminen kehityksen mukana. Internetin myötä poliitikkojen on siis pystyttävä melko nopeasti reagoimaan internetin kautta

hyödynnettävien teknisten sovellusten kehittymiseen. (Wright 2009: 163) Poliitikko pystyy helpommin tuoda esille henkilökohtaisia mielipiteitään blogien avulla. Normaaleissa verkkosivuissa voidaan olettaa, että poliitikon pitää noudatella enemmän puolueen linjaa.

Blogikirjoittelun myötä poliitikolla on mahdollisuus myös lisätä tietoisuutta nuorempien äänestäjien keskuudessa. Nuoret nähdään usein aktiivisina internetin käyttäjinä, jolloin heidän kynns osallistua poliittiseen keskusteluun ja seuraamiseen saattaisi pienentyä. Voidaan nähdä, että nuori sukupolvi seuraa internetissä käytyä poliittista keskustelua tarkemmin kuin vanhempi sukupolvi, joka usein luottaa ns. perinteisen median tarjontaan. (Herkman 2011: 157-158)

Blogien kirjoittaminen on kuitenkin myös poliitikolle jonkinasteinen riski. Mikäli poliitikko ei päivitä blogiaan säännöllisesti, lukijat ja aiheesta kiinnostuneet näkevät sen usein kirjoittajan kiinnostuksen puutteena tai saamattomuutena. Kirjoittamisen liiallinen säästely yleensä vähentää kiinnostusta poliitikon blogeihin, jolloin tärkeät asiat ja mielenkiintoiset kannanotot saattavat jäädä kokonaan noteeraamatta. On syntynyt tilanne, jossa tiedotusvälineiden välinen koventunut kilpailutilanne on osin johtanut median viihteellistymiseen. On erotuttava joukosta menestyäkseen.

Viihteellistyminen on koskettanut niin sähköistä mediaa kuin iltapäivälehdistöä. 2000-luvulle tultaessa median mahti itsenäisenä toimijana on entisestään kasvanut. Yleisradion monopolin katoaminen sekä markkinatalouden kasvaminen heikensi puolueiden asemaa mediaan vaikuttamisessa. Media on muuttunut vanhasta omistajien näkökulmista toimivasta alasta journalistien säätelemään toimintaan, joka on pitkälti riippumatonta toimintaa. Toimittajien valta perustuu yksinkertaisesti siihen, että he valitsevat uutisoitavat aiheet, jotka viestitään kansalle eri kanavia hyödyntäen. Toimittajien ja uutistoimijoiden valtaa ohjailevat mm. levikki, vallitseva ammattitaito sekä yleisön tavoitettavuus. (Salminen 2006: 270- 271)

Toisinaan blogien sisältö voi koitua haitaksi poliitikolle. Journalistit ovat huomanneet blogien sisältävän hyviä aineksia uutisointiin, jolloin poliitikon on oltava erityisen

tarkka, mitä sivullaan julkaisee. Myös poliitikot itse saattavat ohjata journalistien huomiota omia blogejaan kohtaan, jolloin poliitikko saa näkyvyyttä perinteisissä joukkotiedotusvälineissä (Wright 2009: 163). Lisäksi poliitikkoja ohjaa usein puoluekuri, jolloin omat sanomiset tulisi peilata puolueen puolueohjelman kautta. Blogeja kirjoittaessaan poliitikon on oltava varovainen sanomisissaan, sillä puoleen linjan vastaiset kommentit sekä kirjoittelut voivat herättää närkästystä omien puoluetoverien keskuudessa.

Lisäksi poliittisten blogien ongelma voi olla niiden tyyli. Blogien tekstit voivat olla hyvin spontaaneita, eikä niitä juuri suunnitella etukäteen. Poliitikon ollessa spontaani voi kirjoituksiin sisältyä herjaavia ja arkaluonteisia kommentteja, jotka saattavat vaarantaa poliittisen uskottavuuden kirjoittajalta. Lisäksi tämä antaa kirjoittajan vastapeluille erinomaiset lähtökohdat kritiikin esittämiseen julkisesti. (Zetter 2007: 35)

Viestintävälineenä blogi on kuitenkin poliitikolle nopea sekä edullinen tapa viestiä mahdollisten äänestäjien keskuudessa. Myös julkisuuskuvan kannalta aktiivinen bloggaaminen saattaa parantaa poliitikon julkisuuskuvaa äänestäjien keskuudessa. Etenkin vaalien aikana ihmisten kiinnostus politiikkaa kohtaan nousee ja myös tiedotusvälineet huomioivat poliitikkoja enemmän. Teknologian kehittyessä sekä uusien innovaatioiden myötä poliitikot ja puolueet usein hyödyntävät uusia viestintämuotoja asioidensa esittämiseen. Tällöin on selvää, että vaalikampanjoissa pyritään hyödyntämään uusimpia viestintämahdollisuuksia äänestäjien huomion kiinnittämiseen. (Albrecht, Lübcke ja Hartig-Perschke 2007: 505)

Poliitikkojen julkisuuskuva eli imagonrakennus blogeissa

Poliitikkojen julkisuuskuvaa määrittelee pitkälti heidän käyttäytymisensä mediassa. Television, lehdistön sekä esiintymisten kautta muodostuva kuva on usein äänestäjälle hyvin tärkeä. Äänestäjäkunta sekä yleisö odottavat poliitikolta erilaisia ominaisuuksia. Julkisuuskuvan luomisessa hyvän poliitikon ominaisuuksia ovat mm. aikaansaavuus, kokemus, pätevyys, inhimillisyys, empaattisuus sekä inhimillisyys. Lisäksi on selvää,

että äänestäjät sekä poliitikosta henkilönä kiinnostuneet kokevat jonkinlaista samaistumista poliitikon persoonaan tai ajattelumaailmaan.

Poliitikolle on siis tärkeää luoda itsestään positiivisia mielikuvia potentiaalisille äänestäjille. Voidaan nähdä, että nykyinen politiikka ja poliitikkona toimiminen vaativat erityisen tarkkaa imagonrakentamista, joka sitten ilmentyy mediassa ja muilla foorumeilla. (Herkman 2011:139-140). Poliitiikka on jonkinlaisessa murroksessa, jossa liikkuvia sekä ns. passiivisia äänestäjiä on erityisen paljon verrattuna menneiden vuosikymmenten todella aktiiviseen puoluesitoutuneeseen äänestämiseen. Tällöin poliitikkojen tulee esittäytyä enemmänkin yksilöinä, jolloin imagonrakennus ja sen ylläpitäminen nousevat suureen rooliin. (emt:140)

Puolueiden merkitys on muutoksessa. Voidaan nähdä, että politiikan ja median suhteen muuttuessa pelkästään puolueet eivät välttämättä linjauksillaan aiheuta suuria mediakohuja, vaan huomion vievät yksittäiset kansanedustajat. Puolueet pyrkivät luomaan ns. mielikuviin perustuvia kampanjoita, joihin kansalaiset pystyisivät samaistumaan. Sama pätee myös kansanedustajiin, joiden tehtäväksi jää erottautua eduksi oman puolueväen keskuudessa, mutta myös passiivisten kansalaisten parissa. Tällöin mielikuvat saavat suuren merkityksen äänestyspäätöksiä tehdessä. (Herkman 2011: 141-146)

Esimerkiksi samalta paikkakunnalta kotoisin oleva poliitikko saattaa aiheuttaa kiinnostusta mahdollisten äänestäjien keskuudessa, jolloin poliitikon seuraaminen eri medioissa lisääntyy huomattavasti. Lisäksi poliitikon julkisuuskuvaan vaikuttaa toteutettujen tehtävien sekä lupauksen määrä. Poliitikon julkisuuskuva saa helposti negatiivisia sävyjä, mikäli poliitikko toistuvasti laiminlyö lupauksena. Blogiteksteissä poliitikon on melko helppo maalaila tavoitteita sekä tulevaisuuden kuvia, jotka puhuttelevat kannattajakuntaa. Siinä piileekin blogitekstien mahdollinen haittavaikutus muodostettavaan julkisuuskuvaan, sillä kansalaiset usein vaativat myös tekoja visioiden lisäksi (Karvonen 1999: 22)

Blogit ovat poliitikoille siis yksi julkisuuskuvan sekä imagonrakennuksen työkalu, jolla pystytään ohittamaan valtamedian toteuttama uutisaiheiden valikointi niiden kiinnostavuuden perusteella. Hyvän julkisuuskuvan luominen on poliitikolle yksinkertaisesti välttämätöntä, sillä muutokset äänestäjien keskuudessa saattavat etenkin vaalien alla olla todella nopeita. Lisäksi poliitikot, jotka eivät hyödynnä nykyisten teknologisten kehitysten mahdollistavaa tekniikkaa ovat auttamatta huonommassa asemassa verrattuna niihin poliitikkoihin, jotka hyödyntävät erilaisia teknisiä sovelluksia politikoinnissaan. Esimerkiksi bloggaaminen on poliitikolle selkeä strateginen valinta, jolla hän pyrkii lisäämään näkyvyyttään ja avoimuuttaan yleisöä ajatellen. (Wright 2009: 163)

Poliitikkojen yksityiselämän tuominen mediaan on lisännyt poliitikojen omaa tarvetta kontrolloida heitä koskevaa uutisointia ja siitä muodostuvaa julkisuuskuvaa. On selvää, että media valikoi poliitikoista uutisoinnin vastaanottavan yleisön kiinnostuksen mukaan, jolloin tietyt henkilöt saavat enemmän näkyvyyttä julkisuudessa. Kuitenkin usein median tuoma julkisuus voi olla negatiivista ja ennemminkin haitata poliitikon julkisuuskuvaa sekä hänen uskottavuuttaan. Useat poliitikot ovatkin turvautuneet ammattimaiseen julkisuuskuvan rakentamiseen, jossa tietoisesti pyritään luomaan poliitikosta mahdollisimman hyvä ja pätevä kuva. Julkisuuskuvan merkityksen korostuminen on johtanut hyvin henkilöityneeseen politiikkaan, jossa äänestäjiä houkutteellaan positiivisten ja helposti lähestyttävien imagojen avulla. (Uimonen 1992: 49-55).

Niemen ja Railon mukaan (2008) poliitikkojen suhteet mediaan ja etenkin lehdistöön ovat muuttuneet verrattuna 1960-1970-lukujen suhteisiin, jolloin lehdistö ainakin suurelta osin kunnioitti poliitikkoja ja heidän yksityisyyttään. Lehdistön luonteen muuttuminen enemmän sensaatiohakuiseksi on luonut tilanteen, jossa poliitikosta voi kirjoittaa hyvinkin suoraan sekä epäkunnioittavaan sävyyn. Myös yksityiselämän kuvaaminen on nykyään arkipäivää. Muutosta on tapahtunut myös poliitikkojen sekä kansalaisten välillä. Vuosikymmenten kuluessa suorat kontaktit sekä vuorovaikutustilanteet ovat ohentuneet ja media on ryhtynyt toimimaan ns. välikätenä kansalaisten ja poliitikkojen välillä. Media pystyy siis luomaan poliitikolle

julkisuuskuvan, jota poliitikko itse ei juurikaan kykene säätelemään. Tällöin poliitikot ovat ryhtyneet selkeästi itse luomaan tilannetta, jossa he aktiivisesti tuovat itseään julki niin politiikassa kuin yksityiselämässä.

On kuitenkin huomattava, että on poliitikon oma valinta, mitä hän itsestään omilla verkkosivuilla ja blogissa julkaisee. Blogi voi toimia poliitikolle eräänlaisena keskustelunavausfoorumina, jolla hän pystyy avaamaan itseä kiinnostavan keskustelun ja tuomaan omia mielipiteitään helposti kansalaisten nähtäväksi. Kommentointi poliitikon blogissa voidaan nähdä kansalaisen osallistumisena poliittiseen keskusteluun. Tällöin politiikan avoimuus sekä osallistuminen lisääntyvät. Yksittäinen kommentti voidaan nähdä kansalaisen puheenvuorona tai suorana kannanottona poliitikon avausta puoltavana taikka vastustavana mielipiteenä. (Majava 2006:5-9)

Avoimen politiikan kannalta on siis tärkeää, että poliitikko antaa kansalaisille mahdollisuuden kommentoida ja ottaa osaa blogitekstiin. Vuorovaikutus tulisi nähdä jonkinlaisena blogin perimmäisenä ajatuksena, kun mielipiteitään esittää kyseisellä viestintäfoorumilla. Kommenteista syntyvät keskustelut ovat ideaalitulanteessa rakentavia ja ne voisivat antaa myös itse tekstin kirjoittaneelle poliitikolle uusia näkemyksiä käsiteltävään aiheeseen. On kuitenkin huomattava, että usein blogeja lukevat juuri ne kansalaiset, jotka jo entuudestaan allekirjoittavat poliitikon näkemykset. Kuitenkin blogin henkilökohtaisuus tekee siitä mielenkiintoisen, sillä blogin kautta poliitikko pystyy kritisomaan esimerkiksi toisten puolueiden taikka oman puolueensa toimintaa nopeasti sekä vaivattomasti ilman välikäsiä. Tällöin on selvää, että poliitikolla on selkeä vastuu kirjoittamastaan tekstistä ja sen aiheuttamista vaikutuksista.

3 RETORIikka JA VAKUUTTAMISEN KEINOT

Retoriikan historia on suorassa yhteydessä valtioiden demokratisoitumiseen. Kaupunkikokoukset olivat foorumi, jossa kansalaiset ja poliitikot pääsivät keskustelemaan yhteisistä asioista sekä päätöksistä. Hyvän puhetaidon omaavista henkilöistä tuli demokratian alkuvaiheilla tärkeitä henkilöitä.

Retoriikan isänä voidaan pitää Aristotelesta. Aristoteleen Retoriikka-teos esitteli vakuuttamisen keinojen klassisen kolmijaon. Kolmijakoon kuuluivat eetos, paatos ja logos. Vakuuttamisen keinot ovat tärkeä osa retorista analyysia. Retoriset vakuuttamisen keinot tähtäävät kaikki samaan tavoitteeseen: pääväitteen tai itse tekstin uskottavuuden sekä sanoman perille menon parantamiseen. Argumentointi puheessa tai tekstissä on ikään kuin retoriikan ilmaisumuoto. Lukija tai kuulija pyritään saamaan vakuuttuneeksi käyttäen hyväksi retorisia vakuuttamisen keinoja. Itse tekstissä eri vakuuttamisen keino saattaa olla toista hallitsevampi, mikä riippuu kirjoittajan luonteesta ja kyvystä argumentoida. Kirjoittaja pystyy säätelemään tekstin tunnepitoisuutta, joko lisäämällä sitä kielellisillä keinoilla tai tekemällä tekstistä tunnetasolta neutraalin. Kirjoittaja voi vedota lukijan tunteisiin myös pelkillä faktoilla. (Kakkuri-Knuuttila 1992: 27).

Retoriikan perustana voidaan pitää argumentointia ja muita sen varaan rakentuvia retorisia tehokeinoja. Retoriikan perustiedot löytyvät Aristoteleen teoksesta *Retoriikka* (300-luku eaa.), joka toimii yhä retoriikan perusteoksena. Retoriikan avulla pystymme huomaamaan tekstien ja puheiden kielikuvat, metaforat ja rinnastukset. Tekstin tai puheen vakuuttavuuden lisäämisessä retoriikan merkitys on huomattavan suuri. Retorisen analyysin päätutkimuskohde on teksti ja siihen sisältyvät vaikutuskeinot. (Kakkuri-Knuuttila 2000: 234.)

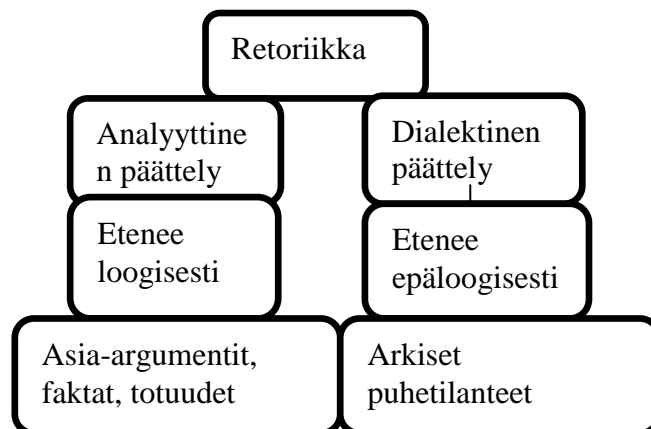
Retoriikka ja politiikka ovat olleet aina lähellä toisiaan. Poliitikassa hyvä reettori pyrkii yksinkertaisesti vakuuttamaan kansalaiset siitä, että hän tai hänen edustamansa puolue on paras valinta edustamaan kansaa ja sen näkemyksiä. Lisäksi retoriikan taitava

poliitikko voi myös uskottavasti horjuttaa vastustajien uskottavuutta äänestäjien keskuudessa lisäten näin omaansa. (Karvonen 2000: 129).

Taitava poliittinen viestijä on ennen kaikkea kekseliäs, sillä hän pyrkii tuntemaan yleisönsä ja käyttämään eri vakuuttamisen keinoja saavuttaakseen päämääränsä päättelyn ja argumentoinnin avulla. Kirjoitettu teksti, esimerkkinä blogi, on ikään kuin suunniteltua vuoropuhelua poliitikon ja yleisön välillä. Lukijan tehtäväksi tulee lopulta purkaa käyty keskustelu tai vuorovaikutustilanne ja muodostaa sen perusteella merkityksiä. (Leiwo, Luukka & Nikula 1992: 87-89).

3.1. Retorinen analyysi

Poliittisessa retoriikassa ajatellaan, että kenelläkään ei välttämättä ole oikeaa tietoa vallitsevista asioista, vaan asiat selviävät keskustelun, argumentoinnin sekä vastaväitteiden esittämisen kautta. On siis tärkeä saada aikaan vuoropuhelua eri mielipiteiden välillä. Retoriikassa absoluuttiseen totuuteen tai järkeen vetoaminen voi olla haasteellista, jolloin vastapuolen taivuttelu ja suostuttelu nousevat isoon rooliin. On siis kyse vastapuolien vuorovaikutuksesta toisiinsa. Tavoitteena on perustella oma kantansa riittävän hyvin, jotta vastapuoli lopulta kääntyisi kannattamaan esitettyä toimintaa. Kuitenkin politiikassa useat päätökset päättyvät vastapuolien kompromissiin. (Palonen 2012: 74-75)

Kuvio 1. Retoriikan luokittelu (Kakkuri-Knuuttila 2000).

Perelman ja Olbrechts-Tyteca jakavat päättelyketjut analyttiseen ja dialektiseen päättelyyn (ks. Kuvio 1). Arkiset keskustelut perustuvat dialektiseen malliin, jossa keskustelu etenee usein epäloogisesti. Analyttisessä päättelyssä kirjoittaja tai puhuja käyttää hyväkseen argumentointia ja vetoa faktoihin. Retoristen keinojen tietämys ja hallinta on tärkeä ominaisuus, jonka kirjoittajan tulisi hallita. Retoriikan kannalta tärkeä kokonaisuus on myös tekstin sosiaalinen tilanne. Se, kuka puhuu ja kenelle on retoriikan kannalta tärkeää. Lisäksi olosuhteiden selvittäminen avaa tekstin sosiaalista näkökulmaa. Retoriikan hallitseminen on hyödyllistä myös muissa tekstityyleissä, ei pelkästään teksteissä, jotka pyrkivät vetoamaan lukijan mielipiteisiin ja tunteisiin. (Kakkuri-Knuutila 2000: 235).

On syytä korostaa sitä, että retoriikassa kyse ei ole viestin absoluuttisesta hyvyydestä tai totuudellisuudesta, vaan siitä, miten tehokkaasti viesti vaikuttaa vastaanottajiin. Virheellinenkin viesti voi olla retorisesti tehokas, ja totuudenmukainen viesti voi olla retorisesti keuhno. Se, että joku on retorisesti taitava, ei vielä takaa sitä, että hänen viestinsä on tosi. Yleisön rooli retoriikassa on siis todella suuri, sillä lukijan odotukset, maailmankatsomus ja tausta vaikuttavat tekstin tulkittamiseen. On siis selvää, että etenkin poliittisia tekstejä tulkitaan juuri oman ideologian kautta, jolloin omaa ajatusmaailmaa edustavat argumentit on huomattavasti helpompaa hyväksyä. Vastaanottaja voi olla hyväksymättä retorisesti hyvät argumentit, mikäli lähettäjän edustama ideologia on hänen mielestään väärä. Henkilö, joka ei ole kiinnostunut politiikasta voi olla huomattavasti alttiimpi hyväksymään taitavia retorisia keinoja hyödyntävää politiikkaa. Tällöin myös poliitikon vallitseva julkisuuskuva nousee tärkeään asemaan, sillä se on osa poliitikon ja hänen edustamansa ajatusmaailman hyväksymistä. Lisäksi poliitikon tulee olla tarkkana esittämänsä väitteen yleisestä hyväksymisestä. Väite, joka aiheuttaa lukijalle tai kuulijalle ajatuksia vastaväitteille, voi koitua poliitikon argumentille ja julkisuuskuvalle haitalliseksi. Jo pelkästään väitteen tueksi esitetyt argumentit viittaavat siihen, että väitteelle löytynee vastustajia. (Perelman 1996: 155-156)

Tekstin odotettu kokonaisuus Kakkuri-Knuutilan mukaan:

1. Johdanto: aiheen esittely.
2. Pääväitteen esittely.
3. Tärkeimmät perustelut esitetylle väitteelle.
4. Vasta-argumenttien esittely.
5. Lisäperustelut.
6. Yhteenvedo.

Kuvio 2. Tekstin odotettu kokonaisuus (Kakkuri-Knuutila 2000).

Kakkuri-Knuutilan (2000: 236) mukaan retorisesti looginen teksti koostuu noin kuudesta eri osasta. Johdannossa eli aiheen esittelyssä kirjoittaja pyrkii mahdollisimman selkeästi kertomaan tavoitteistaan ja pohjustaa pääväitteensä esittelyä. Pääväitteelleen kirjoittajan tulee esittää pätevät ja loogiset argumentit, jotta lukija vakuuttuisi. Pääväitteen perusteluissa kirjoittajan tulisi hyödyntää mahdollisimman paljon vakuuttamisen keinoja. Poikkeavia mielipiteitä ja kilpailijoita vastaan kirjoittajan olisi hyödyllistä esittää myös vasta-argumentteja. Esitetyt väitteet saattavat vaatia lisäperusteluita tekstin edetessä. Lopuksi kirjoittajan tulee tehdä yhteenvedo esitetyistä asioista. Yhteenvedossa kirjoittaja voi viimeisen kerran vedota vastaanottajaan. Tämän kaltainen tekstin jäsenys on kuitenkin vain esimerkki, sillä kirjoittaja voi soveltaa erilaisia näkemyksiä siitä.

Retorisen analyysin tärkeimpänä tutkimuskohteena on itse teksti ja sen sisältämät vaikutuskeinot. Kirjoittajan käyttämät metaforat, kielikuvat sekä ilmaisujen luonne on retorisen analyysin peruslähtökohtia. Argumentti toimii yleensä tekstin runkona. Argumenttien ympärillä olevat kielelliset keinot pyrkivät tukemaan tekstiä ja samalla lisäämään sen vaikuttavuutta. (Kakkuri-Knuutila 2000: 234–238). Retoriikan tärkein tavoite on kohdeyleisöön vaikuttaminen. Retorisilla keinoilla voi kertoa totuuden tai ainakin oman näkemyksensä selkeämmin kohdeyleisölle. Se mitä kirjoitetaan, ei ole välttämättä totuus, mutta juuri retorilla keinoilla tekstin uskottavuus saattaa lisääntyä. (McQuarrie & Phillips 2007: 7)

3.2 Retoriikan lajit

Puhetaito on Aristoteleen (1997) mukaan kykyä vakuuttaa toinen henkilö. Vakuuttamisen tavoitteena on päätöksenteko, joka saavutetaan vakuuttumisen avulla. Puhuja tai kirjoittaja siis vahvistaa vastaanottajan jo aikaisempaa uskomusta tai kääntää hänen mielipiteensä täysin vastakkaiseen käyttämällä retorisesti hyviä argumentteja. Aristoteles jakaa Retoriikka-teoksessaan retoriikan lajit kolmeen eri ryhmään. Ryhmät ovat poliittinen, oikeudellinen sekä juhlallinen.

Poliittinen teksti on Aristoteleen (1997) mukaan lukijan vakuuttamista, jotta hän hyväksyisi toimenpiteen. Toisena vaihtoehtona on kehottaminen jonkin ajatuksen tai toimenpiteen hylkäämiseen. Argumentoinnin tarkoitus voi olla pyrkimys kuvata jonkin asian vaikutuksia ja seurauksia, jonka avulla vastaanottaja saadaan vakuuttumaan ja olemaan yhtä mieltä puhujan kanssa. Poliitikassa eri puolueiden kannattamat aatteet ovat jatkuvassa erimielisyyden tilassa, jolloin kompromissien aikaansaaminen asioiden päättämisessä on tärkeää. Poliitiikan päämäärä on siis tuottaa mahdollisimman paljon edullisia päätöksiä ja puolestaan pyrkiä kumoamaan mahdollisimman monet vastustavat mielipiteet. Tulevaisuuden ennakointi on suuressa roolissa poliittisissa tekstien lajeissa. Kehotukset ryhtyä toimeen jonkin asian puolesta ovat suorassa yhteydessä tulevaisuudessa siitä koituviin vaikutuksiin (Aristoteles 1997:16).

Juhlavassa puheessa on tarkoituksena joko ylistää jotain tiettyä asiaa tai puolestaan vähentää sen arvoa. Juhlava puhe voi koskea myös henkilöitä. Juhlavassa puheessa on myös paljon poliittisen lajin piirteitä, mutta sen luonne liittyy usein nykyiseen, kun taas poliittinen puheen fokus on tulevaisuudessa. Oikeudellinen puhe sisältää väitteitä jonkin asian oikeudenmukaisuudesta tai puolestaan sen epäoikeudenmukaisuudesta. Oikeudellinen puhe vetoaa useasti menneisyyteen ja siellä tehtyihin tekoihin ja päätöksiin. (Aristoteles 16-17)

3.3 Tekstien tyyli

Tekstien erilaisissa tyyleissä Kaakkuri-Knuutila (1999:237) korostaa ns. oppositioparien muodostamista teksteissä. Tekstissä saattaa esiintyä useampia tyylejä, jotka usein ovat toistensa vastakohtia. Kirjoittaja voi esimerkiksi käyttää hyvin teknistä käsitteistöä, tai puolestaan olla sanavallinnoissaan havainnollistava. Havainnollistava teksti pitää sisällään usein esimerkkejä. On siis mahdollista, että esimerkiksi poliittisessa tekstissä kirjoittaja vetoaa havainnollisiin esimerkeihin lukijaan, ja pyrkii tätä kautta vakuuttamaan lukijan omien argumenttinsa pätevyydestä. Tekninen käsitteistö voidaan nähdä vaikka tiettyjen ammattisanojen taikka lakipykälien korostamisessa tekstissä.

Tekstien sisältämien tyylien tulkitseminen on usein haastavaa. Tutkijan on tulkintoja tehdessään huomioitava tekstien kokonaisuus ja konteksti. Kaakkuri-Knuutilan (1999) mukaan erilaisia lukijan puhuttelutyylejä on kohteliaita sekä epäkohteliaita. Eri tyyliä puhutella lukijaa muodostavat erilaisia oppositiopareja. Esimerkkejä oppositiopareista ovat: kohtelias – epäkohtelias, virallinen – epävirallinen, asiallinen – humoristinen, vakuuttava – suostutteleva. Lukijoiden puhuttelussa kyseiset tyyliä tulisi olla havaittavissa, mikäli retorisia keinoja on käytetty tietoisesti.

3.4 Vakuuttamisen keinot: eetos, paatos ja logos

Aristoteleen Retoriikka-teos esittää vakuuttamisen keinojen klassisen kolmijaon. Vakuuttamisen keinot ovat tärkeä osa retorista analyysia. Retoriset vakuuttamisen keinot tähtäävät kaikki samaan tavoitteeseen: Pääväitteen tai itse tekstin uskottavuuden sekä sanoman perille menon parantamiseen. Lukija tai kuulija pyritään saada vakuuttuneeksi käyttäen hyväksi retorisia vakuuttamisen keinoja. Tekstissä eri vakuuttamisen keino saattaa olla toista hallitsevampi, mikä riippuu kirjoittajan luonteesta ja kyvystä argumentoida. Kirjoittaja pystyy säätelemään tekstin tunnepitoisuutta, joko lisäämällä sitä kielellisillä keinoilla tai tekemällä tekstistä tunnetasolta neutraalin. Kirjoittaja voi vedota lukijan tunteisiin myös pelkillä faktoilla. (Kaakkuri-Knuutila 1992: 27).

Vaikuttajan tulee hallita logos eli asia-argumentit. Poliittisen keskustelun ja väittelyn perustana on esittää argumentteja jollekin väitteelle, johon kuulijoiden halutaan uskovan. Toiseksi vaikuttajan tulee tiedostaa ethos eli puhujan oma uskottavuus. Vaikuttajan uskottavuutta lisää asiantuntemus, hyvä moraalit, hyvä arvostelukyky ja hyvä tahto yleisöä kohtaan. Kolmanneksi vaikuttajan tulee osata pathos eli kuulijoiden tunteisiin vetoaminen. Esimerkkejä vastakkaisista tunteista ovat mm. viha - rauhallisuus; rakkaus -välinpitämättömyys; pelko - luottamus; lempeys - kovuus; sääli - suuttumus tai kateus. Etenkin kirjoitetussa tekstissä sanavalinnat sekä kirjoitustyyli voivat paljastaa kirjoittajan suhtautumisia yleisöön.

3.4.1 Eetos

Eetos pyrkii kuvaamaan tilanteita, joissa kirjoittajan ilmentää omaa luonnettaan tai uskottavuuttaan lukijoiden parissa. Kirjoittajan tulee omata jonkinasteinen yleisökäsitys. Kirjoittajan tulisi siis tietää, kuka tekstiä todellisuudessa lukee ja kuinka kirjoittajan siinä näyttäytyy. Eetos- keinoilla kirjoittaja rakentaa suhteen yleisöönsä sekä lukijoihinsa. Eetos virittää lukijan johonkin moraalisena tilaan, joka pitkälti määrittää, kuinka lukija tulkitsee sekä omaksuu tekstin. Keskeistä on luottamuksen ja uskottavuuden rakentaminen tekstile. Puhujan luotettavuus perustuu myös vastaanottajan aikaisempiin kokemuksiin kirjoittajasta. (Kakkuri–Knuutila 2000: 78)

Kirjoittajan luonne, ja etenkin poliittisia tekstejä luettaessa poliittinen vakaumus, vaikuttaa suuresti tekstin tulkintaan. Viestijän kokemuksen, luonteen ja pätevyyden tulisi näkyä tekstissä ja täten luoda vastaanottajalle uskottava teksti. Asiantuntijaa uskotaan helpommin kuin aiheen heikommin tuntevaa henkilöä. Usein myös politiikassa kirjoittajan sekä vastaanottajan puoluetusta vaikuttaa kuitenkin tekstin tulkintaan. (Kakkuri–Knuutila 2000: 233)

Kirjoittaja voi lisätä omaa uskottavuuttaan ilmoittamalla kuuluvansa samaan joukkoon todennäköisten vastaanottajien kanssa. Kirjoittaja voi myös viitata omaan asiantuntemukseensa, tai lisätä tekstinsä uskottavuutta vetoamalla auktoriteetteihin ja toisen alan taitajiin. Yleisö voi kyseenalaistaa poliitikon esittämät väittämät, jolloin

auktoriteetteihin ja asiantuntijoihin vetoaminen toimii lauseen uskottavuuden lisäämisessä. Ja lähtökohtaisesti kaikki väitteet tulisi olla todistettavissa. (Leiwo 1992: 95-96).

Kirjoittaja voi antaa ymmärtää, että hänellä on suuria voimia takanaan. Nämä voimat voivat olla esimerkiksi Jumala, puolue tai kansansuosio. Lisäksi kirjoittaja voi puhutella lukijaa käyttämällä sanaa ”me”, jolloin lukijan tulisi samaistua kirjoittajaan. Kokemus, ammattitaito ja inhimillisuus tulisi tulla tekstistä ilmi, jolloin lukija vakuuttuisi kirjoittajan taidoista. Kirjoittajan luonne ja auktoriteetti ovat poliittisen tekstin kannalta todella tärkeitä, sillä totuuden sisältävä teksti saatetaan tulkita vääräksi, mikäli kirjoittaja laiminlyö eetosensa. (Karlberg & Mral 1998: 31,40) Retoriikassa juuri eetosta pidetään tärkeimpänä vakuuttamisen keinona, mutta on selvää, että parhaimman tuloksen viestin lähettäjä saavuttaa hyödyntämällä kaikkia kolmea pääkeinoa. (Karvonen 2000: 130).

3.4.2 Paatos

Paatos tarkoittaa itse lukijan vastaanottokykyä, mielentilaa ja tunteita, jotka saattavat vaikuttaa tekstin tulkintaan. Aristoteleen mukaan esimerkiksi oikeudessa hyväntuulinen valamiehistö voi kohdella syytettyä lempeästi, kun taas vihamielisenä syytetyn tulevaisuus voi olla tukala. Tunnetila vaikuttaa siis olennaisesti päätösten luonteisiin ja viestin vastaanottamiseen. (Karvonen 2000: 130).

Kirjoittajan tulisi siis tekstillään vedota lukijan mielentilaan sekä tunteisiin. Teksti voi olla tyyliltään esimerkiksi rauhoittelevaa, kiihkomielistä tai välinpitämätöntä. Vastaavasti paatos voi myös koostua negatiivisista tunteista, kuten pelon tai vihan herättämisestä. Kirjoittajan tulisi pitää lukijan mielenkiinto hereillä vetoamalla tunteisiin ja vallitsevaan mielentilaan. Vaaleissa toiminnan, kiinnostavuuden sekä tahdon kohottaminen on erityisen tärkeää äänestäjien ja kannattajien vakuuttamisen kannalta. (Karvonen 2000: 130) Aristoteles (1997) toteaa, että tunteilla on suuri merkitys ihmisten kommunikaatiossa sekä päätöksenteossa. Tunteiden arvoa tekstien ja puheiden tulkinnassa ei tule aliarvioida.

Aristoteles (1997: 11) toteaa, että vakuuttaminen perustuu etenkin kuulijoihin, jotka joutuvat puheen tai kirjoituksen johdosta erilaisiin tunnetiloihin. Tunnetilat puolestaan vaikuttavat päätöksiin, joita kuulijat tekevät. Vastaanottaja tekee erilaisia päätöksiä ollessaan surullinen tai iloinen. Kirjoittaja voi vaikuttaa tekstin ilmapiiriin ja vaikuttaa sanomansa vastaanottamiseen. Mieltymykset tai vastenmielisyydet ohjaavat vastaanottajien päätöksentekoa. Vastaanottajat eivät pysty muodostamaan päätöstään esitetystä totuudesta objektiivisesti, sillä päätöksenteko ohjautuu emotionaalisesti. (Aristoteles 1997: 8). Voidaan siis ajatella, että esimerkiksi aatteellinen kannattaja on vaikea vakuuttaa, vaikka kyseessä olisi kuinka hyvä kirjoittaja tahansa. Poliitikassa erilaiset aatteet saattavat ohjailta päätöksiä ja tulkintoja melko paljon, jolloin mielipiteen kääntäminen vastakkaiseen voi olla työlästä tai jopa mahdotonta.

3.4.3 Logos

Logos tarkoittaa itse kirjoittajan tekstiä. Se myös kuvastaa tekstin asiasisältöä. Tekstissä esiintyviä väittämiä tulisi pystyä todistamaan uskottavasti käyttäen erilaisia argumentteja. Tekstin fakta ja järkevyyt ovat logoksen päävaikuttamiskeinot. Logoksen kautta kirjoittaja pyrkii opettamaan, viestittämään ja valaisemaan lukijoitaan. Kirjoittaja pyrkii vetoamaan lukijoidensa järkeen sekä heidän kriittiseen arviointiin maailmasta. Kirjoittaja voi käyttää apunaan kahta erilaista aineistoa: todisteita, joita puhuja itse ei ole tuottanut tai puhujan itse asian luonteesta pääteltyä materiaalia. (Kaakkuri–Knuutila 2000: 233)

Kirjoittajan tulisi käyttää tekstissään erilaisia perustelukeinoja, jolla lukija vakuutetaan tekstin asiapitoisuudesta. Luvut, tilastot, ammattitermit ja pätevä argumentointi ovat logos-tason tärkeimpiä elementtejä. (Karlberg & Mral 1998: 40) Tutkimuksen kohteena on siis pelkistäen tekstin asiapitoisuus, joka pyrkii vakuuttamaan lukijat kirjoittajan kyvyistä argumentoida. Kielenkäyttö ja erilaiset sanavalinnat ovat logoksen tärkeitä tutkimuskohteita. (Emt. 1998: 34) Retoriikan tutkimuksessa tutkija arvioi kriittisesti kirjoittajan tekstissä käyttämät argumentit. Analysoinnin kohteena ovat myös argumenttien keskinäiset suhteet tekstissä ja niiden yleinen hyväksyttävyyt yhteisössä. (Kaakkuri–Knuutila 2000: 240).

Lukijan vakuuttaminen on kuin todistamista, sillä väitteet uskotaan parhaiten silloin, kun ne katsotaan tulleen todistetuiksi. Väitteiden perustelu on kirjoittajalle tärkeää, sillä vastaanottajat muodostavat erilaisia totuuksia tekstistä. Logos-keinoihin vaikuttaa paatos, sillä subjektiivisessa tulkinnassa vastaanottajan tunnetilalla on keskeinen merkitys. (Aristoteles 1997: 9).

3.5 Poliittinen kirjoitustyyli yleisesti

Poliitikon ja etenkin vaaliehdokkaan kirjoittaman tekstin tulisi olla retorisesti pätevä. Kirjoittajan tulisi tekstissään ajaa yhteisönsä parhaita etuja uskottavalla tavalla. Ongelmana on, ettei kaikkia lukijoita voi miellyttää, mutta kirjoittajan tulisikin kuitenkin saada mahdollisimman moni lukija vakuuttumaan tekstinsä väitteistä.

Lisäksi kirjoittajan tulisi olla yksinkertaisesti kiinnostava ja auktoriteetiltaan uskottava henkilö. Poliittisen tekstin kirjoittajan tulisi tuoda itseään sekä arvojaan esille tasapainossa asiamäärän kanssa. Ennen kaikkea poliittisen kirjoittajan tulee olla uskottava persoona mediassa, sillä lukijan muodostama kuva kirjoittajasta voi perustua muihin medioihin, joihin kirjoittaja ei pysty vaikuttamaan. Tällaisia voi olla esimerkiksi vapaa lehdistö. Argumentointi tekstissä tulisi yleensä olla asia-argumentointia, eli asioiden kuvausta syy-seuraus-suhteiden kautta. Yleensä lukija vakuutetaan faktojen kautta, jolloin niitä on vaikea kumota. Kirjoittajan tulisi pidättäytyä konkreettisissa tosiasioissa, mutta faktat on mahdollista esittää siten, että ne palvelevat haluttua päämäärää. (Pääkkönen & Varis 2000: 109)

Poliitikon tulisi tekstissään inspiroida lukijaa tavoitteillaan ja esiintymistyyllillään. Ehdokkaan tulisi toimia eräällä tavalla valtion omanatuntona, muistuttaen lukijoita yhteiskunnallisesta vastuustamme ja yhteisistä päämääristämme. Tekstin tulisi olla sopivassa määrin ideologista ja toivoa antavaa. Kirjoittajan tulisi välttää asioiden kiertoilmaisuja, sillä tekstin tulisi olla selkeää tavoitteiltaan ja argumentoinniltaan. (Aune & Arnt Medhurst 2008: 132)

Politikko tuo omaa näkemystään ja puolustaa sitä eri vakuuttamiskeinoin. Kirjoittaja pyrkii vaikuttamaan vastaanottajien uskomuksiin ja tunteisiin. Poliittinen kirjoittaja pyrkii motivoimaan vastaanottajiaan haluttuun toimintaan. Poliittinen kirjoittaja pyrkii usein myös luomaan eroja itsensä ja kilpailijoidensa välille. Tehokeinoina on usen asioiden kärjistäminen ja vääristely. (Ylikoski 1998: 162, 423)

Poliittisen tekstin luonne on usein hyvin ohjelmainen. Teksti sisältää ohjaussuunnitelman, jolla kirjoittaja pyrkii vaikuttamaan lukijaansa mahdollisimman paljon. Poliittisen tekstin tärkeimmät osat ovat argumentointirakenteet, joissa yhdistyy retoriikka ja loogisuus. (Palonen 1988: 20, 37) Tämä tarkoittaa, että tekstin tulisi edetä loogisesti ja hyvän retoriikan avulla vakuuttaa lukija.

Poliittista tekstiä voidaan verrata propagandaan, sillä sen tavoite on suostutella yksilöitä tai ryhmittymiä toimimaan tavalla, jolla he eivät välttämättä yleensä toimisi. Taustalla on jonkin aatteen, opin, poliittisen suunnan tai yhteiskunnan rakenteita kannattavan tai vastustavan mielipiteen ajaminen. Lisäksi poliittinen kirjoittaja vetoaa auktoriteetteihin tai itseensä asiantuntijana. Tekstissä saattaa esiintyä myös kansan syvien rivien ääni, jolla kirjoittaja pyrkii tuomaan esille ajatustensa suurta kannattajakuntaa. Vastaanottajaan saattaa vaikuttaa tieto siitä, että muu kansa on kirjoittajan kanssa samalla linjalla, vaikka totuus voi olla toinen. Ryhmän vaikutus mielipiteen muodostamisessa on melko suuri, joten poliittisen kirjoittajan tulisi vedota vastaanottajan tunteisiin ja luoda lukijalle oletus, että hän kuuluu kyseiseen ryhmään. (Pääkkönen & Varis 2000: 114, 115)

Erkki Karvonen (2000) toteaa, että vaaleissa retoriikan yksi tavoitteista on vakuuttaa äänestäjät omasta tiedosta ja taidosta. Tällöin on odotettavaa, että logos-ilmauksia käytettäisiin paljon. Retoriikkaa voi myös käyttää horjuttamaan vastapuolen ehdokkaiden uskottavuutta äänestäjien silmissä.

Ylikoski (1998: 167, 168) toteaa, että kirjoittajat ja puhujat voivat vallankäytöllään ja auktoriteetillaan yrittää rajata keskustelun aiheet itselleen edullisiksi. Poliittisessa mielipidetekstissä kirjoittaja voi turvautua hänelle itselleen miellyttäviin aiheisiin, joissa

hän tietää pärjäävänsä. Kirjoittaja voi puhua esimerkiksi oman instituutionsa puolesta ja muodostaa omiin tarkoituksiinsa sopivia merkityksiä.

Erkki Karvonen (2000) toteaa, että vaaleissa olevan ehdokkaan tulisi tuoda teksteissään ja puheissaan esille etenkin eetosta. Eetoksen kautta rakentuu ehdokkaan kuva etenkin omasta pätevyydestä ja luonteesta, jota äänestäjät tarkkailevat. Kuitenkin myös logos nousee tärkeäksi vakuuttamisen keinoksi, sillä hyvin perusteltuja ja päteviä argumentointeja tulisi odottaa hyvältä ehdokkaalta. Mutta usein äänestäjät muodostavat kuvan ehdokkaasta eetoksen perusteella. Lisäksi äänestäjät tutkailevat ehdokkaista piirteitä ja mielipiteitä, jotka vastaavat eniten äänestäjän omia. Ehdokkaan tekstien ja puheen omaksikokeminen on tärkeässä asemassa äänestyspäätöstä tehtäessä. Tällöin siis yhteisöllisyyden korostaminen nousee erittäin tärkeäksi vakuuttamisen keinoksi.

4 KUNTAVAALIT 2012

Kuntavaalit järjestetään Suomessa joka neljäs vuosi lokakuun neljäntenä sunnuntaina. Kunnallisvaaleja koskeva laki annettiin vuonna 1917, ja seuraavana vuonna järjestettiin ensimmäiset kunnallisvaalit. Äänioikeusikäraja kunnallisvaaleissa on 18 vuotta. Äänioikeutettuja ovat kaikki Suomen ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden, Islannin sekä Norjan kansalaiset. Äänioikeutettu henkilö voi äänestää pelkästään oman kotikunnan ehdokkaita. (Kunnat.net: 2013). Kunnallisvaaleissa ehdokkaista valitaan valtuutetut kunnanvaltuustoon. Valittavien valtuutettujen lukumäärä vaihtelee kunnan koon mukaan. Pienimmillään valtuutettujen määrä on 13 ja suurimman ollessa 85 vuonna 2012.

Suomen kuntavaalit järjestettiin 28.10.2012. Äänestysprosentti jäi koko maassa melko pieneksi ollen 58,3 %. Edellisissä kuntavaaleissa äänestysprosentiksi muodostui 61,3 %. (Kunnat.net: 2013). Puolueet tekivät vaalityötä ahkerasti ennen varsinaista äänestyspäivää, mikä korostui etenkin ennakkoäänestyksen alkaessa. Ennakkoääniä annettiinkin historiallisen paljon, mikä vielä ennen varsinaista vaalipäivää ennusti äänestysaktiivisuuden nousevan paremmaksi. (HS 2012b). Äänioikeutettuja henkilöitä oli vaalien aikaan yhteensä 4 303 064, joista lopulta 2 493 522 käytti oikeuttaan äänestää. Hylättyjä ääniä oli yhteensä 13 723 kappaletta.

Kokoomus sai selvästi eniten ääniä säilyttäen suurimman puolueen aseman Suomen kunnissa. SDP oli niukasti toiseksi suosituin puolue jättäen keskustan kolmanneksi suurimmaksi puolueeksi. Suuresta vaalivoitosta huolimatta perussuomalaiset jäivät neljänneksi. Vihreiden ja vasemmistoliiton välinen kamppailu päättyi lopulta vihreiden niukkaan voittoon viidenneksi suosituimman puolueen paikasta. RKP voitti selvästi kristillisdemokraatit lunastaen näin kuudenneksi suosituimman puolueen paikan. Muiden puolueiden osa jäi hyvin pieneksi ollen 1,7 % koko maan annetuista äänistä. Pienempiä puolueita olivat Suomen Kommunistinen Puolue, Piraattipuolue, Itsenäisyyspuolue, Muutos 2011, Kommunistinen Työväenpuolue sekä Vapauspuolue. (Ks. Kuvio 3).

Kannatus 2012		
Puolue	Prosenttia	Ääniä
KOK	21,9	545 889
SDP	19,6	487 924
KESK	18,7	465 167
PS	12,3	307 797
VIHR	8,5	213 100
VAS	8,0	199 615
RKP	4,7	117 865
KD	3,7	93 257
Muut	1,7	41 358
SKP	0,4	11 174
PIR	0,2	5 986
ITSP	0,1	1 303
M11	0,1	1 258
KTP	0,0	704
KÖY	0,0	572
STP	0,0	538
VP	0,0	15

Kuvio 3. Puolueiden kannatus kuntavaaleissa 2012. (Yle.fi 2013)

Muutos vuonna 2008 pidettyihin vaaleihin oli selvä. Vain harva puolue pystyi säilyttämään tai lisäämään kannatustaan vuoden 2012 vaaleissa. RKP oli ainut puolue, joka säilytti prosentuaalisen kannatuksensa, vaikka ääniä tuli edellisiin vaaleihin verrattuna 2 361ääntä vähemmän. Edellisiin vaaleihin verrattuna perussuomalaiset lisäsivät kannatustaan selvästi kaikkia puolueita enemmän, ollen näin vaalien selkeä voittaja. Perussuomalaiset lisäsivät kannatustaan seitsemällä prosentilla saaden 170 039 ääntä enemmän verrattuna vuoden 2008 vaaleihin (Ks. kuvio 4).

On merkille pantavaa, että kaikki hallituspuolueet kristillisdemokraatteja lukuun ottamatta menettivät ääniä verrattuna edellisiin vaaleihin 2008. Hallituspuolueiden linjalle löytyi siis kritiikkiä kansan keskuudesta, mutta opposition kannatus ei riittänyt valtasuhteiden kumoamiseen kuntatasolla.

Kuntavaalien pääteemoiksi muodostuivat kuntauudistus, sosiaali- ja terveystalouden uudistus, talous sekä kuntaliitokset. Kuntuudistuksen tarkoituksena oli parantaa ja varmistaa suomalaisten kuntien kehittyminen niin taloudessa kuin palveluiden tuottamisessa. Tärkeimpänä keinona nähtiin kuntien vahvistaminen niin paikallisesti

kuin valtakunnallisesti. Sosiaali- ja palvelurakenteen uudistamisella pyrittiin vastaamaan paremmin kansalaisten tarpeisiin terveyteen liittyvissä asioissa. Hoitopaikkojen järjestämistä sekä rahoitusta pyrittiin kehittämään rakenneuudistuksen avulla. Tavoitteena oli taata peruspalvelut kattavasti koko kansalle kunnasta riippumatta. (Kunnat.FI: 2013)

Myös kansalaiset nostivat peruspalvelut sekä rakenneuudistukset tärkeimmiksi vaaliteemoiksi. Etenkin sosiaalipalvelut, kuten päivähoito, vanhustenhoito ja nuorisopalvelut, nousivat kansalaisille teetetyissä kyselyissä esiin. Valitut teemat olivat samankaltaisia puolueiden teemojen kanssa. Esimerkiksi eurokriisiä ei pidetty kuntavaaleissa tärkeänä asiana, vaikka useat vaalikeskustelut asiaa käsitelivät. Kansalaiset näkivät siis kuntavaalit paikallisten asioiden vaikuttamisen kenttänä. (mtv3.fi 2012)

Rakenneuudistukset kunnissa aiheuttivat useita kiivaita keskusteluja ennen vaaleja järjestetyissä keskustelutilaisuuksissa. Hallituspuolueet olivat useasti samoilla linjoilla puolustaessaan suunnitelmiaan. Kuitenkin kuntauudistus aiheutti kiivasta keskustelua myös hallituspuolueiden välillä. Etenkin hallituspuolueista vasemmistoliitto sekä sosialidemokraatit kritisoivat mahdollisia yksityistämisaikeita, joita kuntauudistus toisi mukanaan. On selvää, että vaalien aikana myös hallituskumppanit joutuvat kritisoimaan tehtyjä päätöksiä ja luotuja suunnitelmia. Vaalien aikana puolueiden sekä ehdokkaiden on erotuttava joukosta, tällöin myös hallituskumppanin arvoja tulee kyseenalaistaa. (Mtv3.FI). Alkuoletuksena esitin, että puoluejohtajien blogeissa vastakkainasettelu tulisi selvästi näkyville, myös hallituskumppaneiden välillä.

Vaalit olivat jo selvästi esillä mediassa ennen itse varsinaista äänestyspäivää. Puolueet pyrkivät tekemään selkeitä eroja tosiin puolueisiin. Tämä oli tarpeen etenkin hallituksen keskuudessa, sillä hallituksessa istui peräti kuusi puoluetta. Hallitus tekee päätökset yhdessä, joten kuuden puolueen on pyrittävä erottumaan toisistaan hallituskumppanuudesta riippumatta. Hallituspuolueiden tuli selkeästi haastaa hallitustovereitaan, jotta äänestäjät aktivoituisivat ja halutut linjaukset saisivat

huomiota. Etenkin kokoomus ja sdp ottivat useasti yhteen mm. vanhuspalvelulaista. (Iltasanomat.fi 2012)

Muutos kuntavaalit 2008	
Prosenttiyksikköä	Ääniä
-1,6	-53 259
-1,7	-54 198
-1,4	-48 033
+7,0	+170 039
-0,4	-15 177
-0,8	-24 555
0,0	-2 361
-0,4	-13 579
-0,8	-20 311
-0,1	-2 812
+0,2	+5 986
0,0	-179
+0,1	+1 258
0,0	-361
0,0	-487
0,0	-165
0,0	+15

Kuvio 4. Puolueiden kannatus vuoden 2008 kunnallisvaaleissa.

Myös oppositiopuolueet kritisoivat odotetusti hallituksen suunnitelmia esimerkiksi sosiaali- ja terveyspalvelujen uudistuksesta. Kritiikin kohteeksi joutuivat useasti kokoomus ja sdp, joilla oli tärkeimmät ministeripaikat juuri kyseisiä asioita käsittelevissä ministeriöissä. Vielä muutamia päiviä ennen vaaleja päähallituspuolueet kokoomus ja sdp eivät näyttäneen saaneen sopua aikaan, mikä kiristikin koko hallituksen ilmapiiriä. Tämä antoi oppositiolle oivan paikan kritisoida hallitusta ja näin ollen myös tehdä näkyvää eroa valtaa pitäviin puolueisiin tulevia vaaleja ajatellen. (Iltalehti.fi 2012)

5 POLIITIKKOJEN JULKISUUSKUVAN RAKENTAMINEN BLOGEISSA

Osa tutkimuksestani kartoittaa poliitikkojen blogien ulkoasua ja sitä, kuinka paljon puoluejohtajat itsestään haluavat blogien yhteydessä kansalaisille kertoa. Alkuoletuksena odotin, että vasemmistopuoleet toisivat esille etenkin punaista väriä, joka muutenkin esiintyy puolueiden logoissa ja mainosväreissä. Oletin myös, että oikeistopuolueiden ehdokkaat saattaisivat käyttää sinistä väriä, joka perinteisesti on toiminut puolueiden päävärinä. Lisäksi oletin, että jokainen puoluejohtaja pitää omaa valokuvaansa sivustossa näkyvällä paikalla.

Kartoitin puoluejohtajien blogisivuilla esiintyneet henkilökohtaiset tiedot, joiden perusteella on mahdollista vertailla sitä, ketkä puoluejohtajista antavat eniten henkilökohtaisia tietoja kansalaisten nähtäväksi. Kuten Wright (2009) toteaa, jo pelkkä bloggaaminen itsessään on poliitikolta selkeä strateginen valinta politiikan tekemiseen. Lisäksi suuressa roolissa on poliitikon avoimuus, joka voidaan nähdä blogeissa valintakysymyksenä siitä, kuinka paljon haluaa itsestään paljastaa.

5.1 Puoluejohtajien blogien tyyli aineistossa

Kuten aiemmin todettiin, yksi blogin tunnuspiirteistä on sen kommentointimahdollisuus. Puoluejohtajista ainoastaan Paavo Arhinmäen sekä Ville Niinistön blogikirjoituksia on mahdollisuus kommentoida suoraan blogisivustolla. Aineistonkeruuajankohtana molemmat ovat hallituksessa istuvia ministereitä, ja heitä yhdistää sama sukupolvi. He ovat hallituksen nuorimpia puoluejohtajia. Ainoastaan Carl Haglund on heitä nuorempi. Muiden hallituspuolueiden johtajat eivät anna lukijoiden kommentoida tekstejään. Opposition puoluejohtajilla Timo Soinilla sekä Juha Sipilällä ei myöskään ole mahdollista kommentoida heidän julkaisemiaan tekstejä. Kuitenkin lähes kaikilla puoluejohtajilla on suora linkitys mm. Facebookiin, joissa kommentointia voi siten luonnollisesti tapahtua. Ainoastaan Jyrki Kataisen, Timo Soinin sekä Juha Sipilän blogisivustoilla ei ole suoraa linkitystä blogin julkaisemiseksi sosiaalisessa mediassa.

Omia kuviaan blogin yhteydessä käyttää suurin osa puoluejohtajista. Jyrki Katainen, Jutta Urpilainen ja Paavo Arhinmäki käyttävät selkeästi suurikokoisinta ja näkyvää kuvaa bloginsa yhteydessä. Ville Niinistö sekä Juha Sipilä käyttävät hieman pienempää kuvaa bloginsa ylälaidassa. Päivi Räsänen, Carl Haglundin sekä Timo Soinin sivustoilla on ainoastaan linkityksen yhteydessä olevia pikkukuvia, joita ei voi tietoisiksi henkilökuviksi tulkita.

Värimaailmaltaan blogien etusivut sekä itse blogien taustat ovat yleensä valkoisia. Poikkeuksena ovat Paavo Arhinmäen, Päivi Räsänen sekä Ville Niinistön blogit. Arhinmäen blogin taustalla on hänen oma kuvansa kaupunkimaisemaa vasten. Päivi Räsänen blogipostaukset esitetään sinioranssista taustaa vasten ja Ville Niinistön vihreävalkoista taustaa vasten. Värimaailman valinnat eivät ole kovinkaan rohkeita ja ne viestivät hyvin hillittyä ulkoasua. Ainoastaan Ville Niinistön sivu korostaa huomattavasti vihreää väriä, joka on hänen edustamansa puolueen pääväri. (Ks.kuva 1).

Kuva 1. Esimerkki Ville Niinistön blogista.

Oikeistopuolueista kokoomus, kristillisdemokraatit sekä perussuomalaiset käyttävät hillitysti sinistä väriä sivujensa ulkoasussa. Selkeästi vähiten värejä käyttää sivuillaan Carl Haglund. Haglundin sivustojen selkeä pääväri on valkoinen, joka hallitsee koko sivustoa. (Ks.kuva 2). Keskustan Juha Sipilän sivustojen pääväri on hillityn ruskea, jossa tausta muodostuu Sipilän oman nimen toistumisesta taustalla.

CARL HAGLUND

SFP RKP

AKTUELLT KOMMUNALVALI ESBO OM MIG PRESS KONTAKT SÖK

Barnens rätt till trygghet

26.09.2012 10:09

Som en följd av några mycket tragiska fall diskuteras nu barnens trygghet aktivt i det finländska samhället. Vi alla är säkert överens om att alla barn borde ha rätt till en trygg uppväxt, men i praktiken vet vi att det här inte alltid förverkligas och då det omkringliggande samhället inte haft förutsättningar att ingripa har följderna varit fatala. Nu krävs det politiska handlingar.

På papper är saker och ting i stort sätt i ordning i vårt land. Vi har en lagstiftning som tryggar utbildning, socialskydd samt hälso- och sjukvård åt alla finländare. Det här till trots vet vi att många finländska barn växer upp i en miljö där familjevåld, missbruk, skolmobbing, ekonomiska trängsmål eller illamående på grund av sjukdom präglar barndomen. Det politiska livet har under åren strävat efter att bygga upp ett skyddsnet som ska fånga upp barn som mår illa, familjer som mår dåligt eller elever som utsatts för mobbing. Tyvärr vet vi idag att skyddsnetet inte alltid håller.

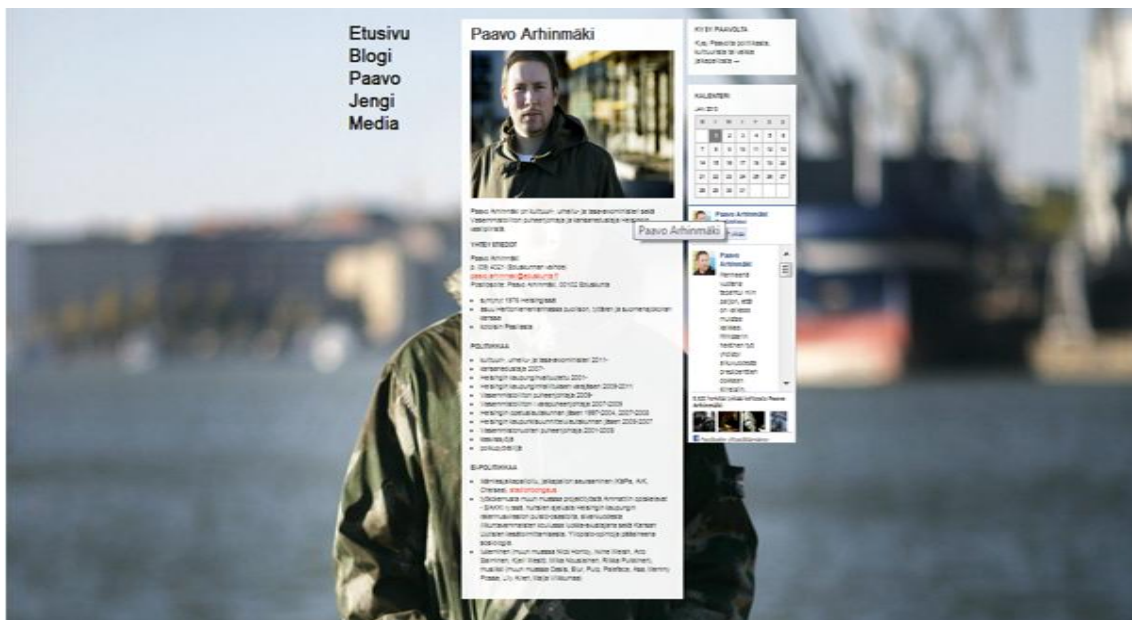
Andra inlägg av intresse

- 23.09.2012 Kommunval
- 09.05.2012 Kärnuspensjonärens vänder
- 07.01.2011 Regleringsboomen fortsätter

Välkommen till min webbplats! Jag vill önska alla besökare en fridfull jul och ett gott nytt år 2013!

Kuva 2. Esimerkki Carl Haglundin blogista.

Kumpikaan vasemmistopuolue ei käytä merkittävän paljon punaista väriä, vaikka se logoissa ja tekstifonteissa esiintyykin. Vasemmistoliiton puheenjohtaja Paavo Arhinmäki ei tuo blogisivullaan vasemmistolaisuuttaan huomattavasti sivun ulkoasussa esille. Arhinmäen sivun ulkoasua määrittää hänestä otettu kuva kaupunkitaustaa vasten. Tämän asettelun voi nähdä siten, että Arhinmäki luo itsestään kuvan Helsingissä viihtyvänä urbaanina poliitikkona.

Kuva 3. Arhinmäen blogin ulkoasu

Arhinmäen sivuston ulkoasua verrattaessa toisen vasemmistopuolueen SDP:n puheenjohtajan Jutta Urpilaisen sivuston ulkoasuun, voi huomata, että Urpilainen luottaa selkeästi pelkistettyyn taustaväriin. Jutta Urpilainen ei tuo vasemmistolaisuutta ulkoasussa juuri ollenkaan esille, sillä esimerkiksi punaista väriä ei henkilötiedot osiossa korosteta laisinkaan.

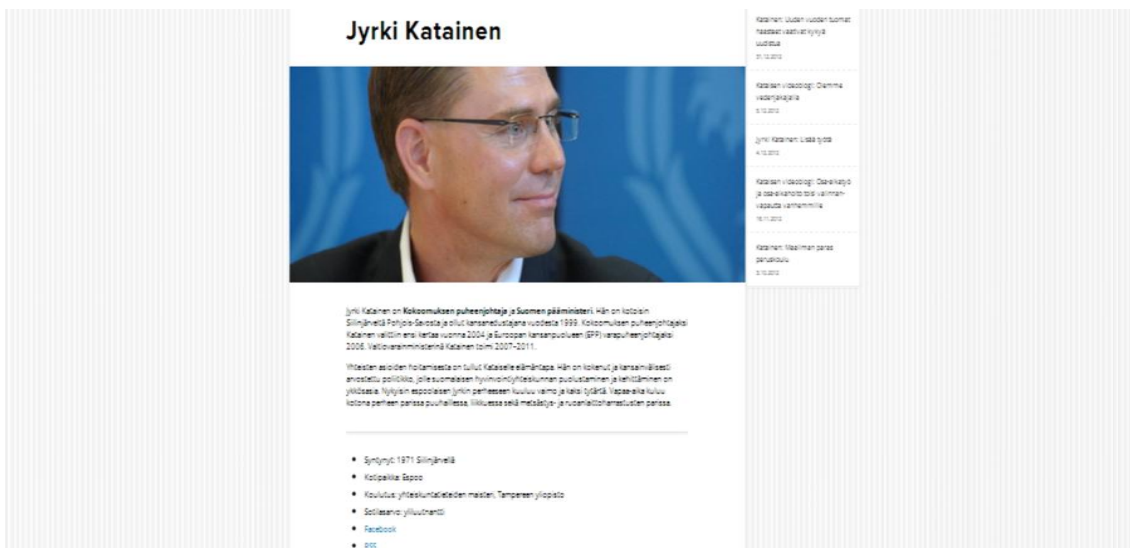
Kuva 4. Jutta Urpilaisen sivuston ulkoasu henkilötiedoissa.

Kuitenkin molemmat vasemmistopuolueiden edustajat käyttävät muista puoluejohtajista poiketen suurinta omakuvaa. Poikkeuksena vasemmistopuolueiden ehdokkailla on se, että Urpilaisen blogit ja henkilökohtaiset tiedot on saatavilla myös ruotsinkielisenä, kun taas Arhinmäellä vain henkilötiedot on luettavissa ruotsiksi.

Puoluejohtajat ovat asettaneet blogisivuistolleen henkilökohtaisia tietojaan alkuoletukseni mukaisesti vähän. Henkilökohtaiset tiedot olivat useasti ansioluettelo-tyyppisiä kuvauksia. Koulutus ja virkatehtävät olivat merkittävästi esillä lähes jokaisen puoluejohtajan sivustolla. Henkilötietojen lisänä oli useasti pieni kuva.

Jyrki Katainen ei sivustollaan kertonut itsestään paljon. Asuinpaikka, perhe, virat sekä koulutus mainittiin lyhyesti ilman suurempaa taustoittamista. Katainen mainitsee sotilasarvonsa, joka poikkeaa muista puoluejohtajien valinnoista. Harrastuksistaan

Katainen mainitsee liikunnan, metsästyksen sekä ruoanlaiton. Kataisen henkilökohtaiset tiedot on esitetty lyhyesti ja osio onkin luonteeltaan ansioluettelomainen. Katainen ei kerro omasta arjesta mitään ja asiat mainitaan luettelomaisesti. On myös huomioitavaa, että Kataisen tiedot on kirjoitettu kolmannessa persoonassa, mikä poikkeaa muista puoluejohtajista. Katainen esiintyy osion kuvassa puku päällä ja luo näin itsestään arvokkaan kuvan. Poliitikolle puvussa esiintyminen on odotettua. On merkille pantavaa, että Katainen ei katso suoraan kameraan. Suora katsekontakti viestisi helpommin lähestyttävää henkilöä.

Kuva 5. Jyrki Kataisen sivuston ulkoasu henkilötiedoissa

Jutta Urpilainen kertoo itsestään paljon verrattuna pääministeri Kataiseen. Urpilainen aloittaa tietojensa kertomisen perheestään ja hän mainitsee niin vanhempiansa kuin sisarustensa nimet. Kummilasten nimet ovat myös tiedoissa esillä. Myös puolison nimi mainitaan. Lisäksi Urpilainen mainitsee, että heillä on kummilapsi Keniassa. Urpilainen luo itsestään lukijoille kuvan lapsirakkaana henkilönä. Toisessa kappaleessa Urpilainen kertoo opiskeluistaan ja vapaa-ajan toiminnastaan ennen politiikkaa. Tiestä politiikkaan Urpilainen kertoo melko tarkasti, ja hän pohjustaa eri vapaaehtoistöiden ja vastuutehtävien maininnalla matkaa nykyiseen virkaan. (Ks. kuva 4). Poliittisen uran taustoittaminen on siis suuressa roolissa sivustolla. Omat kappaleensa ovat saaneet työ kansanedustajana sekä oleminen SDP:n puheenjohtajana. Urpilaisen tyyli on avointa.

Tiedot on kirjoitettu ikään kuin tarinamuotoon, eikä luettelomaisesti kuten Kataisella. Kuvassa Urpilainen esiintyy arvokkaasti tummassa jakkupuvussa. Hän antaa itsestään tyylikkään kuvan, jossa hän on pukeutuneena harkitusti niin kuin ministerin kuuluukin. Hän myös hymyilee, mikä viestii helposti lähestyttävää poliitikkoa.

Keskustan Juha Sipilä kertoo myös itsestään tarinan muodossa. Hän kertoo perheestään ja asumisestaan lyhyesti. Sipilän kuvaa yrittäjätaustansa paljon. Sipilä avaa yritystoiminnan kautta myös omia vastuutoimiaan työuransa eri vaiheissa. On mielenkiintoista, että hän kuvaa yrittäjätaustansa todella paljon. Poliittinen arvomaailma tulee Sipilän tekstissä eri tavalla esiin verrattuna muihin puoluejohtajiin. Painotus on liike-elämän kuvaamisessa ja sen periaatteissa. Hänen tekstinsä ei pyri kuvastamaan erityisesti työn ulkopuolista elämää, vaan teksti keskittyy työtehtävien sekä politiikan kuvaamiseen. (Ks. kuva 6) Ensisijaisesti Sipilä esittääkin itseään enemmän yrittäjänä kuin poliitikkona. Sipilä on pukeutunut tummaan pukuun. Tämä viestii arvokasta ja asiantuntevaa poliitikkoa. Asuvalinta on henkilökohtaisiin tietoihin peilattuna Sipilältä odotettu valinta, sillä niin yrittäjämaailmaan kuin politiikkaan kuuluu miesten osalta usein puku ja solmio. Sipilä seisoo kuvassa arvokkaasti. Tämä luo kuvaa arvokkaasta ja luotettavasta poliitikosta.

Olen 50-vuotias yrittäjä. Perheeseeni kuuluu vaimo, viisi lasta ja kolme lastenlasta. Lapsista nuorin, Tuomo, asuu vielä kotona. Muut ovat jo omillaan. Koulutukseltani olen diplomi-insinööri. Asuin kolmen kuuauuden ikäisestä ylioppilaskirjoituksiin saakka Puolangalla, sitten Oulussa, Kiimingissä ja nyt Kempeleessä.

Tähänastisen elämäntyöni olen tehnyt yrittäjänä. Aloitin diplomi-insinöörinä kempeleläisessä Lauri Kuokkanen Oy:ssä, jossa toimin suursarjatuotteiden tuotekehityspäällikkönä ennen siirtymistä Soltra Oy:n osakkaaksi. Hieman yli 30 vuotiaana sain yrityksen toimitusjohtajan tehtävät hoitooni. Soltrassa tehtyjen omistajajärjestelyjen jälkeen perustin nykyisen yritykseni, Fortel Invest Oy:n. Olen ollut Fortelin kautta mukana noin 25 eri yrityksessä omistajana ja hallituksen jäsenenä. Kävin välillä reilut kolme vuotta "lainassa" Elektrobit Oy:n toimitusjohtajana.

Olen siis johtanut välillä lähes 2000 työntekijän organisaatiota ja toisinaan kolmen ihmisen tiimiä. Välillä on olen saanut keskittyä pelkästään ihmisten johtamiseen, joskus on ollut tilaisuus käyttää itsekin sorvia ja tinakolvia. Olen toiminut muutamien pörssiyrityksien hallituksissa, mutta pääasiassa olen ollut mukana pienissä ja keskiuurissa yrityksissä.

Päällimmäisenä kokemuksena yrittäjänä ja toimitusjohtajana toimimisessa on se mahtava tunne, kun koko organisaatio on puhautunut yhteen hilseen ja on saanut aikaan ihmeellisiä asioita. Varsinkin pienissä yrityksissä on aina nämmästyttävintä se, että vahvalla yhteishengellä on saatu aikaiseksi suuria yrityksiä nopeammin korkealaatuisia tuotteita. Yhteishengen aikaansaamisessa auttaa vahva arvomaailma ja löyhden esimerkiksi näyttäminen

Vihreä talous e-lehti

Kohti 2020-lukua e-kirja

Tapahtumakalenteri

Tammikuu 2019						
M	T	K	T	P	L	S
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Katso eduskuntaistunto suorana lähetyksenä

Kuva 6. Juha Sipilän sivuston ulkoasu henkilötiedoissa

Timo Soinin blogisivuston henkilökohtaisten tietojen näkymä on hyvin pelkistetty. Soini ei paljasta itsestään paljon henkilökohtaisia tietojaan, tiedot on esitetty

ansioluettelomaisesti. Tieto-osion nimi on myös poikkeuksellisesti cv. Tätä ei muilla puheenjohtajilla esiinny. Ainoat henkilökohtaiset tiedot ovat Soinin vanhempien tiedot sisältäen heidän ammattinsa. Soini saattaa tätä kautta pyrkiä siihen, että saman luokkataustan omaava lukija voisi helpommin samaistua häneen. Lisäksi lasten ja puolison nimet mainitaan. Käytännössä Soinin tiedot painottuvat hänen vastuutehtäviensä listaamiseen uran varrella. Soinin henkilötietojen esittämistyylillä on siis hyvin pelkistetty verrattuna yleisesti puoluejohtajien sivustojen ulkoasuun. Valinta saattaa olla tietoinen ja viestii faktojen esittämistä ilman suurempaa tarinointia. Verrattaen muiden suurten puolueiden puheenjohtajiin Soinin tiedot ovat tyyliltään lähellä pääministeri Kataisen valintaa. Molemmat paljastavat itsestään hyvin vähän eivätkä käytä tarinamuotoa tietojen esittämisessä. Soinin tiedoissa on kuitenkin enemmän informaatiota hänen yksityiselämästään verrattuna Kataisen melko niukkaan informaation määrään. Timo Soinin sivustolla kuvat ovat hyvin pieniä. Pääkuvaksi voidaan tulkita sivun oikeassa yläreunassa sijaitsevan kuvan. Kuvassa Soinilla on puku ja kravatti. Asuvalinta viestii arvokasta poliitikkoa ja on jälleen odotettu kuvavalinta miespuoliselta poliitikolta.

Kuva 7. Timo Soinin sivuston ulkoasu henkilötiedoissa.

Carl Haglundin sivustojen henkilökohtaiset tiedot on kirjattu hyvin ansioluettelomaisesti. Haglund painottaa tiedoissaan vastuutehtävien luettelointia sekä koulutuksien listaamista. Ansioluettelomaisuus näkyy myös siinä, että Haglund ei juurikaan avaa henkilökohtaisia tietojaan. Haglund mainitsee vain vapaa-ajan, jolloin

hän mainitsee harrastavansa liikuntaa. Haglund kertoo vaimonsa ja lastensa nimet, mutta ei kerro enempää perheestään. Haglundin tieto-osio on hyvin samankaltainen kuten Jyrki Kataisella sekä Timo Soinilla. Heitä kaikkia yhdistää tietojen keskittyminen vastuutehtäviin. Kuvassa 7 näkyy tietojen luettelomainen esittäminen. Haglundin pukeutumistyyli oli rento, arkinen ja huoliteltu. Haglund pyrki vaikuttamaan rennolta, mutta kuitenkin uskottavalta poliitikolta. Pikkutakki ja olalla oleva laukku viittavat poliitikon ammattiin, jossa matkustamista ja edustamista on paljon. Haglundin pukeutuminen on myös selvästi nuorekasta, minkä tarkoitus on todennäköisesti vedota etenkin nuoriin äänestäjiin.

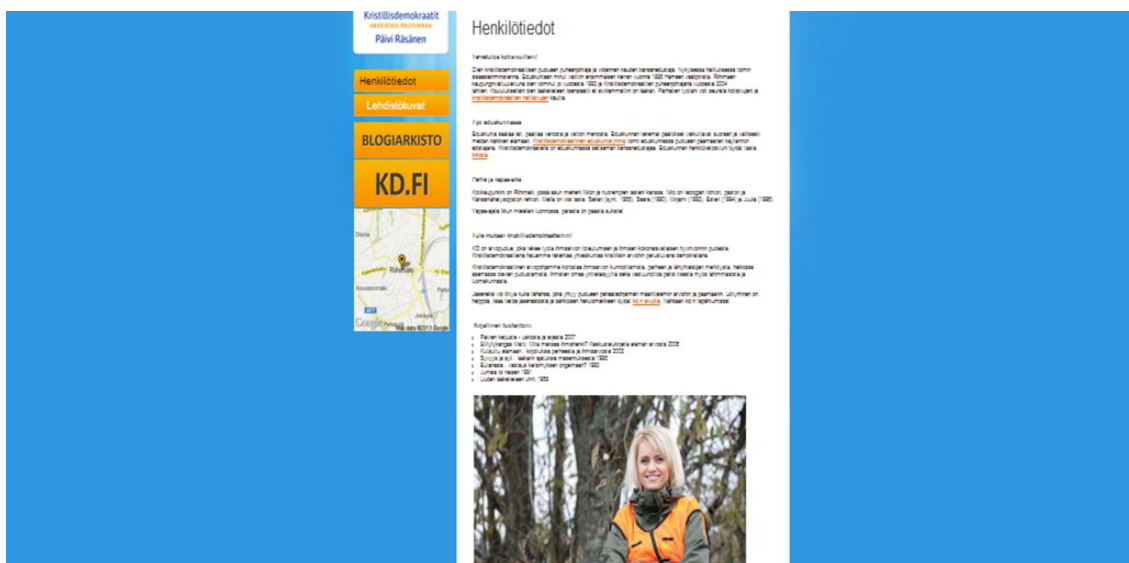
Kuva 8. Carl Haglundin sivuston ulkoasu henkilötiedoissa.

Paavo Arhinmäki on jakanut tietonsa kahteen osaan. Toinen on nimetty politiikka-osioksi ja toinen ei-politiikka-osioksi. Arhinmäen tiedot on esitetty luettelomaisesti, eikä tarinamuodossa. Painotus tiedoissa on vastuutehtävien ja koulutuksen listaamisessa. Kuitenkin Arhinmäki paljastaa pieniä faktoja itsestään. Sivulla mainitaan mm. kasvissyönti, suosikkikirjailijoita sekä mielimusiikki, mikä poikkeaa useista puolueenjohtajien valinnoista. Suuressa roolissa tietojen esittämisessä on myös Arhinmäen intohimoinen suhtautuminen jalkapalloon, josta hän mainitsee oman harrastuksen lisäksi suosikkijoukkueensa. (Ks. kuva 3). Arhinmäki on pukeutunut blogin yhteydessä olevassa kuvassa vihreään takkiin. Arhinmäki viestittää kuvalla

arkista ja rentoa olemusta. Kuva pyrkii vetoamaan etenkin nuoriin kaupunkilaisiin nuoriin, sillä kuva pyrkii viestittämään urbaania olemusta.

Ville Niinistön tietojen esittäminen poikkeaa suuresti muiden puoluejohtajien valinnoista. Niinistön tiedot esitetään luettelomaisesti alussa. Tiedot pitävät sisällään koulutuksen, vastuutehtävät sekä perheen esittelyn lyhyesti. Niinistön tiedot kuitenkin poikkeavat useasta puoluejohtajasta siinä, että hän paljastaa itsestään paljon tietoa ”pieni elämän kerta”-osiossa. Osio on jaettu useaan osaan aina lapsuudesta politiikkaan päätymiseen asti. Niinistö kertoo taustoistaan runsaasti ja käy läpi myös opiskelija-aikaansa, jolla hän pohjustaa tietään politiikkaan. Niinistö on tekstissään hyvin avoin ja hän kertoo aidosti elämästään. Niinistö onkin paras esimerkki Wrightin (2009) näkemyksestä, että jo poliitikon bloggaaminen on tietoinen valinta, mutta myös avoimuus on tärkeä osa nykypoliitikon mallia. (Ks. kuva 1). Ville Niinistö pukeutuu blogin yhteydessä olevassa kuvassa Arhinmäen ja Haglundin tavoin rennon arkisesti. Tämä luo kuvan arjessa toimivasta ja helposti lähestyttävästä henkilöstä.

Päivi Räsänen ei myöskään monen puoluejohtajan tavoin paljasta itsestään mitään muista puoluejohtajista poikkeavaa. Hän kertoo lyhyesti perheestään ja kertoo myös pitävänsä ulkoilusta. Räsänen myös mainitsee oman koulutustaustansa ja toimensa eduskunnassa. Lisäksi hän mainitsee oman kirjallisen tuotantonsa. Kuitenkin Räsäsen tiedot toimivat enemmänkin mainoksena kristillisdemokraattien puolueelle, sillä Räsänen mainitsee useasti mahdollisuudet liittyä puolueen toimintaan käyttäen linkkejä tekstinsä sisällä. Hän ei korosta esimerkiksi vapaa-aikansa kuvaamista, sillä se esitetään vain yhdessä lauseessa. Räsänen siis mainostaa puoluettaan henkilökohtaisissa tiedoissaan, ja yksi osion otsikoista on nimetty: ”tule mukaan kristillisdemokraatteihin!”. Vaikka muutkin puoluejohtajat saattoivat mainita heidän liittymisensä syyt puolue toimintaan, Räsäsen tyyli poikkeaa valtaosan puoluejohtajien tyylistä. (Ks. kuva 9). Räsänen on blogin yhteydessä olevassa kuvassa pukeutunut arkisesti. Kuva viestii helposti lähestyttävää ja ulkoilmassa viihtyvää henkilöä. Kuva ei vaikuta poliittiselta, vaan se on luonteltaan arkipäiväinen ja helposti samaistuttava.

Kuva 9. Päivi Räsänen sivuston ulkoasu henkilötiedoissa.

Puheenjohtajat ovat henkilökohtaisten tietojensa luovuttamisessa yllättävän pidättyväisiä. Blogi voisi olla poliitikolle hyvä foorumi myös kertoa itsestään tietoja, joita ei yleensä ole juurikaan saatavilla. Blogin henkilökohtaisuus näkyy usealla puoluejohtajalla ainoastaan itse blogitekstissä ja henkilökohtaiset tiedot esitetään kuitenkin ansioluettelomaisesti. Puoluejohtajien aatteellisuus ei myöskään luo suuria eroja puoluejohtajien välille. Myöskään puoluejohtajan ikä ei näytä luovan suuria eroja puoluejohtajien välille. Kuitenkin joukosta erottuneet Ville Niinistö sekä Jutta Urpilainen edustivat puheenjohtajien nuorinta kastia. Iän vähäistä vähäistä vaikutusta voi perustella sillä, etteivät alle 40-vuotiaat Arhinmäki taikka Haglund juurikaan poikenneet tyyllillisesti taikka tietomäärillä muista puheenjohtajista. Joukosta suurin erottuja on Ville Niinistö, joka paljastaa elämästään suurimmat tietomäärät. Niinistön tyyli poikkeaa suuresti ansioluettelomaisesta esitystavasta, jota muut puoluejohtajat suosivat.

Niinistön avoimuus voidaan nähdä esimerkkinä siitä, että vihreät mielletään usein nuoren kaupunkilaisen väestön puolueeksi, jolloin avoimuuden arvot nousevat korkeaan asemaan. Toisaalta avoimuus henkilökohtaisissa tiedoissa on jokaisen henkilökohtainen valinta, eikä ketään voi syyttää pidättävyydestä paljastaa yksityiselämän tietoja. Myös sosialidemokraattien Jutta Urpilainen poikkesi muista puoluejohtajista niin

tyylissä kuin tietojen määrässä. Urpilainen kirjoitti itsestään selkeästi enemmän kuin muut ja tarinamuodossa. Niinistö sekä Urpilainen edustivat siis selkeimpiä poikkeuksia henkilökohtaisissa tiedoissaan. Verrattaessa Niinistön tyyliä hänen ikätoverinsa Paavo Arhinmäen tyyliin ero on selkeä Arhinmäen luottaessa hyvin luettelomaiseen tyyliin ja niukempaan tietomäärään. Myös joukon nuorin puheenjohtaja Carl Haglund toimii hyvin perinteisesti, mikä nostaa Niinistön poikkeukselliseen asemaan verrattaessa henkilökohtaisten tietojen tyyliä sekä määrää. Vanhemmista puoluejohtajista Juha Sipilän tyyli oli poikkeavin, mutta ei samankaltainen kuten Niinistöllä ja Urpilaisella. Sipilän tarinamuotoon kirjoitettu teksti oli kuitenkin tietomäärältään pienempi kuin edellä mainittujen puoluejohtajien.

Henkilökohtaisten tietojen ulkoasu oli puheenjohtajilla hyvin samankaltainen. Kenenkään sivuston ulkoasu ei poikennut juurikaan hillitystä tyylistä. Kuvat olivat yhdistävä tekijä lähes kaikilla. Ainoana poikkeuksena oli Timo Soini, jolta kuva puuttui. Kuitenkin Soinin kuva oli nähtävissä sivupalkin vaihtuvissa uutiskuvissa, mutta itse henkilökohtaisiin tietoihin sitä ei istutettu.

Voidaan todeta, etteivät puoluejohtajat ole kovinkaan innokkaita luomaan selkeää julkisuuskuvaansa blogiensa avulla. Henkilökohtaisten tietojen määrä jää usealla puoluejohtajalla ns. pintaraapaisuksi, he eivät tuo esiin mitään uutta tietoa itsestään, mitä julkisuudessa on kerrottu. Rohkeuden tai haluttomuuden puute voidaan nähdä kuitenkin tietoisena valintana ja oman yksilöllisyyden suojelemisena. Kuten Wright (2009) toteaa, on bloggaaminen poliitikolta selkeä valinta, jossa hän mahdollistaa mielipiteittensä helpomman saatavuuden. Kuitenkin henkilökohtaisten tietojen karsiminen voidaan nähdä ikään kuin rajan vetona henkilökohtaisen elämän sekä työelämän välillä.

6 PUOLUEJOHTAJIEN VAKUUTTAMISEN KEINOT

Tässä luvussa käsittelen puoluejohtajien blogikirjoitusten sisältämiä retorisia vakuuttamisen keinoja. Erottelen teksteistä puoluejohtajien käyttämät eetos-, paatos- ja logos-ilmaukset. Lisäksi analysoin sivustojen yhteydessä olleiden henkilökohtaisten tietojen määrän ja sen, kuinka ne vastaavat blogiteksteistä syntyvää julkisuuskuvaa. Pääpaino analyysissä on kuitenkin vakuuttamisen keinojen erittelyssä. Vakuuttamisen keinot jaottelen erilaisiin luokkiin. Olen nimennyt luokat niiden sisältöä kuvaavilla nimillä. Olen jakanut aineistoni pohjalta kaikki vakuuttamisen keinot kolmeen eri luokkaan. Olen myös huomionut, että eri vakuuttamisen keinot voivat esiintyä esimerkkilauseissa samanaikaisesti.

Taulukko 2. Vakuuttamisen keinot

Eetos-ilmausten luokat	Paatos-ilmausten luokat	Logos-ilmausten luokat
Asiantuntijuus	Asennoituminen positiivisesti	Järkeen vetoaminen
Auktoriteetti	Moraaliin vetoaminen	Syy-seuraus-suhde
Yhteisöllisyys	Asennoituminen negatiivisesti	Vastakkainasettelu

Taulukossa 1 on lueteltu muodostamani eetos-, paatos- ja logos-ilmausten luokat. Yleisesti eetos liittyy puhujan luonteeseen, paatos itse vastaanottajan mielentilaan ja logos järkeen perustuviin vakuuttamisen keinoihin. Tekstin eetos-luokat ovat **asiantuntijuus**, **auktoriteettiin** vetoaminen sekä **yhteisöllisyys**. Paatos-ilmaisujen luokat ovat **asennoituminen positiivisesti**, **moraaliin vetoaminen** sekä **asennoituminen negatiivisesti**. Logos-ilmaisujen luokkia ovat **järkeen vetoaminen**, **syy-seuraus-suhde**, sekä **vastakkainasettelu**. Asennotuminen positiivisesti muodostuu esimerkiksi jonkin asian tuomisessa esiin positiivisessa valossa, jolloin asia voidaan perustella lukijalle suoutuisana. Esimerkiksi tulevan aloitteen tuomat hyödyt voivat kirjoittajan nostaessa ne esille vakuuttaa lukijan. Negatiivinen asennoituminen pyrkii

puolestaan vakuuttamaan lukijan huonojen seurausten perusteella. Esimerkiksi kirjoittaja voi todeta jonkun päätöksen tuovan mukanaan mahdollisia haittoja, ja tätä kautta vakuuttaa lukijansa omalle kannalleen asiasta. Vastakkainasettelulla kirjoittaja pyrkii vakuuttamaan lukijansa luoden selkeitä eroja vastustajiensa ja itsensä välille. Se voidaan yleensä nähdä hyvä vastaan paha- tilanteena, jossa kirjoittaja pyrkii luonnollisesti edustamaan hyvää ja oikeaa mielipidettä.

6.1 Jyrki Katainen

Puoluejohtaja Jyrki Katainen julkaisi tutkimusaikana ainoastaan neljä blogikirjoitusta. Kataisen tekstit olivat kuitenkin tyyliiltään pitkiä, eivätkä tavanomaisia lyhyitä blogipäivityksiä. On mielenkiintoista ettei Katainen Kokoomuksen puheenjohtajana sekä Suomen pääministerinä ollut aktiivisempi bloggaaja. Perustelen tätä sillä, että pääministerin asemassa kirjoitettu teksti olisi todennäköisesti saanut melkoisesti huomiota myös valtakunnallisessa mediassa. On mahdollista, että juuri Kataisen asema vaikutti siihen, että hänen vältti avointa bloggaamista.

Taulukko 3. Eetos-ilmaukset Jyrki Kataisen blogiteksteissä

Eetos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asiantuntijuuden ilmaiseminen	14
Auktoriteetin ilmaiseminen	3
Yhteisöllisyyden ilmaiseminen	26
Yhteensä	43

Jyrki Katainen vetosi toiseksi eniten asiantuntijuuteen teksteissään, hän käytti vakuuttamisen keinoa 14 kertaa. Useasti Katainen joko samastui aiheeseen tai kirjoitti hallituksen toimista, jolloin hän hallituksen päämiehenä on asioista erityisen tietoinen. Katainen esitti myös joitain arkisia samaistumisen piireitä teksteissään, hän mm. vetosi perheensä arkeen. Lukijan oli siis mahdollisuus samaistua Kataisen arkielämään.

- (1) Olen pienen ekaluokkalaisen isänä saanut viime viikkoina tutustua aivan tavallisen suomalaisen koulun arkeen. Puheilla maailman parhaasta peruskoulusta on totisesti katetta. (Katainen 2012)
- (2) Hallitusohjelmassa olemme luvanneet edistää lähiruokaa ja luomua julkisissa elintarvikehankinnoissa. Vuositasolla kouluissa, päiväkodeissa ja sairaaloissa ym. tehdään noin 450 miljoonaa ateriaa vuosittain. (Katainen 2012)

Kuten ensimmäisestä esimerkistä huomaa Katainen pyrkii teksteissään samaistumaan kansaan ja heidän arkeensa. Pienen lapsen isänä Katainen viittaa asiantuntijuuteen puhuttaessa lapsiperheiden arjesta. Hän kuitenkin korostaa useassa kirjoituksessaan asiantuntijuuttaan juuri hallituksen ja sen tekemien linjausten kautta, kuten esimerkissä kaksi nähdään. Pääministerin asemassa on mielekästä viitata juuri hallituksessa olemiseen ja sen kautta tietoisuuteen eri asioiden tiloista. Asiantuntijuudella Katainen voi helposti puoltaa jotain tietty päätöstä mitä hallitus tai puolue ajaa.

Auktoriteettiasemaansa Katainen korostaa teksteissään todella vähän, vain kolme kertaa. Tämä on kenties tietoinen valinta, jolla hän haluaa pitää pääministerin asemansa suhteellisen puolueettomana. Toisaalta poliitikko voi vedota myös johonkin toiseen auktoriteettiin, jolla hän voi saada argumentilleen ns. ulkopuolista tukea. Katainen ei kuitenkaan turvautunut ulkopuoliseen auktoriteettiin useasti.

- (3) Suomen ruokakauppa on Euroopan keskittyneintä, mihin EU-komissiokin kiinnitti tällä viikolla huomiota. (Katainen 2012)

Yhteisöllisyyttä Katainen korostaa selvästi eniten. Katainen käyttää yhteisöllisyyteen vetoamista yhteensä 26 kertaa. Yhteisöllisyys korostuu paljon me-sanana runsaassa käytössä. Myös tekstin luonne oli useasti yhteisöllisyyttä korostavaa, joka näkyi myös suomalaisuuden korostamisena.

- (4) Meidän on tässä vaikeassa taloudellisessa tilanteessa luotava tulevaisuuden toimintaedellytyksiä niille tuottajille, jotka nykyisessä epävarmassa taloudellisessa tilanteessa haluavat jatkaa ja kehittää toimintaansa. (Katainen 2012)

Kuten neljännessä esimerkissä näkyy, Katainen puhuttelee lukijaansa ikään kuin ongelma olisi kaikille yhteinen ja hänen ratkaisunsa ongelmaan olisi kaikille hyödyllinen. On kuitenkin huomattava, että Katainen puhuttelee enemmän kansaa, eikä niinkään puolueensa valmista kannattajakuntaa. Puoluetta ei mainita laisinkaan yhteisöllisyyden yhteydessä. Kuntavaalit mainitaan teksteissä muutaman kerran, tällöin Katainen viittaa puolueeseen, mutta puhuu tällöinkin puolueesta yhteisönä.

Taulukko 4. Logos-ilmaukset Jyrki Kataisen blogiteksteissä

Logos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Järkeen vetoaminen	12
Syy-seuraus-suhde	27
Vastakkainasettelu	3
Yhteensä	42

Logos-ilmauksia Jyrki Katainen käytti teksteissään yhteensä 42 kertaa. Useasti tekstissä Katainen käytti apunaan erilaisia numeroita ja tilastoja, jotka toivat hänen käsityksilleen arvoa. Katainen kirjoitti havainnollistavasti numeroita ja tilastoja hyödyntäen, näin juuri Kaakkuri-Knuuttila (1999) totesivat tekstille tulevan lisää uskottavuutta. Lisäksi teksteissä esiintyi paljon ns. maalaisjärkeä ja asioiden yksinkertaistamista. Jos katsotaan esimerkkiä 5 voidaan huomata numeroiden käyttäminen selkeänä taustatukena argumentille. Puolestaan 6. esimerkki vetoaa järkeen yksinkertaistamisen kautta.

- (5) Vuositasolla kouluissa, päiväkodeissa ja sairaaloissa ym. tehdään noin 450 miljoonaa ateriaa vuosittain. Asia koskee siis todella suurta joukkoa kansalaisiamme. (Katainen 2012)
- (6) Väestön ikääntyessä hyvinvointipalveluiden tarve kuitenkin kasvaa voimakkaasti.

Syy-seuraus-suhdetta Katainen käytti teksteissään yhteensä 27 kertaa. Katainen käytti kyseistä vakuuttamisen keinoa usein juuri käsitellessään koulutusta, ruoan alkuperää ja

kuntakeskustelua. Kunta-asioissa syy-seuraus-suhde ilmeni usein uhkaavalla tavalla. Tämä näkyy hyvin esimerkissä 7.

- (7) Jos emme uudista rakenteita tai kehitä suomalaisten palveluita, ei myöskään hyvinvointiyhteiskunta pysy pystyssä. (Katainen 2012)
- (8) Kun kunnan kassa tyhjentyy, lainamäärä on maksimissaan eikä veroäyrissä ole enää korottamisen varaa, jäljelle jäävät vain leikkaukset ja säästöt.

Kuten esimerkissä 8 huomataan, Kataisen syy-seuraus-suhde-ilmausten käyttäminen saa usein uhkaavan ilmeen. Kuitenkin kirjoittaja on myös pääministeri, jolloin on ymmärrettävä, että Kataisen on käsiteltävä ajankohtaista talous- ja kuntatilannetta hyvinkin suorasti. Katainen puhuttelee lukijaa ensisijaisesti pääministerinä, sillä itse puolue toimintaa tai kannattajien herättelyä ei tekstissä esiinny. Vakuuttamisen keinoissa pääministerin asema saattaa näkyä yhteisöllisyyden korostamisessa etenkin vastakkainasettelun sijaan.

Vastakkainasettelua Katainen käyttää teksteissään todella vähän. Katainen viittaa puolueista ainoastaan keskustaan, mikä näkyy esimerkissä 9. Tämä on sinänsä yllätys, sillä mediassa myös hallituspuolueet olivat usein vastakkain, mikä olisi mahdollistanut hallituskumppaneiden arvostelun. Vastakkainasettelua ilmeni myös Kataisen viitatessa erilaisiin kuntaratkaisuihin. Yhteensä Katainen käytti teksteissään vastakkainasettelua vain kolme kertaa.

- (9) Keskustan vaihtoehto on malli, joka keskittäisi suuren osan palveluista maakunnan päätettäväksi. Keskusta ottaisi pois rahalla mitaten reilusti yli puolet kuntien tehtävistä ja keskittäisi päätöksenteon maakuntakeskuksiin. (Katainen 2012)

Taulukko 5. Paatos-ilmaukset Jyrki Kataisen blogiteksteissä

Paatos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asennoituminen positiivisesti	18
Asennoituminen negatiivisesti	13
Moraaliin vetoaminen	25
Yhteensä	56

Paatos-ilmauksia Katainen käyttää teksteissään yhteensä 56 kertaa. Positiiviseen asennoitumiseen liittyy teksteissä yleensä toivon luomiseen vaikeiden tilanteiden keskellä, suuren rooliin nousi etenkin talous. Myös tuleviin kuntavaaleihin Katainen suhtautuu positiivisesti. Negatiivista argumentointia Katainen käytti suhteellisesti eniten kuntien ongelmista puhuttaessa.

Kataisen käyttämistä ilmauksista on tulkittavissa positiivinen asennoituminen yhteensä 18 kertaa. On ymmärtävää, että vaalien alla puoluejohtajan on luotava toivoa äänestäjien keskuuteen. Suureen rooliin nousee etenkin vaalityö ja siihen osallistuneiden kehuminen kuten esimerkiksi 10 voidaan huomata. Puoluejohtaja pyrkii luomaan kentälle uskoa ja hyvää henkeä vaalipäivän lähestyessä.

- (10) On ollut ilo nähdä, kuinka innostuneita ja kiinnostuneita ihmiset ovat olleet kuntansa asioista ja kuinka erinomaisia ajatuksia heillä on ollut kuntansa uudistamiseksi. (Katainen 2012)

Negatiivista asennoitumista Katainen käyttää vakuuttamisen keinona yhteensä 13 kertaa. Kataisen negatiivinen asennoituminen liittyy useasti kuntien ahdinkoon ja ongelmiin, jotka johtuvat huonosta taloustilanteesta. Kuten esimerkiksi 11 huomataan, Katainen huomauttaa ikään kuin varoitellen lukijaa tulevista ongelmista.

- (11) Moni pelkää aivan aiheellisesti, että palveluita joudutaan tulevina vuosina jatkuvasti leikkaamaan ja supistamaan. Siihen nykyinen johtaisi. (Katainen 2012)

On huomattava, että Kataisen käyttämät negatiiviset asennotumiset olivat usein tyyliltään pelottelevia. Ne myös saivat usein syy-seuraus-suhteen piirteitä.

Moraaliin vetoamista Katainen käyttää teksteissään yhteensä 26 kertaa. Vakuuttamisen keinoa käyttäessä Katainen puhuu jälleen kuntien ongelmista sekä hyvän koulutuksen puolesta.

- (12) Haluamme pitää huolta siitä, että terveyskeskuslääkärille pääsee kohtuullisessa ajassa, omaishoitajat saavat tukipalvelunsa ja lapset saavat laadukasta opetusta. (Katainen 2012)
- (13) Kun yhteiset voimavarat ovat yhä tiukemmassa, on meidän uskallettava pitää suomalaisen koulutuksen ja osaamisen puolta. (Katainen 2012)

Kuten esimerkeistä 12 ja 13 voidaan huomata, Kataisen moraaliin vetoamisessa yhdistyy usein myös yhteisöllisyyden korostamista. Tämä on myös hyvä esimerkki siitä, että aineistossa esiintyviä vakuuttamisen keinoja voi esiintyä samanaikaisesti. Kataisen teksteissä esiintyy moraalin vetoamista etenkin puhuttaessa koulutuksesta sekä vanhuspalveluista. Vanhuspalveluiden turvaaminen nousee useasti esille ja Katainen pyrkii moraalin kautta vetoamaan lukijoihinsa, jotta he ymmärtäisivät palveluiden turvaamisen tärkeyden. Esimerkissä 14 näkyy hyvin Kataisen tapa puhutella lukijaansa moraaliin vetoamisen kautta.

- (14) Nämä ikäpolvet ovat ansainneet laadukkaat palvelut ja laadukasta hoivaa (Katainen 2012)

Kataisen blogien pääteemat olivat tutkimusaikana koulutus, kuntauudistus, vanhuspalvelut sekä ruoan alkuperä. Kunta-asioita Katainen peilasi usein tulevien vaalien kautta, mutta vaalien korostaminen jäi Kataisella hyvin vähäiseksi. Hän korosti teksteissään useasti yhteisöllisyyttä ja syy-seuraus-suhteita.

6.2 Jutta Urpilainen

Sosialidemokraattien puheenjohtaja Jutta Urpilainen kirjoitti tutkimusaikana yhteensä kymmenen blogiakirjoitusta. Se oli yli puolet enemmän kuin Jyrki Kataisen määrää.

Urpilainen oli aktiivinen bloggaaja ja hänen tekstinsä olivat osapuilleen saman mittaisia kuten Kataisella. Urpilainen käsittelee blogeissaan hyvin laajoja asioita. Pääteemat ovat koulutus, nuoriso, vanhukset, kunnat sekä EU. Urpilaisen teksteistä korostuu myös asema valtionvarainministerinä, sillä useat tekstit käsittelevät taloutta ja sen vaikutusta Suomen kuntiin. Myös kuntavaalit mainitaan Urpilaisen teksteissä useasti. Urpilainen on selkeästi ottanut puolueensa puheenjohtajan roolin, mutta korostaa samalla myös asemaansa valtionvarainministerinä.

Taulukko 6. Eetos-ilmaukset Jutta Urpilaisen blogiteksteissä

Eetos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asiantuntijuus	15
Auktoriteetti	4
Yhteisöllisyys	21
Yhteensä	40

Jutta Urpilainen käyttää tekstissään asiantuntijuutta vakuuttamisen keinona yhteensä 15 kertaa. Urpilaisen teksteistä käy usein ilmi hänen tietämyksensä Euroopan talouden eri tilanteista. On luontevaa, että valtionvarainministerinä Urpilainen haluaa tuoda esille tietonsa Euroopan taloustilanteesta. Lisäksi Urpilainen korostaa asemaansa hallituksessa ja viittaa usein hallituksen tekemiin päätöksiin. Esimerkki 15 kuvaa hyvin Urpilaisen tapaa puhua hallituksen tekemistä päätöksistä. Hän vetoaa useassa tekstissään myös ulkopuolisiin asiantuntijoihin, joilla hän tuo tukea omille väitteilleen, tämä näkyy hyvin esimerkistä 16. Urpilainen käyttää hyväkseen myös paikallista asiantuntijuutta vedoten mm. kotipaikkakuntansa Kokkolan asioihin. Tällä hän viestii olevansa perillä myös paikallistason politiikasta, vaikka ministerin virka vie usein Eurooppaan.

- (15) Lain myötä saadaan resursseja muun muassa vanhusten kuntoutukseen, kotipalveluihin, ja vanhusten hammashuollon lisäämiseen. (Urpilainen 2012)
- (16) Jos kuntalaiset saisivat ratkaista, kunnat tuottaisivat palvelunsa valtaosin itse. Näin tohtori Johanna Kallio on tiivistänyt väitöskirjatutkimuksensa tuloksen. (Urpilainen 2012)

Auktoriteettiin Urpilainen viittaa teksteissään yhteensä neljä kertaa. Mielenkiintoista on kuitenkin, se että Urpilainen ei viittaa kertaakaan itseensä valtionvarainministerinä. Urpilainen pyrkii tuomaan argumenteilleen uskottavuutta vetoamalla eri alan auktoriteetteihin sekä asiantuntijoihin. Kuten esimerkissä 17 voidaan huomata, Urpilainen vetoaa opetusministerin tekemään selvityspyyntöön, joka antaa tukea hänen omalle väitteelleen.

- (17) Opetusministeri Gustafsson on jo viime keväänä pyytänyt opetushallitukselta selvitystä lakimuutoksista, joiden myötä koulujen työrauhaongelmiin voitaisiin puuttua. (Urpilainen 2012)

Urpilainen käyttää vakuuttamisen keinona yhteisöllisyyttä selvästi eniten, yhteensä 21 kertaa. Urpilainen viittaa usein suomalaisten yhteisiin asioihin, jotka koskettavat jokaista. Urpilainen korostaa yhteisöllisyydessä myös puoluettaan ja ottaa selkeästi puoluejohtajan aseman. Hän käyttää useasti ilmausta ”me sosialidemokraatit”. Yhteisöllisyyttä Urpilainen korostaa myös hallituksen tekemissä yhteisissä päätöksissä, mikä näkyy esimerkissä 18. Esimerkissä 19 näkyy Urpilaisen tapa puhutella puolueensa kannattajia. Hän käyttää useasti puolueensa nimeä ja puhuu juuri sosialidemokraattien tekemistä linjauksista niin hallituksessa kuin kuntatasolla.

- (18) Vaikeasta taloustilanteesta huolimatta korotimme peruspäivärahaa ja työmarkkinatukea sadalla eurolla. (Urpilainen 2012)
- (19) Me sosialidemokraatit haluamme viedä vanhuspalvelulain paperilta käytäntöön. (Urpilainen 2012)

Esimerkissä 19 korostuu Karvosen (2000) peräänkuuluttama yhteisöllisyyden korostaminen. Etenkin vaalien lähestyessä yhteisöllisyyden korostaminen on poliitikolta odotettavaa. Yhteisöllisyys korostuu puoluejohtajilla etenkin me-sanaa käytettäessä ja puolueen joukoista puhuttaessa. Myös suomalaisuus korostuu useasti.

Taulukko 7. Logos-ilmaukset Jutta Urpilaisen blogiteksteissä

Logos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Järkeen vetoaminen	13
Syy-seuraus-suhde	18
Vastakkainasettelu	5
Yhteensä	36

Urpilainen käyttää järkeen vetoamista vakuuttamisen keinona yhteensä 13 kertaa. Aiheet sivuavat yleensä koulutusta ja sen haasteita. Urpilainen vetoaa järkeen myös taloutta koskevissa teksteissään. Kuten esimerkissä 20 näkyy, nuoret ja heidän ongelmansa saavat Urpilaisen teksteissä suuren roolin. Urpilainen pyrkii vetoamaan järkeen kysymyksissä nuorten syrjäytymisen estämisestä sekä hyvien koulutusmahdollisuuksien takaamisessa. Taloutta koskevissa kysymyksissä Urpilainen pyrkii vetoamaan järkeen siinä, että yritysten palkitseminen on noussut liian suureksi. Hän korostaa malttia palkitsemisasioissa sekä valtioyhtiöiden roolia esimerkin näyttämisessä.

- (20) Jos nuorena ei vitsa tule väännetyksi, loppu työura, ja elämä ylipäättään on vaikeaa saada raiteilleen. (Urpilainen 2012)

Syy-seuraus-suhdetta Urpilainen käyttää eetos-ilmauksissaan eniten, yhteensä 18 kertaa. Pääteemat kyseisessä vakuuttamisen keinossa olivat kuntien ongelmat sekä talousasiat. Urpilaisen virka valtionvarainministerinä korostui erityisesti talousasioista puhuttaessa. Urpilainen sivuaa teksteissään niin valtionyritysten asemaa kuin Euroopan vaikeaa taloustilannetta, joka näkyy esimerkissä 21. Kuntien ongelmista puhuttaessa Urpilainen korostaa etenkin vanhustyön tärkeyttä ja sen haasteita. Esimerkki 22 kuvaa syy-seuraus-suhteen kautta ilmentyvää ratkaisua yhteen vanhuksien hoitoa koskevaan ongelmaan.

- (21) Antamalla valtion lainalle sopivat vakuudet ja viemällä ne pois kotimaan lain alaisuudesta voidaan tällä hetkellä haavoittuvaksi katsottujen maiden velkakirjoista tehdä sijoittajille houkuttelevampia, mikä ratkaisisi yhden tämän kriisin perusongelmista. (Urpilainen 2012)

- (22) Lain myötä saadaan resursseja muun muassa vanhusten kuntoutukseen, kotipalveluihin, ja vanhusten hammashuollon lisäämiseen. (Urpilainen 2012)

Vastakkainasettelua Urpilainen käyttää yhteensä viisi kertaa. Kokoomus on puolue, jota vastaan Urpilainen useasti asettuu ja pyrki täten luomaan eroja hallituskumppaneiden välille. Urpilainen käyttää tekstissään useasti oikeisto-termiä. Urpilainen korostaa täten aatteellisia eroja, joita etenkin sosialidemokraattien ja kokoomuslaisten välillä on. Pääteema vakuuttamisen keinossa on yksityistäminen. Urpilainen pyrkii tekstissään vakuuttamaan lukijan siitä että, oikeistopuolueet ja etenkin kokoomuslaiset ajavat yksityistämistä ja sosialidemokraatit vastustavat sitä. Esimerkki 23 havainnollistaa hyvin Urpilaisen luomaa vastakkainasettelutilannetta, jossa hän käy suoraan kokoomuslaisia vastaan.

- (23) Kun Kokoomus ajaa sairauslomakarensia ja yksityistämiseksi tilaa raivaavaa ”palvelualoitetta”, SDP jatkaa palkansaajan ja julkisen palvelutuotannon puolustamista. (Urpilainen 2012)

Taulukko 8. Paatos-ilmaukset Jutta Urpilaisen blogiteksteissä

Paatos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asennoituminen positiivisesti	15
Asennoituminen negatiivisesti	8
Vetoaminen moraaliin	15
Yhteensä	38

Jutta Urpilaisen käyttää teksteissään positiivista asennoitumista yhteensä 15 kertaa. On huomattava, että Urpilainen viittaa useasti myös puolueeseensa positiivisessa asennoitumisessa. Tämä antaa osalle vakuuttamisen keinoille myös yhteisöllisyyden piirteitä. Uskon luominen tulevaa kohti on myös merkittävässä roolissa, kuten Jyrki Kataisella. Tätä voidaan perustella sillä, että molemmat puoluejohtajat kantavat suurimpien puolueiden hallitusvastuuta ja hyviä asioita on korostettava vaalien alla. Esimerkissä 24 korostuu hyvin Urpilaisen positiivinen asennoituminen ja vasemmistolaisuuden korostaminen. Kuntavaalit Urpilainen mainitsee kuitenkin vain

muutaman kerran positiivisessa asennoitumisessaan. Positiivisuus korostuu jo tehdyissä linjauksissa sekä puolueen korostamisessa.

(24) Työväenpuolueelle sopii tekeminen. (Urpilainen 2012)

Negatiivista asennoitumista Urpilainen käyttää vakuuttamisen keinoissaan vähiten. Negatiivisessa asennoitumisessa Urpilainen käsittelee pääosin koulujen ongelmia. Suureen rooliin nousee etenkin koulurauhan takaaminen sekä kouluympäristön turvallisuus. Varsinaista pelottelua Urpilainen ei teksteissään käytä, negatiivisista asioista kirjoitetaan yleensä valitettavina ilmiöinä. Koulujen ongelmien esiin nostaminen näkyy esimerkissä 25, Urpilainen toimi opettajana ennen poliitikon uraansa, joten on luonnollista että aihe on hänelle läheinen.

(25) Hankalaa koulurauhan takaamisessa kouluissa on, että ongelmat tahtovat kasautua. Koulut eriytyvät. (Urpilainen 2012)

Teksteissään Urpilainen käytti moraaliin vetoamista 15 kertaa. Urpilainen käytti kyseistä vakuuttamisen keinoa usein kuntien ongelmista puhuttaessa, suureen rooliin nousi etenkin koulutus ja vanhustenhoito. Muutamissa moraaliin vetoavissa lauseissa Urpilainen käyttää myös vastakkainasettelua, joka pyrkii viittaamaan vasemmistolaisiin arvoihin. Tämä on havaittavissa esimerkistä 26, jossa tekstin sanavalinnat viittaa heikompiensaisten haasteisiin hoidonsaannissa.

(26) Keskussairaaloita, joissa vakaviin sairauksiin annetaan apu jokaiselle – riippumatta lompakon paksuudesta. (Urpilainen 2012)

Urpilainen käyttää blogeissaan eniten eetos-ilmauksia. Logos- ja paatos-ilmauksia ilmeni tekstissä lähes yhtä paljon. Yhteisöllisyyden korostaminen on Urpilaisen käytetyin yksittäinen vakuuttamisen keino. Yhteisöllisyyden korostaminen voidaan nähdä melko odotettuna keinona juuri vaalien alla.

5.3 Juha Sipilä

Keskustan puheenjohtaja Juha Sipilä kirjoitti tutkimusaikana yhteensä seitsemän blogitekstiä. Sipilän tekstien mitat olivat pitkiä muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. Poikkeuksia blogeissa olivat presidentti Obaman onnitteluteksti sekä vaalien jälkeinen kiitosteksti. Sipilän blogien pääteemat olivat kotimaisuuden korostaminen, yrittäjyyden edistäminen sekä kuntapalvelut.

Taulukko 9. Eetos-ilmaukset Juha Sipilän blogiteksteissä

Eetos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asiantuntijuus	18
Auktoriteetti	2
Yhteisöllisyys	18
Yhteensä	38

Juha Sipilä vetoaa blogeissaan asiantuntijuuteen yhteensä 18 kertaa. Sipilä korostaa useasti yrittäjätaustansa puhuessaan yrittäjyyden haasteista sekä hyödyistä suomalaiselle yhteiskunnalle. Lisäksi toinen pääteema on kuntien ongelmat ja tulevaisuuden haasteet. Yrittäjyys nousee kuitenkin pääteemaksi asiantuntijuuden korostamisessa. Kuten esimerkistä 27 voidaan nähdä, Sipilä vetoaa lukijaan suoraan omalla kokemuksellaan. Tämän kaltaisia vakuuttamisen keinoja Sipilä käyttää teksteissään runsaasti.

- (27) Johtamissani yrityksissä arvot määriteltiin. Ne olivat myös johtajan tärkein työkalu käytännön työssä. (Sipilä 2012)

Auktoriteettiin vetoamista Sipilä käyttää tekstissään vähän, ainoastaan kaksi kertaa. Sipilä korostaa omaa puheenjohtaja-asemaansa ja tuo tätä kautta väitteilleen uskottavuutta. Sipilä ei korosta blogeissaan myöskään ulkopuolisten auktoriteettien

sanomisia. Esimerkissä 28 voidaan nähdä Sipilän tapa puhutella lukijaansa puheenjohtajan asemaa korostaen.

- (28) Keskustan puheenjohtajana teen työtä sen eteen, että uusia työpaikkoja syntyy yrityksiin koko maassa. (Sipilä 2012)

Yhteisöllisyyttä Sipilä korostaa blogeissaan 18 kertaa. Tämä on yhtä paljon kuin asiantuntijuutta. Pääteemaksi nousee suomalaisuuden korostaminen. Me-sanaa ja suomalaisuutta korostaen blogit pyrkivät selkeästi puhuttelemaan jokaista kansalaista. Sipilä ei kohdista yhteisöllisyyttä puolueväkeen. Näin tapahtuu vain muutaman kerran. Sipilä pyrkii selkeästi puhuttelemaan koko kansaa, mikä näkyy esimerkissä 29.

- (29) Suomalaisilla pitää olla jatkossakin mahdollisuus saada kotimaisia uusia perunoita ja suomalaisessa maaperässä kasvaneita porkkanoita. (Sipilä 2012)

Taulukko 10. Logos-ilmaukset Juha Sipilän blogiteksteissä

Logos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Järkeen vetoaminen	25
Syy-seuraus-suhde	17
Vastakkainasettelu	12
Yhteensä	54

Sipilä käyttää vakuuttamisen keinona järkeen vetoamista yhteensä 25 kertaa. Sipilä sivuaa teksteissään useasti yritysten menestymahdollisuuksia sekä niiden haasteita. Hän vetoaa järkeen selkeiden esimerkkien kautta. Sipilän yrittäjätausta korostuu useasti, kuten esimerkissä 30 voidaan nähdä. Hän myös korostaa kuntien ongelmia sekä suomalaisista osaamista. Vakuuttamisen keinoina järkeen vetoaminen on Sipilällä selkeää ja mutkatonta. Hän puhuttelee lukijoitaan useasti esimerkkitapausten kautta.

- (30) Yritys menestyy vain, jos ympäröivä yhteiskuntakin menestyy. (Sipilä 2012)

Syy-seuraus-suhdetta Juha Sipilä käyttää blogeissaan yhteensä 17 kertaa. Jälleen pääteemaksi nousee yrittäjyyden korostaminen ja sen tukeminen. Kuten esimerkiksi 31 voidaan huomata, yrittäjyyden korostaminen on Sipilän teksteissä suuressa roolissa. Hän myös sivuaa kuntien hallinnon ongelmia sekä suomalaisen ruoan turvaamista tulevaisuudessa.

- (31) Jotta yrittäjyys säilyy jatkossakin suomalaisissa käsissä, tulee sukupolvenvaihdoksiin tulisi kannustaa verotuksen keinoin. (Sipilä 2012)

Juha Sipilä käyttää vastakkainasettelua vakuuttamisen keinona yhteensä 12 kertaa. On yllättävää, että suurimman oppositiopuolueen puheenjohtaja ei käytä vastakkainasettelua tämän enempää. Vaalien ollessa lähellä on luonnollista, että puolueet pyrkivät erottautumaan toisistaan. Hallituspuolueet ovat oppositiopuolueelle hyvä vastakohta, jonka avulla eroja voidaan tuoda esille. Sipilä puhuttelee blogissaan yleensä koko hallitusta. Sipilä mainitsee ainoastaan kokoomuksen kritisoidessaan puolueen sairauspoissaolopäivän omavastuun korottamista. Esimerkissä 32 Sipilä kritisoi koko hallitusta ja tätä kautta luo vastakkainasettelu tilanteen keskustan ja kuuden hallituspuolueen välille.

- (32) Hallituksen suurkuntahanke toimii kuntatalouden ja kansantalouden kannalta täysin päinvastoin kuin hallitus väittää. (Sipilä 2012)

Taulukko 11. Paatos-ilmaukset Juha Sipilän blogiteksteissä

Paatos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asennoituminen positiivisesti	17
Asennoituminen negatiivisesti	18
Moraaliin vetoaminen	21
Yhteensä	56

Juha Sipilä asennoituu positiivisesti blogiteksteissään yhteensä 17 kertaa. Pääteemana on jälleen kerran yrittäjyys. Sipilä pyrkii tekstissään tuomaan useasti esille

suomalaisuuden hyviä puolia yritysmaailmassa. Oppositiojohtaja pyrkii luomaan toivoa kurjan taloustilanteen keskellä. Blogeissa myös keskustalaiset saivat kehuja puheenjohtajaltaan. Mielenkiintoista on myös Sipilän pitkä onnitteluviesti presidentti Obamalle. Sipilä kehuu Suomen ja Yhdysvaltojen hyviä ja kehittyviä välejä. Esimerkissä 33 näkyy hyvin Sipilän uskoaluova tyyli puhutella lukijaa.

- (33) Suomessa on idearikkaita osaavia ihmisiä, huipputeknologiaa ja raaka-aineita. (Sipilä 2012)

Sipilä käyttää negatiivista asennoitumista blogeissaan yhteensä 18 kertaa. Pääteemat ovat harmaatalous sekä hallituksen selkeä kritisointi. Hallituksen kritisoinnissa on myös vastakkainasettelua. Esimerkissä 34 Sipilä kritisoi hallitusta ja nostaa esille väestön tulevaisuuden ongelmia.

- (34) Väestömme vanhenee ja työkäisten määrä laskee. (Sipilä 2012)

Sipilä vetoaa moraaliin blogeissaan 21 kertaa. Paatos-ilmauksissa tämä oli suurin määrä. Sipilä vetoaa moraaliin useasti käsitellessään yrityksiä ja niiden vastuuta sekä etiikkaa. Esimerkissä 35 Sipilä tuo käytännön esimerkkejä eettisestä yrittäjyydestä, jossa lakia ja hyviä tapoja noudatetaan. Sipilä vetoaa usein yrittäjyyden aloittamisen sekä jatkamisen helpottamiseen, jotta yritykset eivät lähtisi Suomesta pois.

- (35) Eräs kauppias tarjosi hyvän hinnan, jos kauppa voidaan tehdä ilman kuitteja. Osaston vetäjä näytti miehelle ovea ja ilmoitti, ettei yhteistyölle ole edellytyksiä jatkossakaan. (Sipilä 2012)

On mielenkiintoista, ettei oppositiopuolueen puheenjohtaja käytä vastakkainasettelua vakuutamisen keinona. Sipilä luottaa selvästi muihin keinoihin tuodessaan uskottavuutta omille argumenteilleen.

6.4 Timo Soini

Perussuomalaisten puheenjohtaja kirjoitti tutkimusaikana blogoja selvästi eniten. Soini julkaisi yhteensä 24 blogikirjoitusta. Tyyliään Soinin blogit ovat vaihtelevia. Useat tekstit ovat pituudeltaan hyvin lyhyitä, mikä on blogitekstille ominaista. Kuitenkin Soini

julkaisi myös hyvin pitkiä tekstejä, joissa hän otti kantaa asioihin laajemmin. Soinin käsittelemät aiheet ovat laajoja. Pääteemoja ovat etenkin kuntauudistus, kritiikki Eu-politiikkaa kohtaan, hallituksen kritisointi sekä vaalityö. Timo Soini on selkeästi valinnut bloggaamisen yhdeksi vaalityönsä tukipilariksi, mikä näkyy blogitekstien määrästä. Hän bloggasi puoluejohtajista selkeästi aktiivisimmin ja on teksteissään suorasanainen.

Taulukko 12. Eetos-ilmaukset Timo Soinin blogiteksteissä

Eetos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asiantuntijuus	6
Auktoriteetti	3
Yhteisöllisyys	60
Yhteensä	69

Timo Soini käyttää teksteissään eetos-ilmauksia yhteensä 69 kertaa. Selkeästi käytetyin vakuuttamisen keino Soinilla oli yhteisöllisyyden korostaminen. Asiantuntijuutta ja auktoriteettiin vetoamista hän käyttää vähemmän. Soinin tekstejä analysoitaessa on huomattava, että tekstien pituudet vaihtelivat suuresti. Useasti lyhyt teksti saattoi olla vain muutaman lauseen mittainen, jolloin vakuuttamisen keinoja esiintyi vähemmän.

Soini painotti asiantuntijuutta puhuttaessa EU:sta. Tekstien tyyli on hyvin kriittinen ja tämä tuki jo aiempaa Eu-kriittistä linjaa jota Soini on puolueensa kanssa ajanut. Soini käyttää teksteissään useasti esimerkkejä erilaisista talouslukemista. Hän pyrkii selkeästi luomaan lukijalle kuvan, että hän on hankkinut taustatietoa puolustamaan argumenttejaan, mikä näkyy hyvin esimerkistä 36. EU on useasti Soinin teksteissä esillä. Kuntavaaleissa olisi todennäköisempää, että käsiteltävät asiat koskisivat ns. lähialueen politiikkaa, kuitenkin Euroopan ongelmat nähtiin usean puoluejohtajan teksteissä tärkeäksi vaalipuheenaiheeksi.

- (36) Suomen pankkien vastuut kriisimaissa olivat alle 2 miljardia, toisin sanoen 0,12 prosenttia kokonaisvastuista. Sama pätee kauppaan. Suomen viennistä 15

prosenttia suuntautuu euroalueelle, jos Saksa ja Hollanti jätetään pois laskuista. (Timo Soini 2012)

Auktoriteettiin vetoamista Soini käyttää teksteissään selkeästi vähiten. Soini vetoaa mm. presidentti Niinistön sanomisiin tukipakettien moraalista seurauksista. Soini luottaa eniten yhteisöllisyyden luomiseen äänestäjien ja puolueväen välille. Soinin tekstit ovat hänen omien mielipiteidensä esiintuomista, eikä hän käytä ulkopuolisia vaikutteita.

Yhteisöllisyyden korostaminen on siis Soinin eniten käyttämä vaakuuttamisen keino eetos-ilmauksista. Soini kehuu useasti puolueväkeä ja luo kohottavaa tunnelmaa niin ennen vaaleja kuin niiden jälkeen. Soini mainitsee monesti myös tiettyjen paikkakuntien nimiä, jossa hän matkusti. Tämä loi paikkallisuuden tunteen kohottamista ja arvostusta paikallisuutta kohtaan. Soini korostaa useasti suomalaisia koko kansakuntana. Pääpaino on kuitenkin äänestäjien ja puolueväen innostamisessa. Kuten esimerkiksi 37 voidaan huomata, Soini kehuu vaalityötä tekevää puolueväkeä suuresti ja luo tätä kautta yhteisöllisyyttä puolueen kannattajien välille. Soinin käyttämässä yhteisöllisyyttä korostavissa lauseissa esiintyi useasti myös positiivista asennoitumista samanaikaisesti. Timo Soini on blogiteksteissään puoluejohtaja, joka luo eroja perussuomalaisten ja muiden puolueiden välille samalla korostaen oman puolueväen aktiivisuutta.

(37) Olemme Suomen paras tori- ja kenttätyöpuolue. Kansan tuella valtakunnallinen kuntapuolue. (Timo Soini 2012)

Taulukko 13. Logos-ilmaukset Timo Soinin blogiteksteissä

Logos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Järkeen vetoaminen	12
Syy-seuraus-suhde	20
Vastakkainasettelu	17
Yhteensä	49

Timo Soini käyttää blogeissaan logos-ilmauksia yhteensä 49 kertaa. Aiheet sivuavat mm. EU:ta, kuntapolitiikkaa sekä hallituksen kritisointia. Soini pyrkii vakuuttamaan lukijansa vetoamalla järkeen yhteensä 12 kertaa. Tällöin Soini käyttää apunaan lukuja ja esimerkkitaapauksia. Tämä näkyy eniten EU:ta kritisoiduissa blogeissa. Lisäksi Soini vetoaa järkeen korostamalla omaa kokemustaan, jota hän on puoluejohtajana saanut. Esimerkissä 38 näkyy, kuinka Soini käyttää tietojaan EU:sta vakuuttaakseen lukijansa tukipakettien ongelmista.

- (38) Suomen viennistä 15 prosenttia suuntautuu euroalueelle, jos Saksa ja Hollanti jätetään pois laskuista. Viemme enemmän Kazakstaniin ja Bangladeshiin kuin Portugaliin, Kreikkaan tai Irlantiin. Tukimiljardeilla ei siis pelasteta suomalaisia työpaikkoja. (Timo Soini 2012)

Syy-seuraus-suhteeseen Soini viittaa blogeissaan 20 kertaa. Kriittisyys EU:ta kohtaan nousee jälleen Soinin pääteemaksi. Soini haluaa selkeästi nostaa EU:n vaaliteemaksi, sillä talouskriisi oli mediassa mutenkin esillä. Soini käyttää syy-seuraus-suhdetta myös vaalien jälkeisissä blogeissa. Hän luettelee syitä, jotka johtivat hyvään vaalitulokseen. Esimerkissä 39 Soini puhuttelee lukijaa jälleen tukipaketteja kritisoiden. Tämän kaltainen tyyli on Soinille blogeissa hyvin ominaista.

- (39) Nykyiset pelastuspaketit ja tukimekanismit eivät selvästikään toimi. Velkavuoret eivät pienene vaan päinvastoin kasvavat. (Timo Soini 2012)

Vastakkainasettelua blogeissaan 17 kertaa. Soini tunnetaan hallituksen kovasta kritisoinnista, joten oli yllättävää, ettei hän käyttänyt enempää vastakkainasettelua blogeissaan. Puolueista Soini mainitsee kokoomuksen, sdp:n sekä vasemmistoliiton. Myös koko hallitus mainittiin yhtenä ryhmänä. Oppositioikumppani keskustaa Soini ei vastakkainasettelulauseissaan maininnut. Esimerkissä 40 Soini luo vastakkainasettelun kokoomuksen sekä sdp:n kautta. Hän viittaa esimerkiksi myös hallituspuolueiden välisiin vastakohtiin, joita vaalien alla korostetaan. Soini mainitsee blogeissaan useasti myös median. Mediaa Soini kritisoi siitä, että se pyrkii esittämään puolueen aina epäilevästi ja kritisoiden. Maininnan saivat myös gallupit ja niiden epävarmuus.

- (40) Menossa on Kokoomuksen ja Sdp:n yhteinen omien joukkojen tiivistäminen. Kilpailuasetelmaa yritetään rakentaa hallituksen sisälle. Todellinen vaihtoehto on Perussuomalaiset. (Soini 2012)

Esimerkissä 40 näkyy Soinin tapa luoda jonkinasteinen me vastaan he- tilanne, jossa perussuomalaiset ovat äänestäjän kannalta paras vaihtoehto. Soini viittaa ”yritetään”-sanalla siihen, että hallituspuolueet pyrkivät erottumaan toisistaan, mutta kuitenkin he kuuluvat samaan ryhmään yhteisine päätöksineen.

Taulukko 14. Paatos-ilmaukset Timo Soinin blogiteksteissä

Paatos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asennoituminen positiivisesti	54
Asennoituminen negatiivisesti	13
Moraaliin vetoaminen	20
Yhteensä	87

Timo Soini käyttää blogeissaan paatos-ilmauksia selkeästi eniten, yhteensä 87 kertaa. Pääteemoja ovat kritiikki EU:ta kohtaan, oman puolueen kehuminen sekä hyvän vaalityön korostaminen. Soini ottaa selkeän aseman puoluejohtajana, joka luo joukkoihinsa positiivista henkeä. Juuri positiivisessa asennoitumisessa on paljon yhtäläisyyksiä yhteisöllisyyden luomisessa kannattajien sekä puolueaktiivien välille.

Timo Soini asennoituu blogeissaan positiivisesti yhteensä 54 kertaa. Kuten jo aiemmin mainitsin, positiivinen asennoituminen esiintyy joskus samanaikaisesti myös yhteisöllisyyden korostamisen kanssa. Positiivisessa asennoitumisessa Soini käyttää useasti henkilökohtaisia kokemuksiaan esimerkkeinä hyvästä vaalityöstä. Henkilökohtaisuus korostuukin huomattavasti Soinin positiivisessa asennoitumisessa, tämä näkyy esimerkissä 41. Positiivisen asennoitumisen suurta määrää selittää perussuomalaisten hyvä menestyminen vaaleissa. Soinin joukot ottivat selkeän vaalivoiton, joka näkyi Soinin blogeissa vaalien jälkeisinä päivinä tyyliiltään voitonriemukkaina teksteinä.

- (41) Tänään tajuan, kun se minulle sanoin ja tein suoraan ilmaistaan, että olen monelle ihmiselle tärkeä. Ainutlaatuinen. Se on järiskyttävä tunne monet myrskyt kokeneelle taistelijalle. (Soini 2012)

Esimerkki 41 pitää sisällään hyvin tunnepitoista tekstiä Timo Soinilta. Muilla puheenjohtajilla tämän tyyliä bloggauksia ei julkaistu, vaikka nöyriä kiitos- tekstejä julkaistiin. Soini on selvästi hyvin kiitollinen ja nöyrä vaalituloksen selvittyä.

Negatiivista asennoitumista Soini käyttää yhteensä 13 kertaa. Pääteemat ovat jälleen EU-kriisin korostamisessa. Soini selkeästi pyrkii luomaan lukijalle kuvaa, että kriisi on laajentunut ja etteivät nykyiset hallituspuolueet mahda tilanteelle mitään. Soinin tyyli on negatiivisessa asennoitumisessa pelotteleva. Lukijalle pyritään luomaan kuva, että ongelmat ja etenkin kriisin loppulasku tulee tavallisen veronmaksajan harteille. Negatiivinen asennoituminen korostaa jälleen sitä, kuinka Soini käyttää koko Eurooppaa koskevaa talouskriisiä vaaliaseena hallituspuolueita vastaan. Esimerkistä 42 voidaan hyvin huomata kuinka Soini vetoaa tavalliseen veronmaksajaan ikään kuin pelotellen tukipakettien seurauksista.

- (42) Kriisimaissa moni tavallinen ihminen jää työttömäksi ja joutuu tyytymään matalampaan elintasoon. Maksajamaissa tavallisia kansalaisia odottaa jättimäisten sitoumusten maksaminen, jolloin heidänkin tuottavuutensa katoaa. (Soini 2012)

Moraaliin vetoamista Soini käyttää blogeissaan yhteensä 20 kertaa. Talouskriisi nousee tässä yhteydessä käytetyimmäksi aiheeksi. Soini vetoaa moraaliin etenkin puhuttaessa kriisin aiheuttamista ongelmista tavalliselle kansalaiselle. Soini nostaa kysymyksen esille mm. siitä, miksi suomalaisten tulisi maksaa veronsa kahteen kertaan. Esimerkissä 43 Soini kritisoi jälleen eurokriisin hoitamista ja pyrkii vetoamaan lukijansa moraaliin ja tunteisiin.

- (43) Markkinoille on palautettava oikeus epäonnistua. Mikään muu ei auta. Se ei ole helppo tie. Se on moraalisesti oikea tie. (Soini 2012)

Verrattuna kahden suurimman hallituspuolueen puheenjohtajaan Soinin näkemykset eurokriisistä poikkeavat paljon. Toisaalta vaalitulosta ajatellen, myös kansalaiset näkivät eurokriisin esiinnostamisen aiheellisena ja tärkeänä vaaliteemana.

6.5 Paavo Arhinmäki

Vasemmistoliiton puheenjohtaja julkaisi tutkimusaikana yhteensä kymmenen blogitekstiä. Tämä oli yhtä paljon kuin toisen vasemmistopuolueen puheenjohtajalla Urpilaisella oli. Tekstien pääteemat käsittelivät kuntauudistusta, palveluiden yksityistämistä, kallista vuokratasoa sekä valtion yhtiöiden ongelmia. Arhinmäki vetoaa useasti etenkin nuorten ongelmiin ja syrjäytymisen estämiseen. Mitaltaan Arhinmäen blogit ovat pitkiä. Verrattuna esimerkiksi Timo Soinin useaan todella lyhyeen blogikirjoitukseen Arhinmäen tekstit ovat todella pitkiä. Arhinmäen teksteissä korostuivat myös ns. tavallisen kansan ongelmat ja niihin haettavat ratkaisut. Yhtäläisyyksiä on tätä kautta Timo Soinin teksteihin, jossa tavallisen palkansaajan ongelmat nousevat aiheina useasti esille. Arhinmäki pyrkii selkeästi kirjoittamaan blogejaan tavalliselle palkansaajalle ja nuorisolle, minkä voi päätellä siitä, että hän korostaa pienpalkka-alojen oikeuksia ja nuorten aseman parantamista.

Taulukko 15. Eetos-ilmaukset Paavo Arhinmäen blogiteksteissä

Eetos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asiantuntijuus	17
Auktoriteetti	8
Yhteisöllisyys	25
Yhteensä	50

Asiantuntijuuteen Arhinmäki vetoa blogeissaan yhteensä 17 kertaa. Arhinmäki käyttää useasti apunaan tarkkoja lukemia, mitkä viestii perehtymisestä asiaan. Etenkin kuntien palkkaustasoista sekä valtion yhtiöiden osingoista Arhinmäki esittää tarkkoja lukemia. Arhinmäki käyttää erityisen paljon lukuja hyväkseen puhuttaessa naisten palkkatasoista

kunnissa. Arhinmäki pyrkii luomaan lukijalle kuvaa puheenjohtajasta, joka on selkeästi perillä kuntien ongelmista ja tasa-arvon toteutumatta jäämisestä. Esimerkissä 44 Arhinmäki käyttää lukuja hyväkseen argumentoidessaan tuloerojen pysymisestä kuntasektorilla.

- (44) Nimenomaan kuntasektoria koskeva palkkaviesti on karu: kuntasektorin sisällä naisten ja miesten palkkaero ei ole vuosina 2004 -2011 kaventunut lainkaan toisin kuin yksityisellä ja valtiosektorilla. (Arhinmäki 2012)

Auktoriteettiin Arhinmäki vetoaa blogeissaan vähiten, kahdeksan kertaa. Arhinmäki vetoaa eniten ulkopuolisiin auktoriteetteihin, kuten ministereihin sekä erilaisiin selvityksiin, jotka tukevat hänen argumenttejaan. Useimmiten Arhinmäki vetoaa selvityksiin nuorison ja kuntien ongelmista puhuttaessa. Esimerkissä 45 voidaan nähdä kuinka Arhinmäki viittaa asuntonministeri Krista Kiurun sanomisiin, jossa noin sadan uuden asunnon rakentaminen oltaisiin aloittamassa Helsinkiin.

- (45) Yhteensä pääkaupunkiseudulla on käynnistetty – asuntonministeri Krista Kiurun todistuksen mukaan – noin sadan vuokra-asunnon rakentaminen. (Arhinmäki 2012)

Paavo Arhinmäki käyttää yhteisöllisyyden vetoamista yhteensä 25 kertaa. Yhteisöllisyys-ilmauksissa Arhinmäki puhuttelee etenkin vasemmistoliittolaisia, kuntalaisia sekä suomalaisia tavallisia kansalaisia. Etenkin vasemmistolaisuutta Arhinmäki korostaa teksteissään huomattavasti, myös hallituksen sisäisistä päätöksistä puhuttaessa. Hän käyttää usein me-sanaa ja pyrkii luomaan tätä kautta yhteisöllisyyden tunnetta lukijoiden keskuuteen. Arhinmäki myös pohtii vasemmistolaisten heikkoa vaalitulosta juuri yhteisöllisyyden kautta vedoten parempaan tulevaisuuteen. Esimerkissä 46 Arhinmäki puhuttelee koko kansaa juuri vasemmistolaisuuteen vetoamalla. Yksityistämisen vastustaminen on Arhinmäen yksi blogien pääteemoista.

- (46) Vasemmiston mielestä yhteiset verorahat pitää käyttää ennen muuta kunnan omiin, kaikille yhteisiin julkisiin palveluihin. (Arhinmäki 2012)

Arhinmäen korostama vasemmistolaisuus puhuttelee luonnollisesti eniten jo aattelisesti vasemmalla olevaa lukijaa. Kuitenkin saatta olla, että vasemmistolaisuutta korostamalla Arhinmäki pyrkii saamaan uusia kannattajia vasemmistolaisten taakse, mikäli he ovat asioista hänen kanssaan samaa mieltä.

Taulukko 16. Logos-ilmaukset Paavo Arhinmäen blogiteksteissä

Logos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Järkeen vetoaminen	25
Syy-seuraus-suhde	37
Vastakkainasettelu	16
Yhteensä	78

Paavo Arhinmäki vetoaa blogeissaan järkeen yhteensä 25 kertaa. Pääteemat ovat vaalityön tekeminen ja vaalitappion selittäminen mm. perussuomalaisten suurella vaalivoittolla, joka vei äänestäjiä myös vasemmistoliitolta. Kuntien ongelmista puhuttaessa Arhinmäki vetoaa useasti lukijoiden järkeen käyttämällä yksinkertaisia esimerkkejä lukumääristä sekä hintatason muutoksista. Myös asuntopulasta ja asuntojen hinnoista puhuttaessa Arhinmäki vetoaa järkeen esimerkkejä käyttäen. Arhinmäki toteaa mm. asumisen olevan perusoikeus, joka jokaisella kansalaisella tulisi olla. Esimerkissä 47 Arhinmäki vetoaa lukijan järkeen hieman yksinkertaistaen sanomaansa. Suomen on järkevää valmistella itse veroa, jotta ei jouduta tilanteeseen, jossa sen ehdot sanellaan esimerkiksi EU:sta.

- (47) Suomen pitääkin olla mukana ensimmäisten joukossa erityisesti siksi, että silloin pääsemme itse valmistelevaan veroa, jotta siitä tulee meille mahdollisimman hyvä. (Arhinmäki 2012)

Syy-seuraus-suhdetta Arhinmäki käyttää logos-ilmauksista selkeästi eniten, yhteensä 37 kertaa. Hän käy blogeiteksteissään läpi mm. kuntapalveluita, asuntojen korkeita hintoja sekä yritysten verotusta. Arhinmäki nostaa esille myös jalkapallon. Arhinmäki

tunnetaan intohimoisena jalkapallofanina, ja hän korostaa etenkin suomalaisen jalkapallon tärkeää asemaa nuorten hyvinvoinnin kannalta katsottuna. Yksityistämisen vastustaminen on selvästi Arhinmäelle tärkeä vaaliteema. Esimerkissä 48 Arhinmäki vetoaa syy-seuraus-suhteen kautta lukijaan, ja pyrkii täten vakuuttamaan hänet yksityistämisen mukana tulevista vaaroista.

- (48) Todellinen syy on se, että palvelut on ylipäättään revitty auki markkinoille. Silloin kunniallisten yritysten perässä hiipivät mukaan myös kansainväliset, veroparatiisien palmujen alla viihtyvät sijoittajat. (Arhinmäki 2012)

Vastakkainasettelua vakuuttamisen keinona Arhinmäki käyttää blogeissaan yhteensä 16 kertaa. Arhinmäki nostaa vastakkainasettelun toiseksi osapuoleksi kokoomuksen, jonka politiikkaan hän pyrkii ottamaan etäisyyttä. Arhinmäki korostaa useasti kokoomuksen ja vasemmistoliiton suuria näkemuseroja mm. yksityistämispolitiikassa. Arhinmäki sanoo kokoomuslaisten hyväksyvän finanssipelurit, jotka ajavat hyvinvointivaltion alas. Arhinmäki korostaa oikeiston ja vasemmiston välisiä eroja, mikä on politiikassa tavanomainen käytäntö. Kuitenkin on huomattava, että molemmat puolueet niin vasemmistoliitto kuin kokoomus olivat syksyllä 2012 hallituskumppaneita, minkä vuoksi loan heittäminen hallituksen sisällä voi olla arveluttavaa. Vaaliaikana myös hallituskumppanit pyrkivät löytämään selviä näkemuseroja toistensa välille. Esimerkissä 49 näkyy Arhinmäen tapa pyrkiä luomaan selkeitä eroja oikeiston ja vasemmiston välille.

- (49) Kun puhutaan palveluiden järjestämisestä, vastakkain ovat oikeiston ulkoistamis- ja yksityistämislinja ja vasemmiston näkemys, jonka mukaan julkiset palvelut pitää tehdä kunnan omana työnä. (Arhinmäki 2012)

Ulkoistamisen vastustaminen pyrkii vetoamaan etenkin kunnan työntekijöihin ja kuntalaisiin, jotka käyttävät huomattavasti kunnan palveluita. Julkisten palveluiden turvaaminen onkin Arhinmäelle selvästi keskeinen päätavoite kuntien tulevaisuudesta puhuttaessa. Hän esittää, että kokoomuslaisten saadessa päättää asioista, kunnat ja niiden tuottamat palvelut ovat vaarassa.

Taulukko 17. Paatos-ilmaukset Paavo Arhinmäen blogiteksteissä

Paatos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asennoituminen positiivisesti	11
Asennoituminen negatiivisesti	21
Moraaliin vetoaminen	29
Yhteensä	61

Arhinmäki asennoituu blogissaan positiivisesti yhteensä 11 kertaa. Ennen kuntavaaleja Arhinmäki puhuu puolueensa puolesta ja pyrkii luomaan kirjoituksiensa kautta hyvää henkeä joukkoihinsa sekä potentiaalsiin äänestäjiin. Vaalien jälkeen Arhinmäki korostaa positiivisuutta etenkin puolueen nuoren edustuksen esiinmarssilla. Esimerkiksi Helsingissä, Turussa ja Oulussa läpi päässeet nuoret ehdokkaat saivat Arhinmäen asennoitumaan positiivisesti. Positiivinen asennoituminen näkyi etenkin hyvän tulevaisuuden korostamisella. Esimerkissä 50 Arhinmäki pyrkii vakuuttamaan lukijaa asennoitumalla positiivisesti, vaikka vaalitulokset olivat lopulta pettymys. Arhinmäki luo tulevaisuuden uskoa, korostamalla etenkin nurten esiinmarssia vaaleissa.

- (50) Vasemmiston vaalituloksessa oli muutakin positiivista kuin Helsingin vahva eteenpäin marssi. Eduskuntavaaleissa alkanut puolueen nuorennusleikkaus jatkui komeasti. (Arhinmäki 2012)

Negatiivista asennotumista Arhinmäki käyttää blogeissaan vakuuttamisen keinona yhteensä 21 kertaa. Pääteemat ovat asuntopula sekä asuntojen korkeat hinnat, nuorten syrjäytyminen sekä pankkikriisi. Arhinmäki kritisoi etenkin asuntojen korkeaa hintatasoa pääkaupunkiseudulla ja siitä aiheutuvaa asunnottomuutta. Nuorten syrjäytymisestä Arhinmäki kirjoittaa uhkaavaan sävyyn. Hän korostaa, että valtion tulisi nopeasti huomioida nuorten ongelmat paremmin. Esimerkissä 51 Arhinmäki nostaa esille pankkien ongelmat ja niiden vaikutuksen koko yhteiskuntaan. Hän korostaa pankeilla olevan liiallisesti valtaa vaikuttaa yhteiskunnan toimintaan.

- (51) Pankit ja niiden etujärjestö ajavat tietysti omaa etuaan, yhä enemmän yhteiskunnan kokonaisedusta piittaamatta. (Arhinmäki 2012)

Moraaliin Arhinmäki vetoaa blogeissaan yhteensä 29 kertaa, eli paatos-ilmauksista eniten. Arhinmäen pääteemat moraaliin vetoavissa blogeissa olivat nuorten syrjäytyminen, asuntojen korkeat hinnat sekä kuntien ongelmat. Kuntien ongelmista puhuttaessa Arhinmäki vetoaa moraaliin mm. puhuttaessa vanhustenhoidosta. Arhinmäki käyttää moraaliin vetoamista lähes jokaisessa blogitekstissään. Moraaliin vetoamista voi pitää yhtenä selkeänä vaikuttamiskeinona juuri heikompiensaisten aseman parantamisesta puhuttaessa. Tällöin kirjoittaja pyrkii luomaan lukijalle tunteen muutoksen tarvittavuudesta. Esimerkissä 52 Arhinmäki vetoaa lukijan moraaliin etenkin syrjäytyneiden nuorten puolesta.

- (52) Hyvinvointivaltion vastuuta kansalaisistaan ei voi ulkoistaa, vaikka nämä kansalaiset eivät vielä äänestysissä olisikaan. (Arhinmäki 2012)

6.6 Ville Niinistö

Vihreiden puheenjohtaja Ville Niinistö kirjoitti tutkimusaikana yhteensä kuusi blogitekstiä. Ville Niinistön blogien pääteemat käsittelivät ydinvoimaa, kalastuspolitiikkaa, kuntarakennetta ja hallitustyötä. Oli odotettua, että vihreisiin arvoihin perustuvan puolueen puheenjohtaja kirjoittaa juuri heitä tärkeästi koskevista asioista. Kuitenkaan Niinistön kirjoitukset eivät liiemmin koskeneet tulevia kuntavaaleja. Mitaltaan Niinistön blogitekstit olivat pitkiä. Niinistö ei kirjoittanut ainuttakaan lyhyttä blogitekstiä, joita esimerkiksi Timo Soini kirjoitti suhteellisen paljon.

Taulukko 18. Eetos-ilmaukset Ville Niinistön blogiteksteissä

Eetos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asiantuntijuus	18
Auktoriteetti	12
Yhteisöllisyys	23
Yhteensä	53

Asiantuntijuuteen Niinistö vetoaa blogeissaan yhteensä 18 kertaa. Niinistö vetoaa asiantuntijuuteen etenkin puhuttaessa kestävästä kalastuksesta, ilmastonmuutoksesta sekä ydinvoimasta. Niinistö käyttää apunaan lukuja sekä omaa hallitusvastuutaan. Vihreiden puheenjohtajana Niinistö siis korostaa vihreitä arvoja blogeissaan useasti, lähes kaikissa vakuuttamisen keinoissa. Tämä korostaa pyrkimystä vakuuttaa etenkin ympäristön oloista huolestuneet lukijat. Esimerkissä 53 Niinistö kritisoi ajettua ydinvoimalahanketta. Hän korostaa kriittisesti ydinvoimalan rakentamisesta koituvia huomattavia kuluja.

- (53) Kansainväliset arviot ydinreaktorin hinnasta ovat noin 8-10 miljardin euron luokkaa, mikä on kaksinkertainen summa verrattuna Fennovoiman alkuperäiseen suunnitelmaan, jota media edelleen Suomessa jostain syystä kritiikittä toistaa. (Niinistö 2012)

Auktoriteettiin Niinistö vetoaa blogiteksteissään 12 kertaa. Niinistö korostaa asemaansa ministerinä sekä lainaa muiden ministereiden sanomisia. Hän myös tuo esille professorin sanomisia ydinvoimalan korkeista kustannuksista. Tämä tuo Niinistön tekstille uskottavuutta auktoriteettiin vetoamisen kautta. Niinistö mainitsee useasti oman ympäristöministerin virkansa, etenkin luontoa ja ydinvoimaa koskevissa blogiteksteissään. Esimerkissä 54 Niinistö korostaa asemaansa hallituksessa ja nostaa esille tehtyjä päätöksiä, jotka luonnon kannalta ovat olleet huonoja. Ympäristön suojeleminen jatkuu siis Niinistön yhtenä pääteemana myös auktoriteettiin vetoavissa vakuuttamisen keinoissa.

- (54) Heti hallituskauden alusta asti nostin ympäristöministerinä esiin kaksi teemaa, joissa on korjattava menneitä virheitä ympäristönsuojelun puutteissa: turvetuotannon ja kaivokset. (Niinistö 2012)

Yhteisöllisyyteen Niinistö vetoaa blogeissaan eetos-ilmauksista eniten, yhteensä 23 kertaa. Yhteisöllisyyteen vetoavissa teksteissään Niinistö korostaa hyvää vaalityötä ja kampanjaan osallistuneita henkilöitä. Hän myös kiittää useasti puoluetta äänestäneitä. Toinen nouseva teema on yhteinen tulevaisuus ja etenkin tulevien sukupolvien

tulevaisuus, jota Niinistö pitää jokaisen yhteisenä asiana. Sukupolvien parempi tulevaisuus liittyy paremmin hoidettuun ympäristövastuuseen, joka Niinistön mielestä on niin kansalaisilla kuin yrityksilläkin. Esimerkissä 55 nähdään kuinka Niinistö vetoaa yhteisöllisyyteen ja korostaa yhdessä tekemisen merkitystä hyvän vaalituloksen takaamiseksi. Yhteisöllisyyttä esiintyi Niinistön blogeissa eniten juuri vaalien jälkeen, joten yhteisöllisyyden koorstamista ei voida pitää hänen käytetyimpänä vaaliteemanaan.

- (55) Haluan kiittää kaikkia teitä, jotka teitte aktiivisesti kampanjaa syksyisessä viimassa, jaoitte mainoksia ja rummutitte vihreyttä sosiaalisessa mediassa. (Niinistö 2012)

Taulukko 19. Logos-ilmaukset Ville Niinistön blogiteksteissä

Logos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Järkeen vetoaminen	10
Syy-seuraus-suhde	22
Vastakkainasettelu	4
Yhteensä	36

Vihreiden puheenjohtaja Ville Niinistö käyttää blogeissaan logos-ilmauksia selkeästi vähemmän kuin eetos-ilmauksia. Järkeen hän vetoaa blogeissaan yhteensä kymmenen kertaa. Pääteemaksi järkeen vetoamisessa nousee selkeästi ilmastonmuutos. Niinistö ottaa kantaa useasti vallitsevaan, luontoa pahasti kuormittavaan, tilanteeseen. Niinistö pyrkii järjen kautta luomaan lukijalle tilanteen, jossa hän tajuaa ongelman olevan akuutti. Esimerkissä 56 Niinistö jopa hieman pelottelee lukijaa varoittaen nykyisen elämäntapojen haitallisuudesta luonnolle.

- (56) Ilmastonmuutos, väestönkasvu ja ympäristön tuhoutuminen voivat aiheuttaa ympäristön romahduksen jo muutaman vuosikymmenen kuluttua. (Niinistö 2012)

Syy-seuraus-suhdetta Ville Niinistö käyttää logos-ilmauksista eniten, yhteensä 22 kertaa. Päätemoiksi nousivat jälleen ilmastonmuutos ja kestävä kehitys. Lisäksi Niinistö käyttää syy-seuraus-suhdetta vakuuttamisen keinoa puhuttaessa huonosta taloustilanteesta ja siihen löytyvistä ratkaisuista. Syy-seuraus-suhde on valintana melko looginen, sillä luonnonongelmista voidaan helposti puhua juuri syy-seuraus-suhteen kautta. Niinistön viesti on, että muutoksen on tapahduttava niin ihmisten kuin valtion ja yritysten taholta. Esimerkissä 57 Niinistö korostaa myös talouden merkitystä kestävässä kehityksessä ja luonnon pelastamisessa. Niinistölle vihreät arvot ovat selkeä vaaliteema.

- (57) On nopeasti rakennettava vähäpäästöistä ja resurssitehokasta taloutta, jotta hyvinvointi voidaan turvata varastamatta ympäristöltä ja tulevilta sukupolvilta. (Niinistö 2012)

Vastakkainasettelua Niinistö käyttää logos-ilmauksista selkeästi vähiten, ainoastaan neljä kertaa. Niinistö ei korosta puolueiden välisiä eroja useasti, ja hän pyrkikin luomaan erot puolueiden välille pitämällä blogeissaan omia vaaliteemojaan esillä. Puheenjohtajalta vastakkainasettelun välttäminen voi olla myös tietoinen valinta. Liiallinen vastakkainasettelu saattaa heikentää omien vaaliteemojen esiintuomisen. Puolueista Niinistö mainitsee kokoomuksen, keskustan sekä sosialidemokraatit. On huomattava, että kokoomus ja sosialidemokraatit ovat vihreiden hallituskumppaneita. Esimerkissä 58 Niinistö korostaa kolmen puolueen linjaeroja verrattuna vihreiden ajamaan linjaan. Jälleen teemana on ydinvoima ja sen vastustaminen.

- (58) Monissa kunnissa kokoomuslaiset, keskustalaiset ja sdp:n päättäjät harkitsevat Fennovoiman kannattamattoman ydinvoimahankkeen epätoivoista pönkittämistä veronmaksajien rahoilla. (Niinistö 2012)

Ydinvoiman vastustaminen on vihreille kynnyskysymys. Se näyttää myös nousevan esille Niinistön blogeissa useasti. Puolueelle on varmasti haasteellista istua hallituksessa, joka ei pois sulje uuden ydinvoiman rakentamista. Vihereille juuri luontoon liittyvät arvot korostuvat, vaikka muutkin puolueet ovat niitä nostaneet esille asiaohjelmissaan.

Taulukko 20. Paatos-ilmaukset Ville Niinistön blogiteksteissä

Paatos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asennoituminen positiivisesti	34
Asennoituminen negatiivisesti	17
Moraaliin vetoaminen	21
Yhteensä	72

Paatos-ilmauksia Ville Niinistö käyttää blogeissaan yhteensä 72 kertaa. Hän asennoituu positiivisesti yhteensä 34 kertaa, mikä oli kyseisestä vakuuttamisen keinosta määrältään eniten. Positiivisen asennoitumisen suurta määrää osaltaan selittävät Niinistön blogit vaalien jälkeen. Niinistö kiitti ja loi uskoa kannattajiin suhtautumalla positiivisesti saatuun vaalitulokseen. Esimerkissä 59 Niinistö asennoituu positiivisesti saatuun vaalitulokseen ja korostaa samalla myös asemaansa puolueen puheenjohtajana.

- (59) Vuoden puolueen puheenjohtajana toimineena olen kiitollinen siitä tuesta mitä työmme viimeisen vuoden aikana tässä tuloksessa sai. (Niinistö 2012)

Negatiivista asennoitumista Niinistö käyttää blogiteksteissään yhteensä 17 kertaa. Pääteema oli jälleen ilmastonmuutos, josya hän kirjoittaa kaikkia vakuuttamisen keinoja käyttäen. Niinistö asennoituu negatiivisesti myös vallitsevaan taloustilanteeseen, mutta ilmastonmuutoksen kritisointi on selkeästi enemmän esillä. Ilmastonmuutoksesta puhuttaessa Niinistön kirjoittelu on monesti tyyliltään pelottelevaa. Hän maalaa uhkakuvia tulevasta maailmasta, mikäli tekoja ilmastonmuutoksen estämiseksi ei ryhdytä tekemään. Esimerkissä 60 Niinistö korostaa negatiivisen asennoitumisen kautta nykyihmisen kestäväntöntä elämäntapaa, joka kuormittaa maapalloa ja vaikeuttaa tulevien sukupolvien elämää. Myös pelottelua voidaan tekstistä havaita.

- (60) Tämä sukupolvi elää kuin viimeistä päivää - ja jätämme massiivisen laskun tuleville sukupolville ja yhteisen planeettamme ympäristölle. (Niinistö 2012)

Moraaliin Niinistö vetoaa blogeissaan yhteensä 21 kertaa. Pääteemaksi nousee jälleen ympäristön korostaminen. Niinistö vetoaa moraaliin niin järkevemmän kalastuksen, ympäristöstä huolehtimisen kuin paremman taloudenhoidon puolesta. Ympäristöasioista puhuttaessa Niinistö luo selkeästi tilanteen, jossa hän moraalin kautta pyrki vakuuttamaan lukijansa vallalla olevista ongelmista ja niihin löytyvistä ratkaisuista. Juuri yhteisestä maapallosta puhuttaessa Niinistö pystyy moraalin kautta vetoamalla luomaan tilanteen, jossa lukija käsittää ongelmat yhteiseksi. Esimerkissä 61 Niinistö korostaa planeetan kantokyvyn heikkenemistä ihmisten elämäntapojen vuoksi. Moraaliin vetoamalla Niinistö pyrkii saamaan oman argumenttinsa, vihreän elämäntavan, esille tekstissään.

- (61) Meidän on uudistettava koko taloutemme vihreäksi taloudeksi, sopeutettava ihmisen toiminta planeetan kantokyvyn rajoihin. (Niinistö 2012)

Niinistö viestittää, että luontoa kohtaavat ongelmat ovat kaikkien ihmisten kannalta vakava asia ja myös talouden tulisi pyrkiä uudistumaan, jotta kestävä kehitys toteutuisi kunnolla.

6.7 Carl Haglund

Puolustusministeri ja Suomen ruotsalaisen kansanpuolueen puheenjohtaja julkaisi tutkimusaikana yhteensä neljä blogikirjoitusta. Verrattuna muiden puheenjohtajien julkaisumääriin Haglund ei ollut vaaliaikana aktiivinen bloggaaja.

Blogikirjoitusten pieni on tulkittavissa niin, että Haglund luotti vaalikampanjoinnissaan selkeästi muihin keinoihin, eikä pitänyt bloggaamista kovinkaan tärkeänä vaalikampanjointikeinona. Hän myös julkaisi tekstinsä ruotsinkielellä. Blogit olivat usean sivun mittaisia, poikkeuksena kiitos-teksti, joka oli vain muutaman lauseen mittainen.

Taulukko 22. Eetos-ilmaukset Carl Haglundin blogiteksteissä

Eetos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asiantuntijuus	6
Auktoriteetti	4
Yhteisöllisyys	12
Yhteensä	22

Asiantuntijuuteen puheenjohtaja Haglund vetoaa blogiteksteissään yhteensä kuusi kertaa. Apunaan hän käyttää ministeriöistä saatuja tietojaan sekä lukumääriä, joihin hän on perehtynyt. Etenkin kalastuspolitiikasta puhuttaessa Haglund turvautuu erilaisiin lukuihin, jolla hän todistaa ylikalastuksen olevan akuutti ongelma Euroopassa. On mielenkiintoista, että Carl Haglund sekä Ville Niinistö nostavat kalastukseen liittyvät ongelmat teksteissään esille kuntavaalien lähestyessä. Esimerkissä 62 Haglund vetoaa asiantuntijuuteensa juuri lukumääriä käyttämällä. Hän peräänkuuluttaa muutoksen pakollisuutta kalastuksen tulevaisuutta ajatellen.

- (62) I dagens läge är två tredjedelar av Europas fiskebestånd överfiskade. Värst är situationen i Medelhavet där 82 procent av bestånden fiskas över hållbara nivåer, men också i Östersjön är över 60 procent av bestånden överfiskade. (Haglund 2012)

Haglund vetoaa auktoriteettiin eetos-ilmauksista vähiten, ainoastaan neljä kertaa. Haglund lainasi usein muiden ministereiden sanomisia, jotka antoivat puheenjohtajan argumenteille lisää uskottavuutta. Lisäksi Haglund vetoaa mm. Maailmanpankin tekemiin laskelmiin ylikalastuksen kustannuksista taloudelle. Esimerkissä 63 voidaan nähdä hyvin, kuinka Haglund käyttää Maailmanpankkia auktoriteettina, joka on samaa mieltä liikakalastuksen haitallisuudesta koko maailman taloudelle. Liikakalastus on yksi Haglundin blogikirjoitusten pääteema.

- (63) Världsbanken har räknat ut att det globala överfisket varje år kostar 40 miljarder euro. (Haglund 2012)

Yhteisöllisyyteen Haglund vetoaa blogeissaan yhteensä 12 kertaa. Tämä on eetos-ilmauksista eniten. Yhteisöllisyyteen vetoavissa lauseissa Haglundin teemat ovat laajimmat. Hän käsittelee mm. lasten turvallisuutta, kalastusta ja työllisyyttä. Lisäksi yhteisöllisyyteen vetoamista esiintyy myös vaalien jälkeisessä blogissa, jossa Haglund kiittelee äänestäjiä sekä puolueen jäseniä. Esimerkissä 64 Haglund viittaa yhteisöllisyyteen liikakalastuksen karsimisessa. Mikäli liikakalastusta rajoitetaan, siitä koitua hyöty jakautuu suurelle määrälle kansalaisista.

(64) Mer fisk i haven är en vinstaffär för alla. (Haglund 2012)

On mielenkiintoista, että istuva puolustusministeri ei juuri puhu turvallisuuspoliittisista asioista, mikä olisi odotettavaa. Haglund ei tuonut asemaansa suuresti esille blogeissaan, vaan hän kirjoitti enemmänkin puoluejohtajan roolissa.

Taulukko 22. Logos-ilmaukset Carl Haglundin blogiteksteissä

Logos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Järkeen vetoaminen	9
Syy-seuraus-suhde	9
Vastakkainasettelu	0
Yhteensä	18

Logos-ilmauksia Carl Haglund käyttää blogiteksteissään yhteensä 18 kertaa. On merkille pantavaa, että Haglund ei käytä kertaakaan selkeätä vastakkainasettelua. Useat puoluejohtajat pyrkivät luomaan puolueiden välille eroja vastakkainasettelun kautta. Tähän Haglund ei blogiteksteillään pyri. Järkeen vetoamista Haglund käyttää vakuuttamisen keinoina yhteensä yhdeksän kertaa. Pääteemat ovat lasten oikeudet, kalastus sekä valtion budjetti. Jälleen eniten järkeen vetoamista esiintyy Haglundin kirjoittaessa liikakalastuksen haitoista taloudelle ja ympäristölle. Haglund vetoaa järkeen, jotta lukija ymmärtää liikakalastuksen suuret haitat yhteiskunnalle. Esimerkissä

65 Haglund nostaa esille jälleen kalastuksen akuutteja ongelmia, joiden vaikutukset ovat etenkin taloudelle hyvin ongelmalliset.

- (65) Förenklat kan man säga att i dagens läge är det allt för många fiskebåtar som jagar allt för få fiskar (Haglund 2012)

Syy-seuraus-suhdetta Haglund käyttää blogeissaan myös yhdeksän kertaa. Pääteemat ovat jälleen liikakalastuksen kritisoimisessa, kuitenkin Haglund ottaa myös kantaa lasten ongelmiin ja niiden ratkaisuihin. Lasten ongelmien havaitsemisessa ja hoitamisessa Haglund kritisoii liian useita virkamieskäyntejä, joita ongelmissa olevat perheet joutuvat tekemään. Liiallinen byrokratia saattaa heikentää itse ongelman nopeaa hoitamista ja huomioimista. Esimerkissä 66 Haglund kritisoii syy-seuraus-suhteen kautta liiallista virkamiesketjua ja kommunikointiongelmia, joita lasten ongelmia koskevissa prosesseissa saattaa syntyä.

- (66) En familj kan ha varit föremål för flera olika myndighetsinsatser utan att de involverade myndigheterna kommunicerat ordentligt och därmed har ingen helhetsbild kunnat skapas. (Haglund 2012)

Kuten aikaisemmin todettiin, Carl Haglund ei blogeissaan käytä kertaakaan vastakkainasettelua vakuuttamisen keinona. Syynä voidaan pitää esimerkiksi blogitekstien vähäistä määrää ja käsiteltäviä teemoja. Käsiteltävät aiheet vaikuttavat siihen, ettei Haglundin tarvitse turvautua suurten erojen luomiseen puolueiden välille.

Taulukko 23. Paatos-ilmaukset Carl Haglundin blogiteksteissä

Paatos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asennoituminen positiivisesti	13
Asennoituminen negatiivisesti	8
Moraaliin vetoaminen	13
Yhteensä	34

Carl Haglund asennoituu blogeissaan positiivisesti yhteensä 13 kertaa. Aiheet käsittelevät mm. liikakalastuksen ongelmiin löytyneitä ratkaisuja, vaalien jälkeisiä tunnelmia sekä nuorisoon liittyviä kysymyksiä. Positiivisuutta esiintyy etenkin vaalien jälkeisissä kehuissa ja kiitoksissa, joita Haglund blogissaan kirjoitti. Esimerkissä 67 Haglund asennoituu positiivisesti puolueen joukkoja sekä kannattajia kohtaan.

- (67) Ett varmt tack till alla kandidater, stödgrupper, anställda, nära och kära som jobbat med valet. (Haglund 2012)

Negatiivista asennoitumista Haglund käyttää blogeissaan yhteensä kahdeksan kertaa. Aiheina negatiivisessa asennoitumisessa toimii jälleen liikakalastuksen ongelmien esiintuominen. Lisäksi Haglund nostaa esille valtion velan kasvun ja siitä koituvat moraaliset ongelmat esimerkiksi lasten aseman parantamisessa nykyisessä yhteiskunnassamme. Esimerkissä 68 Haglund esittää, että valtion rahaongelmat ovat akuutti asia, eikä lisäsatsauksia voida juurikaan tehdä.

- (68) Statsfinansernas risiga tillstånd innebar att budgetmanglingen i år inte möjliggjorde speciellt många tilläggssatsningar. (Haglund 2012)

Haglund vetoaa moraaliin blogiteksteissään yhteensä 13 kertaa. Tämä on yhtä paljon kuin positiivisen asennoitumisen määrä. Pääteemana moraaliin vetoavissa lauseissa on lasten ongelmat ja turvallisen ympäristön takaaminen kasvavalle lapselle. Haglund pyrkii vetoamaan lukijoiden moraalien, jotta he tiedostaisivat lasten ja nuorten ongelmien vakavuuden ja etenkin rahoituksen löytymisen tärkeyden ennaltaehkäisevään hoitoon. Esimerkissä 69 Haglund vetoaa lukijan moraalien, jotta huonosti voivien lasten ja perheitten ongelmiin puututtaisiin. Kuitenkin mm. rahan vähyys aiheuttaa merkittäviä haasteita suojaverkkojen rakentamisessa, Haglund toteaa.

- (69) Vi alla är säkert överens om att alla barn borde ha rätt till en trygg uppväxt, men i praktiken vet vi att det här inte alltid förverkligas och då det omkringliggande samhället inte haft förutsättningar att ingripa har följderna varit fatala. (Haglund 2012)

Lasten ja nuorten ongelmat ovat Haglundin blogeissa useasti esillä. Lisäksi oli mielenkiintoista, että Haglund nostaa kalastuksen haasteet niinkin suuresti esille kuntavaalien lähestyessä.

6.8 Päivi Räsänen

Kristillisdemokraattien puheenjohtaja Päivi Räsänen kirjoitti tutkimusaikana yhteensä 12 blogikirjoitusta. Määrältään se oli pienemmistä puolueista eniten. Pienempiin puolueisiin voidaan laskea vasemmistoliitto, vihreät sekä rkp, mikäli katsotaan eduskuntavaaleissa saatuja paikkamääriä. Sisäasiainministerinä toimivan Räsänen tekstit käsittelivät laajoja kokonaisuuksia. Pääteemoiksi nousivat esimerkiksi poliisien toiminta, kirkkoasiat, eutanasia, EU sekä kuntapalvelut. Etenkin poliisien toimintaa koskevissa teksteissä Räsänen asema sisäasiainministerinä korostuu. Räsänen on blogeissaan suorasanainen etenkin eutanasiaa, abortteja sekä kirkon asioita käsiteltäessä. Kristilliset arvot olivat blogeissa useasti läsnä, mikä oli selvästi tietoinen valinta puheenjohtaja Räsäselä.

Taulukko 23. Eetos-ilmaukset Päivi Räsänen blogiteksteissä

Eetos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asiantuntijuus	32
Auktoriteetti	14
Yhteisöllisyys	23
Yhteensä	69

Päivi Räsänen vetoaa asiantuntijuuteen blogeissaan yhteensä 32 kertaa. Pääteemoiksi blogeissa nousevat turvapaikkahakemukset, poliisitoiminnan resurssit sekä kunnalliset asiat. Etenkin turvapaikkahakemuksia sekä poliisin toimintaa käsittelevissä teksteissä Räsänen asema sisäasiainministerinä ja sitä kautta asiantuntijana korostuu. Myös aborttiasioista kirjoittaessa Räsänen korostaa asiantuntijuuttaan, sillä siviiliammatiltaan Räsänen on lääkäri. Esimerkissä 70 Räsänen ottaa asiantuntijan roolin kritisoidessaan

lehtikirjoitusta, joka käsittelee poliisien määrärahojen supistamista. Räsänen ottaa selkeästi asiantuntijan roolin ja pyrkii täten vaikuttamaan lukijan käsitykseen aiheesta.

- (70) Iltasanomien jutussa ei kuitenkaan huomattu sitä, että tuon raportin pohjalta hallitus teki merkittävän kehyspäättöksen keväällä, jonka seurauksena poliisin määrärahoihin kohdistetaan tasokorotuksia, vuonna 2015 ja siitä eteenpäin 30 miljoonaa euroa vuodessa. (Räsänen 2012)

Auktoriteettia Räsänen käyttää vakuuttamisen keinona yhteensä 14 kertaa, mikä on eetos-ilmauksista vähiten. Räsänen korostaa blogeissaan mm. presidentin sekä hallituksen auktoriteettia. Räsänen korostaa huomattavan paljon myös kirkon asemaa auktoriteettina blogiteksteissään, kuten esimerkki 71 osoittaa. Uskonnollisuus, etenkin abortista sekä eutanasiasta puhuttaessa, korostuu Räsänen blogiteksteissä. Räsänen korostaa etenkin valtion ja kirkon välistä yhteistyötä. Räsänen viittaa myös eduskunnan ja kirkon väliseen yhteistyöhön. Räsänen muutamasta blogista huomattava kirkon ja uskonnollisuuden arvojen esiin tuominen on selkeästi ohjattu kyseiset arvot allekirjoittaville. Räsänen tekstien luonne on todennäköisesti eniten mielipiteitä jakava juuri sen uskonnollispainotteisuuden vuoksi. Kuitenkaan uskontoasioiden painottaminen ei voi olla yllätys, sillä kyseessä on kuitenkin kristillisiin arvoihin perustuva puolue.

- (71) Silti kirkkoa edelleen vakavasti kuunnellaan ja kirkon kannanotoilla on merkittävä painoarvo niin julkisessa sanassa kuin vaikkapa eduskunnan istuntosalissa. (Räsänen 2012)

Päivi Räsänen käyttää yhteisöllisyyteen vetoamista vakuuttamisen keinona yhteensä 23 kertaa. Kuten muutkin puoluejohtajat Räsänen luo yhteishenkeä puolueväkeen niin ennen vaaleja kuin niiden jälkeen. Lisäksi puhuttaessa nuorten ongelmista Räsänen korostaa yhteisöllisyyden merkitystä ongelmien ratkaisemisessa. Räsänen viittaa myös kirkkoyhteisöön blogikirjoituksissaan. Räsänen käyttää useasti kansalaiset-sanaa kirjoittaessaan poliisien määrärahojen haasteista. Esimerkissä 72 Räsänen korostaa yhteisöllisyyden merkitystä syrjäytymisen estämisessä. Räsänen korostaa etenkin nuorison syrjäytymisen varhaisen estämisen ja havainnollistamisen merkitystä

tulevaisuudessa. Hän toteaa, että jokainen meistä voi toiminnallaan ehkäistä etenkin nuorten syrjäytymistä.

- (72) Jokainen voi lähipiirissään ja naapurustossaan tehdä ihan tavallisia asioita syrjäytymisen ehkäisemiseksi. (Räsänen 2012)

Esimerkki 72 korostaa yhteisöllisyyttä vetoamalla jokaisen mahdollisuuteen tehdä asioita syrjäytymisen estämiseksi. Syrjäytyminen voidaan nähdä yhteisöllisenä ongelmana, joka koskettaa kaikkia kansalaisia.

Taulukko 25. Logos-ilmaukset Päivi Räsänen blogiteksteissä

Logos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Järkeen vetoaminen	37
Syy-seuraus-suhde	42
Vastakkainasettelu	6
Yhteensä	85

Päivi Räsänen käyttää blogeissaan logos-ilmauksia selkeästi enemmän kuin eetos-ilmauksia. Räsänen pyrkii vakuuttamaan lukijansa logos-ilmauksilla yhteensä 85 kertaa. Pääteemoiksi nousevat abortin sekä eutanasian pohtiminen, poliisien määrärahat sekä kunnalliset asiat. Kuten Carl Haglund, myöskin Päivi Räsänen käyttää vastakkainasettelua selvästi vähiten logos-ilmauksistaan. Tätä voi selittää esimerkiksi hallitusvastuulla, jota molempien pienten puolueiden puheenjohtajat kantavat.

Järkeen Päivi Räsänen vetoaa blogeissaan yhteensä 37 kertaa. Teemoiksi nousevat kuntien ja etenkin nuorison ongelmat. Räsänen vetoaa myös järkeen abortista sekä eutanasiasta puhuttaessa. Abortti ja eutanasia ovat aiheita, joissa mielipiteet vaihtelevat suuresti, joten Räsänen tapa vedota järkeen voidaan nähdä selkeästi hänen omana mielipiteenään. Näitä mielipiteitä ei välttämättä kaikki kannattajat allekirjoita. Poliisien

ongelmista puhuttaessa Räsänen korostaa, että karsintalistalla on ainoastaan poliisien hallinto. Mediassa oli puhuttu aikaisemmin poliisien määrärahojen runsaasta karsimisesta. Räsänen pyrki vetoamaan lukijan järkeen korostamalla etenkin hallinnon selkeyttämistä leikkausten avulla. Esimerkissä 73 Räsänen korostaa poliisitoiminnan hallinnon, ei määrärahojen, leikkauksia. Räsänen myös viittaa useasti mediaan, joka uutisoi aiheesta vain negatiivisella tavalla, vieden painoarvoa pois tärkeistä päätöksistä jota hallitus oli aiheesta päättänyt.

(73) Poliisitoimintaa ei supisteta, ainoastaan hallintoa vähennetään! (Räsänen 2012)

Syy-seuraus-suhteeseen Räsänen vetoaa blogeissaan yhteensä 42 kertaa. Tämä oli logos-ilmauksista eniten. Pääteemoiksi nousivat kunta-asiat, maahanmuutto, abortti sekä eutanasia. Lisäksi Räsänen käyttää syy-seuraus-suhdetta kirjoittaessaan poliisien määrärahoista. Esimerkissä 74 Räsänen ottaa syy-seuraus-suhteen kautta kantaa eutanasiaan. Hän viestittää, että eutanasian salliminen aiheuttaisi tilanteen, jossa ihmisen elämän arvo voitaisiin kyseenalaistaa. Aihe on Räsänen blogissa vahvasti esillä, ja hänen mielipiteensä niin abortista kuin eutanasiasta ovat selkeästi kriittiset.

(74) Eutanasiaalailta viestittäisiin vammaisten ja sairaiden elämän arvottomuutta. (Räsänen 2012)

Kuten aiemmin mainittiin, Päivi Räsänen ei käytä vastakkainasettelua useasti vakuuttamisen keinona. Hän käyttää vastakkainasettelua vain kuusi kertaa. Puolueista Räsänen mainitsee ainoastaan perussuomalaiset. Kristillisdemokraatit kuuluvat hallitukseen, joka osaltaan on saattanut vaikuttaa Räsänen tyyliin olla luomatta vastakkainasettelua puolueiden välille. Vastakkainasettelua sisältäneissä blogeissa Räsänen kritisoi mediaa etenkin hallituksen toimista puhuttaessa. Räsänen luo ikään kuin ”hallitus vastaan media”-tilanteen, jossa hän sanoo median uutisoivan hallituksesta vain huonoja uutisia. Esimerkissä 75 voidaan huomata Räsänen tapa luoda vastakkainasettelua tiedotusvälineiden ja hallituksen toimien välille.

- (75) Mutta miksi uutiskynnys ei yhtä suurella volyymilla ylittynyt, kun hallitus teki keväällä päätöksen poliisitoiminnan turvaamisesta? (Räsänen 2012)

Päivi Räsänen käytti blogikirjoituksissaan paatos-ilmauksia yhteensä 64 kertaa. Vakuuttamisen keinoista paatos-ilmauksia Räsänen käytti blogeissaan vähiten. Kuitenkin ero logos-ilmausujen määrään on hyvin pieni.

Taulukko 26. Paatos-ilmaukset Päivi Räsänen blogiteksteissä

Paatos-ilmausten luokat	Lukumäärä teksteissä
Asennoituminen positiivisesti	14
Asennoituminen negatiivisesti	20
Moraaliin vetoaminen	30
Yhteensä	64

Räsänen käyttää positiivista asennoitumista vakuuttamisen keinona yhteensä 14 kertaa. Teemaksi nousee, kuten useilla muilla puolueenjohtajilla, vaalien jälkeinen kiittäminen. Räsänen kiittää niin äänestäjiä kuin kannattajia vaalituloksesta. Lisäksi Räsänen asennoituu usein positiivisesti kirjoittaessaan tulevasta kirkolliskokouksesta. Samalla Räsänen kiittelee kirkon työtä mm. maahanmuuttajien asemaa parantavana tahona. Esimerkissä 76 Räsänen kehuu kirkon toimintaa ja selkeästi asennoituu positiivisesti puhuttaessa kirkon toiminnasta kansalaisten parissa. Esimerkistä näkyy myös Räsänen oma suhtautuminen uskonasioihin, mitä korostaa kirkon toiminnan esiintuominen omassa blogissa.

- (76) Toivon vilpittömästi, että koolla oleva kirkolliskokous ja kirkon edustajat onnistuvat meitä poliitikkoja paremmin sanomansa esittämisessä ja ydinkysymyksiin paneutumisessa. Tähän teillä on erinomaiset edellytykset, sillä kirkon viesti oikein esitettynä koskettaa jokaista, ulottuu syvälle ihmisen sisimpään ja kauas kuoleman rajan yli. (Räsänen 2012)

Negatiivista asennoitumista Päivi Räsänen käyttää blogeissaan yhteensä 20 kertaa. Pääteemoiksi blogeista nousevat abortti, eutanasia sekä maahanmuuttajia koskevat ongelmat. Etenkin abortista kirjoittaessa Räsänen korostaa elämän pyhyyttä, vaikka sikiölle olisikin diagnosoitu jokin sairaus. Juuri elämän lopettaminen ja ohjien omiin käsiin ottaminen nousi Räsäsellä kritiikin ja negatiivisen asennoitumisen kohteiksi. Vahvistusta argumenteilleen Räsänen tuo käyttämällä, etenkin abortista puhuttaessa, suuren määrän lukumääriä vakuuttaakseen lukijat. Esimerkissä 77 Räsänen asennoituu negatiivisesti aborttien määrän kasvuun ja korostaa aborttien päivittäistä lukumäärää. Räsänen pyrkii selvästi kyseenalaistamaan vallitsevan aborttilain.

- (77) Aborttilain säätämisestä lähtien on tehty yli puoli miljoonaa aborttia. Tällä hetkellä keskeytetään noin 10 000 raskautta vuodessa eli yli 30 joka päivä. (Räsänen 2012)

Moraaliin vetoamista Räsänen käyttää blogeissaan yhteensä 30 kertaa. On kuitenkin huomattava, että moraaliin vetoavissa lauseissa on myös yhtäläisyyksiä etenkin negatiivista asennoitumista sisältäviin vakuuttamisen keinoihin. Päivi Räsänen tuo selkeästi mielipiteensä esille etenkin abortin ja eutanasian suhteen. Hänen mielipiteensä mukaan aiheet ovat vähintäänkin moraalin kyseenalaistavia tai sitä vastaan olevia asioita. Aineistosta on otettu mukaan ne lauseet, jotka tulkitse moraaliseksi kysymyksiksi. Kirjoittajan tavoite on vaikuttaa lukijan mielipiteisiin juuri moraaliin vetoamalla. Poikkeuksena muihin puoluejohtajiin, Räsänen lainaa blogissaan sairaanhoitajalta samaansa kirjettä, jossa hoitaja kertoo yksityiskohtaisen tapahtuman keskeytysprosessista. Kirjeen osittainen julkaiseminen on Räsäseltä selkeä veto vaikuttaa lukijan moraaliin abortista puhuttaessa. Myös hoitoala sekä poliisien määrärahojen haasteet ja niiden vaikutus kansalaisten arkipäivän turvallisuuteen saavat Räsäsen teksteissä paljon huomiota. Hän vetoaa moraaliin, jotta lukijat ymmärtäisivät alojen jatkuvat haasteet. Esimerkissä 78 Räsänen vetoaa lukijan moraaliin puhuttaessa uskonnon vapaudesta. Hän korostaa, että niin syntyperäisillä kansalaisilla kuin maahanmuuttajilla on maassamme uskonnon vapaus.

- (78) Uskonnollinen vakaumus on perustavanlaatuinen ihmisoikeus, jota kenenkään ei tulisi joutua piilottamaan. (Räsänen 2012)

Analyysi osoitti, että läheskään kaikki puoluejohtajat eivät näe bloggaamista kovinkaan merkittävänä vaalikampanjoinnin keinona. Lisäksi henkilökohtaisten tietojen määrä on usealla puoluejohtajalla vähäinen. Blogitekstien vähäinen määrä voi selittyä esimerkiksi sillä, että suurin osa puoluejohtajista saattavat kiittää Suomea hyvinkin aktiivisesti vaalikampanjoinnin merkeissä. Tällöin blogitekstien kirjoittaminen voi kiireiden takia jäädä vähäiseksi. Lisäksi etenkin ministereiden työtaakka voi selittää vähäistä kirjoittelua.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET

Puoluejohtajien henkilökohtaisten tietojen julkaiseminen omissa blogeissaan jäi yllättävän vaisuksi. Puoluejohtajat eivät selkeästi nähneet blogia ja sen tuomaa mahdollisuutta avata omaa taustaansa kovinkaan tärkeänä. Julkaistujen tietojen luonne jäi monella puoluejohtajalla pintapuoliseksi, jolloin useat tiedot olivat jo ennaltaan tuttuja. Blogin ja kotisivujen yhteydessä oleva henkilökohtaiset tiedot- osio olisi poliitikolle hyvä tilaisuus tuoda itseä lähelle äänestäjää, kertomalla itsestään tavallisia, esimerkiksi arkipäivään ja perheeseen liittyviä asioita. Kuitenkin useimmat puoluejohtajat turvautuivat ansioluettelomaiseen ilmaisuun kyseisissä osioissa. On mahdollista, että useimmat puoluejohtajat halusivat tietoisesti julkaista vaan ns. viralliset tiedot verkkosivujensa ja blogien yhteydessä pitääkseen jonkinasteisen yksityisyyden suojan itsellään. Selkeästi omaa tarinaansa puoluejohtajista kertoivat Ville Niinistö sekä Jutta Urpilainen. Molemmat puoluejohtajat avasivat elämäänsä ja tietä politiikan pariin tarinamuodossa kertomalla. Etenkin Niinistön henkilökohtaiset tiedot olivat laaja-alaisia ja yksityiskohtaisia. Ne muistuttivat omaelämäkertoille tyypillistä kerronnan tapaa.

Ulkoasultaan blogit olivat usein pelkistettyjä. Puoluejohtajan kuva toi ulkoasuun selkeyttä, mutta pääpaino oli teksteissä. Sivustojen värimaailmat eivät viestineet vahvasti puoluetusta. Ideologiset erot puoluejohtajien välillä eivät ulkoasusta juurikaan paljastuneet. Ville Niinistön sivuston vihreä yleisväri viestitti selkeimmin hänen kannattamiaan arvoja. Myös sinivalkeisuus korostui usealla puoluejohtajalla kuten Timo Soinilla, Päivi Räsäsellä sekä Jyrki Kataisella. Toisaalta voidaan nähdä, että ideologisten rajojen madaltuessa, puolueet eivät tahdo erottua toisistaan liikaa. Eroja luotiin eniten teksteissä, jolloin sivujen ulkoasut pyrkivät olemaan enemmänkin edustustyyppisiä ja antamaan täten puoluejohtajasta mahdollisimman edustavan kuvan. Tätä ajatusta tukee mm. se että suurimman osan puoluejohtajien kuvista olivat ammattivalokuvaajan ottamia edustuskuvia. Erityisesti Jutta Urpilainen, Jyrki Katainen sekä Paavo Arhinmäki käyttivät sivustoillaan suurikokoista kuvaa. Timo Soini, Päivi Räsänen sekä Carl Haglund käyttivät pienikokoista kuvaa sivustollaan.

Poliitikon blogi voidaan nähdä helppona tapana lähestyä kannattajia sekä vielä äänestyspäätöstä odottavaa kansaa. Tällöin myös kansalaisten osallistuminen keskusteluun saattaa nousta suureen rooliin. Puoluejohtajista ainoastaan Paavo Arhinmäki ja Ville Niinistö sallivat blogitekstiensä kommentoinnin. Muut puoluejohtajat tyytyivät vain omaan julkaisuun. Kommentoinnin salliminen on puoluejohtajalta selkeä avoimuuden valinta. Kommentointi ei aina välttämättä ole luonteeltaan kehuva, vaan se saattaa sisältää huomattavasti eriäviä mielipiteitä. Tämä on tietoinen riski, jonka poliitikko ottaa salliessaan tekstiensä suoran kommentoinnin. Lisäksi blogin linkittäminen muuun sosiaaliseen mediaan ja tätä kautta lisähuomion saaminen puuttuivat Timo Soinilta, Juha Sipilältä ja Jyrki Kataiselta. Nykyaikana linkityksen puuttuminen voidaan nähdä suurena puutteena blogille, sillä oman tekstin linkittämisen mahdollisuus helpottaisi oman sanoman leviämistä internetissä.

Puoluejohtajista itsestään vähiten kertoivat Timo Soini, Päivi Räsänen, Paavo Arhinmäki, Carl Haglund sekä Jyrki Katainen. Kyseisiä puoluejohtajia yhdisti myös henkilökohtaisten tietojen esittämistapa, joka oli ansioluettelomainen, pääsääntöisesti listaus koulutuksesta, virkatehtävistä ja harrastuksista. Haglund poikkeaa kuitenkin hieman ryhmästä, sillä tiedon määrä on laajempi kuin muissa blogeissa, mutta kuitenkin esitetty allekkain ansioluettelomaisesti. Tekstin suuremmasta määrästä huolimatta Haglund paljastaa vapaa-aikaansa ja politiikan ulkopuolisia asioita todella pintapuolisesti. Paavo Arhinmäki mainitsee harrastuksistaan jalkapallon ja musiikin kuuntelun. Arhinmäki ei kuitenkaan avaa harrastuksiaan sen enempää.

Puoluejohtajista blogeja päivitti tutkimusaikana eniten perussuomalaisten Timo Soini. Soini julkaisi tutkimusaikana yhteensä 24 blogia. Soinin aktiivinen bloggaaminen keskittyi vaalien kysymyksiin sekä yleisesti vaalityön tekemiseen. Soini selkeästi hyödynsi blogien käytön vaaliaseena, sillä Soini otti rohkeasti kantaa esimerkiksi kunta-asioihin ja EU-politiikkaan. Soini oli myös blogeissaan erittäin suorasanainen. Soinin blogitekstien pituudet vaikuttavat myös tekstien suureen määrään. Soinin tekstien pituudet vaihtelivat muutamasta lauseesta muutamaankin sivuun.

Vähiten puoluejohtajista bloggasivat Pääministeri Jyrki Katainen sekä puolustusministeri Carl Haglund. Molemmat puheenjohtajat julkaisivat tutkimusaikana

yhteensä neljä blogikirjoitusta. Verrattuna esimerkiksi Timo Soinin blogimäärään ero puoluejohtajien välillä on suuri.

Puoluejohtajien blogien kirjoitusmäärä jäi alkuoletusta pienemmäksi. Oletuksena olisi voinut ennustaa, että etenkin puoluejohtajat näkisivät blogiensa merkityksen vaalien lähestyessä. Kuitenkin blogin rooli jäi melko pieneksi. On mahdollista, että puoluejohtajat luottavat median huomioivan heidät joka tapauksessa poliittisen aseman ansiosta, vaikka blogi olisikin suora kontakti kansalaisiin. Blogi kuuluu politiikan arkeen nykyaikana ja sen hyödyntäminen kasvaa ja kehittyy jatkuvasti. Myös blogien linkittäminen sosiaaliseen mediaan kasvaa jatkuvasti. Tämän vuoksi on yllättävää, että neljällä puheenjohtajalla blogien lukumäärä tutkimusaikana ei yltänyt lukumäärältään kymmeneen.

Taulukko 27. Puolueen puheenjohtajien blogimäärät aineistossa

Puheenjohtaja	Blogimäärä ainesistossa
Timo Soini	24
Päivi Räsänen	12
Paavo Arhinmäki	10
Jutta Urpilainen	10
Juha Sipilä	7
Ville Niinistö	6
Carl Haglund	4
Jyrki Katainen	4

Taulukosta 27 voidaan huomata, että puoluejohtajista vain puolet julkaisivat blogeja kymmenen tai enemmän. Tästä ryhmästä kaksi puoluejohtajaa edusti vasemmistoa ja yksi oppositiopuoluetta. Perussuomalaisten puheenjohtaja Timo Soini bloggasi puheenjohtajista eniten ja hän myös edusti suurinta oppositiopuoluetta. Juuri pääoppositiopuolueen on tärkeä erottua muiden puolueiden joukosta vaaliaikana. Soini

selkeästi panosti bloggaamiseen yhtenä puolueen vaaliaseista. Keskustan Juha Sipilä, joka edusti toista oppositiopuoluetta, julkaisi seitsemän blogia ja sijoittui keskivälille puoluejohtajien blogimäärissä.

Mielenkiintoisen tuloksen tuo myös blogimäärien kärkikolmikko. Heistä kaikki edustivat ns. pienpuolueita, joilla paikkamäärät kunnanvaltuustoissa eivät yltäneet esimerkiksi keskustan, kokoomuksen tai sdp:n paikkamääriin. Perussuomalaiset nousivat kunnissa paikkamäärältään suureksi vasta vaalien jälkeen. Eduskuntapaikkojen määrässä se voidaan määritellä suureksi puolueeksi. Soinin aktiivinen bloggaaminen varmasti vauhditti vaalikampanjaa ja aktivoi niin uusia kuin vanhoja äänestäjiä. Tämän tuloksen valossa voidaan todeta, että pienemmät puolueet hyödynsivät suuria puolueita enemmän blogin tuomaa näkyvyyttä niin itselle kuin edustamalleen puolueelle. Yllättävän tuloksen antaa myös pääministeri Jyrki Kataisen vähäinen blogikirjoitusmäärä. On mahdollista, että Katainen ei nähnyt blogia niin merkittävänä vaaliaseena kuin esimerkiksi pienempien puolueiden edustamat puoluejohtajat. Katainen oli blogiaktiivisuudessaan vaisu, mitä voi selittää korkea asema pääministerinä ja sen mukana tuomat muut kiireet. Kuitenkin puoluejohtajan asema vaaliaikana korostuu, joten passiivisuus blogien määrässä yllätti. Lisäksi bloggaaminen pääministerin asemassa olisi tuonut teksteille erityistä painoarvoa.

Kuntavaltuutettujen paikkamäärien mukaan ennen vaaleja suurimpina puolueina voitiin siis pitää keskustaa, kokoomusta sekä sosialidemokraatteja. Suurista puolueista sosialidemokraattien puoluejohtaja Jutta Urpilainen kirjoitti tutkimusaikana blogitekstejä kymmenen kappaletta, joka oli selkeästi eniten. Vaalituloksissa kuitenkin Urpilaisen edustaman sdp:n, Kataisen edustaman kokoomuksen ja Sipilän edustaman keskustan äänimäärät eivät nousseet edellisiä kunnallisvaaleja suurimmiksi. Kaikki kolme suurta puoluetta kärsivät vaalitappion.

Oppositiopuolueiden välisessä vertailussa Soini oli selkeä ykkönen blogipäivitysten lukumäärissä. Keskustan Juha Sipilä oli niin tyyliltään kuin blogimääriltään Soinia selkeästi suppeampi. Voidaan ajatella, että hallitusta ja sen toimia kritisoivan oppositiopuolueen ja etenkin sen puheenjohtajan kirjoitukset saivat paljon painoarvoa vaalikampanjassa. Kuitenkaan Sipilä ei blogannut erityisen paljon, vaan sijoittui

keskiarvoa alemmas blogimäärissään. Keskusta ei saavuttanut vaalivoittoa, vaan menetti paikkamääriään useassa kunnassa. Mielenkiintoista on myös se, että eniten blogeja vaaliaikana kirjoittanut Timo Soini myös oli vaalien voittajapuolueen puheenjohtaja.

Timo Soinin suurin blogimäärä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että vaalivoitto olisi suoraan verrattavissa blogikirjoitusten määrään. Mediassa perussuomalaisten vaalivoittoa ennustettiin lähes jatkuvasti. Kaikki muut vähintään kymmenen blogikirjoitusta julkaisseet puoluejohtajat johtivat puolueensa vaalitappioon. Hallituspuolueista puhuttaessa vaalitappiota voidaan yleensä selittää hallitusvastuulla, joka syö puolueen kannatuslukemia. Kunnallisvaalien tulosten perusteella tämä väite näyttää selkeästi toteutuneen.

Taulukko 28. Puheenjohtajien eniten käytetyt vakuuttamisen keinot.

Puheenjohtaja	Eniten käytetty vakuuttamisen keino
Timo Soini	Paatos-ilmaukset
Päivi Räsänen	Logos-ilmaukset
Paavo Arhinmäki	Logos-ilmaukset
Jutta Urpilainen	Eetos-ilmaukset
Juha Sipilä	Paatos-ilmaukset
Ville Niinistö	Paatos-ilmaukset
Carl Haglund	Paatos-ilmaukset
Jyrki Katainen	Eetos-ilmaukset

Taulukosta 28 voidaan huomata, että kahden suurimman puolueen edustajat Jyrki Katainen ja Jutta Urpilainen luottivat vakuuttamisessaan eetos-ilmauksiin. Tätä tukee se, että heidän asemansa hallituksessa on merkittävä. Pääministeri ja valtionvarainministeri pystyvät vetoamaan auktoriteettiasemaan sekä asiantuntijuuteen. On mielenkiintoista, etteivät Katainen ja Urpilainen turvautuneet logos-ilmauksiin, sillä tietoa valtion asioista heillä varmasti on. Tällöin kuten Karvonon (2000) toteaa, äänestäjät voisi vakuuttaa juuri asiantuntijuuteen vetoamalla. Hallituksen pääpaikoilla

kokemus sekä tieto ovat parhaiten saatavilla, joten se näkyy selkeästi myös vakuuttamisen keinoissa, joilla lukijoita pyritään vakuuttamaan. Taulukosta näkyy myös eniten blogeja kirjoittaneen Timo Soinin suosima ilmaisu-luokka, joka oli paatos-ilmaukset. Soinin tekstit edustivat usein asennoitumista positiivisesti. Soini kehui omia joukkojaan ahkerasti ja loi sitä kautta vaalityöhön yhteishenkeä. Negatiivisessa asennoitumisessa Soinilla korostui etenkin hallituksen ajaman politiikan kritisointi sekä talouskiriisin ongelmien esiin nostaminen.

Taulukko 29. Puheenjohtajien eniten käyttämät yksittäiset vakuuttamisen keinoilmaukset.

Puheenjohtaja	Vakuuttamisen keino-ilmaus
Timo Soini	Yhteisöllisyys
Päivi Räsänen	Syy-seuraus-suhde
Paavo Arhinmäki	Syy-suraus-suhde
Jutta Urpilainen	Yhteisöllisyys
Juha Sipilä	Järkeen vetoaminen
Ville Niinistö	Asennoituminen positiivisesti
Carl Haglund	Asennoituminen positiivisesti
Jyrki Katainen	Syy-suraus-suhde

Taulukosta 29 näkee, että mikään tietty vakuuttamisen keino ei erotu joukosta. Puoluejohtajat suosivat niin syy-seuraus-suhdetta kuin asennoitumista positiivisesti. Tuloksissa voidaan huomata myös, ettei kukaan puoluejohtajista korostanut eniten vastakkainasettelua tai negatiivisesti asennoitumista. Ylikoski (1998) pitää juuri vastakkainasettelua yhtenä tärkeimpänä erottumisen keinona muista ehdokkaista. Tämä ei kuitenkaan tässä tutkimuksessa toteudu, vaan vakuuttamisen keinot jakautuvat tasaisesti puoluejohtajien välillä. Mikään yksittäinen vakuuttamisen keino ei nouse yli muiden.

Asiantuntijuuden puuttuminen suosituimpien vakuuttamisien keinoista on yllättävää. Varsinkin siksi, että useat puheenjohtajista ovat ministereitä. Kuten Pääkkönen & Varis (2000) toteavat, että poliittisten retorisen keinojen tulisi sisältää merkittävästi asiantuntijuutta sekä syy-seuraus-suhdetta, minkä avulla eroja ehdokkaiden välille luodaan. Tulosten valossa vain Jyrki Katainen, Paavo Arhinmäki ja Päivi Räsänen vetosivat etenkin syy-seuraus-suhteeseen pyrkiessään vakuuttamaan lukijansa. Kaikkien kyseisten puoluejohtajien edustamat puolueet menettivät kuitenkin paikkoja kuntavaalien lopullisissa paikkamäärissä.

Vaalien alla on puoluejohtajat selkeästi haluisivat luoda hyvää henkeä joukkoihinsa sekä potentiaaliin äänestäjiin. Etenkin Timo Soini korosti yhteisöllisyyttä sekä positiivisesti asennoitumista teksteissään. Soini toimi kuten Karvonen (2000) poliitikon oletti vaaliaikana tekevän, korostaen yhteisöllisyyttä ja positiivista asennetta omiin kannattajiinsa ja ehdokkaisiin nähden. Soini myös pyrki useasti horjuttamaan vastustajiensa uskottavuutta. Myös tätä seikkaa Erkki Karvonen (2000) peräänkuuluttaa yhtenä poliitikolle tärkeänä keinona erottua vastustajistaan. Kuitenkin teksteissä luotiin usein hallitus vastaan perussuomalaiset-tilanne, jonka avulla Soini toi puolueiden eroja esille. On merkille pantavaa, että kolmen suurimman puolueen puheenjohtajat eivät käyttäneet eniten yhteisöllisyyttä vakuuttamisen keinonaan. Heidän luotsaamansa puolueet tekivät kaikki vaalitappion.

Kaakkuri-Knuutilan (1999) esittämiä oppositiopareja puoluejohtajien teksteissä ei juurikaan esiintynyt. Puoluejohtajat pysyivät tyyliin uskollisina. Tällöin esimerkiksi oppositioparia kuten epävirallinen-virallinen ei esiintynyt selkeästi, vaan puoluejohtajat turvautuivat useasti poliitikolle tunnusomaiseen virallisuutta korostavaan tyyliin.

Puoluejohtajien blogien ulkoasut ovat tyyliiltään hillittyjä. Puoluejohtajat luottavat blogin ulkoasussa perinteisiin ratkaisuihin, jossa teksti on pääosassa eikä kuvat tai muut asiat nouse suureen rooliin. Tämä on odotettavaa poliitikkojen blogeilta, sillä juuri tekstillä voi äänestäjän parhaiten vakuuttaa. Kuitenkin lähes jokaisella puoluejohtajalla on liitetty kuva blogin yhteyteen. Kuvissa osa puoluejohtajista on pukeutuneet pukuun tai jakkuun. Poikkeuksen tekevät Paavo Arhinmäki, Päivi Räsänen ja Ville Niinistö ja

Carl Haglund, jotka pukeutuvat rennon arkisesti. Rento pukeutuminen rakentaa vaikutelmaa helposti lähestyttävästä poliitikosta ja mahdollistaa samaistumisen poliitikon jokapäiväiseen arkeen. Tämän voi nähdä yhtenä vakuuttamisen keinona etenkin nuorempaa väestöä ajatellen.

Vuoden 2012 kuntavaaleissa blogit olivat jokaisella puoluejohtajalla käytössä. Blogeja julkaistiin kuitenkin vaihtelevasti ja vain muutamaa puoluejohtajaa voidaan sanoa aktiiviseksi bloggaajaksi vaaliaikana. Blogit voidaankin nähdä yhtenä lisäsnä muiden tiedotuskanavien joukkoon. Puoluejohtajat ovat tiedotusvälineissä paljon esillä etenkin vaaliaikana. Tätä selittää televisioidut puoluejohtajatentit ja puolueen esille tuominen puoluejohtajan kautta. Puoluejohtajat suosivat hyvin samankaltaisia vakuuttamisen keinoja. Useat tekstit sisälsivät puoluejohtajan oman näkemyksen esiin tuomista, vaikka blogi olisi oiva foorumi tuoda rohkeita mielipiteitä esille.

Oman tulkintani mukaan blogi on puoluejohtajalle hyvä keino tuoda omia näkemyksiään helpommin esille ikään kuin ohittaen median valvoman uutiskynnyksen. On kuitenkin todennäköistä, että puoluejohtajien ja poliitikkojen blogit yleensä saavat suurimman lukijakuntansa jo entuudestaan politiikasta kiinnostuneista henkilöistä. Vielä todennäköisempää on, että puoluejohtajien blogeja lukevat jo puoluekantansa päättäneet kannattajat ja vastustajat. Blogi tukee siis kampanjointia ja poliittista pinnallapysymistä. Lisäksi blogi kuuluu nykyaikaiseen politiikan kenttään. Tulevaisuudessa blogien merkitys tulee varmasti kasvamaan, mikä näkyy jo sosiaalisen median linkityksissä politiikasta kiinnostuneiden henkilöiden keskuudessa.

Mielestäni retorinen analyysi on toimiva tapa analysoida blogitekstejä. Kuitenkin voidaan todeta, että vakuuttamisen keinojen erot ovat joskus vaikea havaita, sillä blogiteksteissä saattaa esiintyä yhtäaikaan eri vakuuttamisen keinoja samassa lauseessa. Tulkinnalle on siis annettava tilaa. Lisäksi poliittisia tekstejä tulkittaessa on muistettava, että tutkijan tulee olla analysoinnissaan poliittisesti neutraali.

Jatkotutkimukselle analyysin tulokset sopivat hyvin. Etenkin tiettyjen vakuuttamisen keinojen kuten yhteisöllisyyden korostamisen tarkempi tutkimus olisi mielestäni mielenkiintoista. Tällöin voitaisiin tutkia yhteisöllisyyden suuntaamista. Poliitikko usein ohjaa yhteisöllisyyden korostamista jo valmiiden kannattajien suuntaan. Yhteisöllisyyden korostaminen uusia äänestäjiä kohtaan saattaisi sisältää melko suuria eroja. Lisäksi puoluejohtajien julkisuuskuvan tarkempi tutkiminen ja sen vaikuttaminen vaalituloksiin olisi mielenkiintoista. Puoluejohtajan julkisuuskuvan vaikuttaminen suoraan puolueen suosioon ja kannatukseen olisi myös otollinen tutkimuskohde.

LÄHTEET

- Aarnio, Eeva (2004). *Varovaisia pelureita. Vuonna 1999 eduskuntaan valittujen varsinaissuomalaisten kansanedustajien käsityksiä mediakuvastaan ja julkisuussuhteestaan sekä poliittisen julkisuuden uusista ilmiöistä*. Turku: Turun yliopiston digipaino. 33-37.
- Aristoteles (1997/330 eaa.) *Retoriikka*. Runousoppi. Helsinki: Gaudeamus.
- Aaltonen, Tuija & Marylka, Yoe Uusisaari (2009). *Nettielämä*. Sosiaalisen median maailmat. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino. 62-63
- Aune, James & Arnt Medhurst, Martin J (2008). *Presidential rhetoric: Prospect of presidential rhetoric*. Texas: Texas A&M University Press.
- Helsingin Sanomat (2012a). Terveysuudistus sai kokoomuksen ja demarit vastakkain Ylen kuntavaalitentissä [online]. [Lainattu 14.12.2012] Saatavilla: <http://www.hs.fi/politiikka/Terveysuudistus+sai+kokoomuksen+ja+demarit+vastakkain+Ylen+kuntavaalitentiss%C3%A4/a1305609924477>
- Helsingin Sanomat (2012b). Puoluejohtajat kampanjoivat aamusta iltaan [online]. [Lainattu 4.11.2012] Saatavilla: <http://www.hs.fi/politiikka/Puoluejohtajat+kampanjoivat+aamusta+iltaan/a1305610294288>
- Helsingin Sanomat (2012c). Yli 150000 äänesti kuntavaalien ensimmäisenä ennakoäänestyspäivänä [online]. [Lainattu 20.10.2012] Saatavilla: <http://www.hs.fi/politiikka/Yli+150000+%C3%A4%C3%A4nesti+kuntavaalien+ensimm%C3%A4isen%C3%A4+ennakko%C3%A4%C3%A4nestysp%C3%A4iv%C3%A4n/a1305607950025>
- Herkman, Juha (2011). *Politiikka ja mediajulkisuus*. Tampere: Vastapaino.
- Iltasanomat (2012). Kokoomus piikitteli demareita vanhuspalvelulaista [online]. [Lainattu 20.12.2012] Saatavilla: <http://www.iltasanomat.fi/kuntavaalit/art-1288500410500.html>
- Iltalehti (2012). Sote-uudistus edelleen jumissa- keskusta moittii hallitusta lupauksen rikkomisesta [online]. [Lainattu 26.10.2012] Saatavilla: http://www.iltalehti.fi/kuntavaalit/2012102416245698_kr.shtml
- Isotalus, Pekka (1998). *Kaveri vai peluri: poliitikko mediassa*. Jyväskylä: Atena.
- Kaakkuri-Knuuttila, Marja-Liisa (2000). Retoriikka. Teoksessa: Marja-Liisa Kaakkuri-Knuuttila (toim.). *Argumentti ja kritiikki*. Lukemisen, keskustelun ja vakuuttamisen taidot. 3.painos. Helsinki: Gaudeamus. 233- 272.

- Karlberg, Maria & Birgitte Mral (1998). *Heder och påverkan. Att analysera modern retorik*. Tukholma: Natur och kultur.
- Karvonen, Erkki (2000). ”Eheyttäjä-Esko ja ”Tasa-arvo-Tarja”. Retorisia näkökulmia presidentinvaaleihin. Teoksessa: Isotalus, Pekka & Aarnio, Eeva (toim.), *Presidentti 2000. Mistä vaalit on tehty?* Jyväskylä: Jyväskylän yliopistopaino
- Kilpi, Tuomas (2006). *Blogit ja bloggaaminen*. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy.
- Kunelius, Risto (1996). *The News, Textually Speaking. Writings on news journalism and journalism research*. Tiedotusopin väitöskirja.
- Kunnat (2012). Kunnallisvaalit 2012 [online]. [Lainattu 10.2.2013] Saatavilla: <http://www.kunnat.net/fi/palvelualueet/demokratia/vaalit/kunnallisvaalit/2012/Sivut/default.aspx>
- Kunnat (2012). Kuntauudistus [online]. [Lainattu 10.2.2013] Saatavilla: <http://www.kunnat.net/fi/palvelualueet/kuntauudistus/Sivut/default.aspx>
- Kunnat (2012). Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakennemuutos [online]. [Lainattu 10.2.2013] Saatavilla: <http://www.kunnat.net/fi/palvelualueet/kuntauudistus/Sivut/sote-palvelurakennemuutos.aspx>
- Kuusisto, Riikka (1996). Sodan retoriikasta. Teoksesta: Teoksessa: Palonen, Kari & Summa, Hilka (toim.), *Pelkkää retoriikka*. Tampere: Vastapaino. 267- 291.
- Lehtonen, Mikko (2000). *Merkitysten maailma*. Kulttuurisen tekstintutkimuksen lähtökohtia. 4. Painos. Tampere: Vastapaino.
- Leiwo, Matti & Pietikäinen, Sari: Kieli vuorovaikutuksen ja vallankäytön välineenä. Teoksessa: Palonen, Kari & Summa, Hilka (toim.), *Pelkkää retoriikka*. Tampere: Vastapaino. 85- 108.
- Mtv3 (2012). Kysely: Tämä on kuntavaalien tärkein aihe [online]. [Lainattu 25.9.2012] Saatavilla: <http://www.mtv3.fi/uutiset/kotimaa.shtml/kysely-tama-on-kuntavaalien-tarkein-aihe/2012/09/1616615>
- Mtv3 (2012). Yksityistämiskeskustelu kuulostaa siltä kuin oltaisiin Venäjällä 20 vuotta sitten [online]. [Lainattu 26.10.2012] Saatavilla: <http://www.mtv3.fi/uutiset/kotimaa.shtml/2012/10/1642090/yksityistamiskeskustelu-kuulostaa-silta-kuin-oltaisiin-venajalla-20-vuotta-sitten>
- Palonen, Kari (2012). *Parlamentarismi. Retorisena politiikkana*. Tampere: Osuuskunta Vastapaino.

Palonen, Kari (1988). *Tekstistä politiikkaan. Johdatusta tulkintataitoon*. Hämeenlinna: Vastapaino.

Perelman, Chaïm (1996). *Retoriikan valtakunta*. Tampere: Vastapaino. 87-89.

Pääkkönen, Irmeli & Markku Varis (2000). *Kriittinen lukutaito*. Tampere: Tammer-Paino Oy.

Salminen, Esko (2006). *Mediavallan aika. Poliittika tiedotusvälineissä Mauno Koivistosta Tarja Haloseen*. Helsinki: Edita Publishing Oy. 270-271.

Uimonen, Risto (1992). *Julkisuuspele. Imagonrakennus politiikassa*. Porvoo Helsinki Juva: WSOY. 49-55

Wright, Scott (2009). Political blogs, representation and the public sphere. *School of Political, Social and International Affairs*. 163

Yleisradio (2012). Äänestysinnossa isoja alueellisia eroja [online]. [Lainattu 2.12.2012] Saatavilla: http://yle.fi/uutiset/aanestysinnossa_isoja_alueellisia_eroja/6355198

Yleisradio (2012). Puolueiden kannatus [online]. [Lainattu 15.12.2012] Saatavilla: http://vaalit.yle.fi/tulospalvelu/2012/kuntavaalit/puolueiden_kannatus.html

Ylikoski, Petri (1998). Kuinka argumentti voi epäonnistua? Teoksessa: Kaakkuri-Knuuttila, Marja-Liisa (toim.), *Argumentti ja kritiikki*. Helsinki: Gaudeamus. 162.

Zetter, Lionel (2007). *The Political campaigning handbook: Real life lessons from the front line*. Great Britain: Harriman House Ltd. 35.

TUTKIMUSAINEISTO

Kokoomus.fi (2012). Kokoomuksen verkkosivuilla julkaistu Jyrki Kataisen blogi. <Http://www.kokoomus.fi/faktat/tutustu-meihin/jyrki-katainen/>

Katainen, Jyrki (2012). Ruokaa on aihetta arvostaa. Julkaistu 6.6. 2012.

Katainen, Jyrki (2012). Tarvitsemme kunnanvaltuustoihin eteenpäinkatsovia, tavallisia suomalaisia, jotka uskaltavat uudistaa Suomea. Julkaistu 4.9.2012.

Katainen, Jyrki (2012). Maailman paras peruskoulu. Julkaisu 3.10.2012.

Katainen, Jyrki (2012). Suomi tarvitsee elinvoimaisemmat kunnat. Julkaistu 27.10.2012.

SDP.fi (2012). Sosialidemokraattien verkkosivuilla julkasitu Jutta Urpilaisen blogi.

[Http://www.sdp.fi/fi/edustajamme/jutta](http://www.sdp.fi/fi/edustajamme/jutta)

Urpilainen, Jutta (2012). Vakuudelliset lainat helpottaisivat kriisimaiden lainaottoa. Julkaistu 28.6.2012.

Urpilainen, Jutta (2012). Valtio näyttää esimerkkiä. Julkaistu 14.8.2012.

Urpilainen, Jutta (2012). Hallitus uudistaa viennin jälleenrahoitusta. Julkaistu 16.9.2012.

Urpilainen, Jutta (2012). Onnea EU:lle!. Julkaistu 12.10.2012.

Urpilainen, Jutta (2012). Tekoja työn ja oikeudenmukaisuuden puolesta. Julkaistu 18.10.2012.

Urpilainen, Jutta (2012). Tekoja nuorten puolesta. Julkaistu 22.10.2012.

Urpilainen, Jutta (2012). Tekoja vanhusten puolesta. Julkaistu 23.10.2012.

Urpilainen, Jutta (2012). Tekoja koulujen puolesta. Julkaistu 25.10.2012.

Urpilainen, Jutta (2012). Tekoja terveyden puolesta. Julkaistu 27.10.2012.

Urpilainen, Jutta (2012). Obaman voitosta toivoa maailmalle. Julkaistu 7.11.2012.

Soini, Timo (2012). Timo Soinin julkaistu blogi.
[Http://timosoini.fi/category/ploki/](http://timosoini.fi/category/ploki/)

Soini, Timo (2012). Lisää rahaa Moolokin kitaan. Julkaistu 24.9.2012.

Soini, Timo (2012). Kärshivällinen mies. Julkaistu 26.9.2012.

Soini, Timo (2012). Valtakunnallinen kuntapuolue. Julkaistu 27.9.2012.

Soini, Timo (2012). Jytkyn anatomia. Julkaistu 5.10.2012.

Soini, Timo (2012). Euron pelastuspaketit ryöstävät köyhiltä ja auttavat rikkaita. Julkaistu 9.10.2012.

Soini, Timo (2012). Gallupeista tuloksiin. Julkaistu 11.10.2012.

Soini, Timo (2012). Noopeli. Julkaistu 12.10.2012.

Soini, Timo (2012). Keikkaa pukkaa. Julkaistu 13.10.2012.

Soini, Timo (2012). Kahden viikon loppukiri. Julkaistu 15.10.2012.

- Soini, Timo (2012). Nyt tehdään historiaa. Julkaistu 17.10.2012.
- Soini, Timo (2012). Mieli pidemuokkaus alkoi. Julkaistu 19.10.2012.
- Soini, Timo (2012). Loistava esiintyminen. Julkaistu 20.10.2012.
- Soini, Timo (2012). Hallitus esiin. Julkaistu 22.10.2012.
- Soini, Timo (2012). Gallup-saippuaa Maikkarilta. Julkaistu 24.10.2012.
- Soini, Timo (2012). Tuli prosentti lisää. Julkaistu 25.10.2012.
- Soini, Timo (2012). Kuntavaali ratkeaa joka kunnassa erikseen. Julkaistu 26.10.2012.
- Soini, Timo (2012). Sunnuntaina tömähtää. Julkaistu 27.10.2012.
- Soini, Timo (2012). Jytkylle tuli kuntajytky. Julkaistu 29.10.2012.
- Soini, Timo (2012). Valhe, emävalhe ja tilasto. Julkaistu 31.10.2012.
- Soini, Timo (2012) Kymmenes paikka. Julkaistu 1.11.2012.
- Soini, Timo (2012). Obama sai jatkokauden. Julkaistu 8.11.2012.
- Soini, Timo (2012). Häkämies lähti eduskunnasta. Julkaistu 9.11.2012.
- Soini, Timo (2012). Talouskriisi ei hellitä. Julkaistu 13.11.2012.
- Sipilä, Juha (2012). Juha Sipilän verkkosivuilla julkaistu blogi.
[Http://www.juhasi.fi/blogi.html](http://www.juhasi.fi/blogi.html)
- Sipilä, Juha (2012). Suomalaisilla on oikeus puhtaaseen kotimaiseen ruokaan. Julkaistu 11.8.2012.
- Sipilä, Juha (2012). Yrityksistä työtä ja hyvinvointia. Julkaistu 5.9.2012.
- Sipilä, Juha (2012). Lämmin kiitos. Julkaistu 9.9.2012.
- Sipilä, Juha (2012). Sairaana ei pidä tulla töihin. Julkaistu 1.10.2012.
- Sipilä, Juha (2012). Kotikunta-maakuntamalli on ratkaisu kuntapalveluiden haasteisiin. Julkaistu 5.10.2012.
- Sipilä, Juha (2012). Arvovalinnoilla veroparatiiseja ja harmaata taloutta vastaan. Julkaistu 14.10.2012.

Sipilä, Juha (2012). Onnea, presidentti Obama. Julkaistu 7.11.2012.

Arhinmäki, Paavo (2012). Paavo Arhinmäen verkkosivuilla julkaistu blogi.
[Http://www.paavoarhinmaki.fi/](http://www.paavoarhinmaki.fi/)

Arhinmäki, Paavo (2012). Kun ihan tavallinen ei riitä. Julkaistu 14.9.2012.

Arhinmäki, Paavo (2012). Kerran vielä katsomot täyttyvät. Julkaistu 25.9.2012.

Arhinmäki, Paavo (2012). Valtiolla on vastuu omistajana. Julkaistu 28.9.2012.

Arhinmäki, Paavo (2012). Rahoitusmarkkinaveron aika on nyt. Julkaistu 2.10.2012.

Arhinmäki, Paavo (2012). Miten markkinat hoitavat mummosi? Julkaistu 12.10.2012.

Arhinmäki, Paavo (2012). Jokaisella on oikeus nimeen ovelta. Julkaistu 17.10.2012.

Arhinmäki, Paavo (2012). Palkkatasa-arvon on toteutettava myös kunnissa. Julkaistu 26.10.2012.

Arhinmäki, Paavo (2012). Nyt äänestetään yhteisistä palveluista. Julkaistu 27.10.2012.

Arhinmäki, Paavo (2012). Eteen ja taakse. Julkaistu 29.10.2012.

Arhinmäki, Paavo (2012). You'll never get a job. Julkaistu 30.10.2012.

Niinistö, Ville (2012). Ville Niinistön verkkosivuilla julkaistu blogi.
[Http://www.villeniinisto.fi/ajankohtaista/17-blogit](http://www.villeniinisto.fi/ajankohtaista/17-blogit)

Niinistö, Ville (2012). Kuntaudistus etenee. Julkaistu 5.7.2012.

Niinistö, Ville (2012). Meidän jälkeemme vedenpaisumus? Julkaistu 16.7.2012.

Niinistö, Ville (2012). Vuosi hallitusyhteistyötä takana. Julkaistu 20.7.2012.

Niinistö, Ville (2012). Eduskunta tuli kestävien lohikantojen puolelle! Julkaistu 19.10.2012.

Niinistö, Ville (2012). Ydinhötön aika on ohi. Julkaistu 27.10.2012.

Niinistö, Ville (2012). Kiitos upeasta vaalityöstä. Julkaistu 29.10.2012.

Haglund, Carl (2012). Carl Haglundin verkkosivulla julkaistu blogi.
[Http://www.carlhaglund.fi/](http://www.carlhaglund.fi/)

Haglund, Carl (2012). Ett första steg mot ambitiös reform. Julkaistu 30.7.2012.

Haglund, Carl (2012). Goda satsingar i truffa tider. Julkaistu 12.9.2012.

Haglund, Carl (2012). Barnens rätt till trygghet. Julkaistu 26.9.2012.

Haglund, Carl (2012). Tack. Julkaistu 29.10.2012.

Räsänen, Päivi (2012). Päivi Räsänen verkkosivuilla julkaistu blogi.
[Http://www.paivirasanen.fi/blogi/](http://www.paivirasanen.fi/blogi/)

Räsänen, Päivi (2012). Viisi kysymystä poliisin rakenneuudistuksesta.
Julkaistu(10.9.2012)

Räsänen, Päivi (2012). Ihan tavallisia asioita. Julkaistu 20.9.2012.

Räsänen, Päivi (2012). Kuntien hankintatoimessa kehitettävää. Julkaistu 27.9.2012.

Räsänen, Päivi (2012). Turvapaikkahakijoille tasapuolista oikeusturvaa. Julkaistu
5.10.2012.

Räsänen, Päivi (2012). Media ei kerro hyviä uutisia. Julkaistu 9.10.2012.

Räsänen, Päivi (2012). Tulviin voidaan varautua. Julkaistu 11.10.2012.

Räsänen, Päivi (2012). Mitä tarkoittaa EU:n yhteinen turvapaikkajärjestelmä. Julkaistu
18.10.2012.

Räsänen, Päivi (2012). Estellen lasti pääsi turvallisesti perille. Julkaistu 25.10.2012.

Räsänen, Päivi (2012). Kirkolliskokouspuhe. Julkaistu 6.11.2012.

Räsänen, Päivi (2012). Muukalaisena Suomessa. Julkaistu 8.11.2012.

Räsänen, Päivi (2012). Ympäristäviranomaiset. Julkaistu 12.11.2012.